

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/04 • 28 Ocak 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Torba yasa saldırısını
püskürtmek için;**

**Genel grev
genel direniş!**

İÇİNDEKİLER

Ağır saldırı zayıf eylemlerle göğüslenemez!.....	3
Sermayenin ‘torba’sı mecliste emekçiler sokakta	4-5
Kıdem tazminatının gasbı için hazırlıklar.	6
KESK kölelik yasasına karşı alanlarda.....	7
Çürüme ve bürokratikleşmede son nokta!	8
Belediye işçisi örgütlülüğüne sahip çıkıyor.	9
İş Bankası Kuleleri önünde direnen Nemtrans işçileri ile konuştuk.....	10-11
PTT işçileri baskı ve tehditlere karşı direniyor	12
İzmir’de işçi kurultayı çağırısı	13
Öztiryakiler işçisi direnişte.....	14
Art’de patron ve uşaklarından faşist saldırı	15
Torba yasa ve metal işçilerinin grev kararlılığı.	16-17
Metal işçileri kararlı!	18
Cahit Atalay serbest bırakılsın!	19
Gençliğe “iğrenç” saldırı.....	20
Genç-Sen’liler uğurlandı.....	21
Emperyalistler silahsızlanma değil egemenlik peşinde! r.....	22
Almanya’da Afganistan işgaline protesto eylemleri.....	23
Tunus’ta emekçi halkın isyanı devam ediyor	24
Arnavutluk’ta sosyal öfke kabından taşıtı	26
Lübnan halkları gerici güçlerin hedefinde.	27
Dünyadan.....	28-29
Kapitalizmin Dilovası felaketi.....	29
Tecrit derinleştiriliyor.....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/04 * 28 Ocak 2011

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Tunus'ta işçi ve emekçilerin patlayan öfkesi, diktatörü devirirken çevre ülkelerinden başlayarak sarsıcı etkiler yaratmış bulunuyor. Öyle ki Tunuslu kardeşlerinin izinden giden Mısırlı işçi ve emekçiler de ayağa kalktılar. Militan gösterilerin aralıksız sürdüğü ülkede gerici Mübarek rejiminin bastırma girişimleri ise bir işe yaramıyor.

Tunuslu emekçilerin isyanı Mısır'dan başka patlama noktasına gelmiş olan emekçi halkların öfkesinin açığa çıkmasını tetikliyor.

Emekçiler on yıllar boyunca en koyusundan bir sömürü ve kölelik düzeni altında inim inim inlerken, şimdi Tunus'taki emekçi ayaklanmasıyla birlikte güçlerinin farkına varıyor ve sokağa iniyorlar. Bu aşamadan sonra ise büyük polis ve asker ordularıyla yarattıkları korku duvarlarıyla kendilerini korumaya almış olan gerici burjuva rejimleri kurdukları saltanatların kumdan kaleler üzerinde yükseldiğini görüyor ve telaşa kapılıyorlar. Bu ölçüde de emperyalist şefleriyle birlikte düzeni yeniden kurmak için seferber oluyorlar.

Ayaklanarak diktatörü deviren Tunuslu emekçilerin bundan sonra ne yapacağı ise belirsizliğini koruyor. Bu aşamada ya diktatörü kovan emekçiler sonuna kadar gidecek, yani burjuva diktatörlüğünü yerlebir edip yerine kendi iktidarlarını kuracaklar. Ya da burjuvazi birtakım tavizler vererek düzenini yeniden kuracak. Bu mücadele hala da bir sonuca bağlanmış değil. Ancak görünen tablo o ki, henüz Tunuslu emekçiler iktidarı alabilecek araçlardan yoksun bulunuyor.

Bu araçlar büyük devrimlerin gösterdiği gibi, devrimci bir partinin önderliği ile bir işçi-emekçi iktidarının temel yönetim mekanizmalarını oluşturacak Sovyetler türünden özyönetim organlarıdır.

Ancak yokluğu açıkça hissedilen bu araçların, özellikle de ikincisinin yaratılması da devrimci sarsıntıların içerisinde nispeten daha kolaydır.

Yine de her şeye rağmen Tunuslu emekçiler başarısız olsalar da, bir sosyal mücadeleler ve ayaklanmalar dönemi içerisinde bulunduğumuzu kesin

biçimde göstermişlerdir. Önemli olan yaşanan deneyimlerden de hareketle ihtiyaç olanı karşılamak üzere kesin ve kararlı bir biçimde devrim için hazırlanmaktır. Bunun için ise kesintisiz bir sınıf çalışması içerisinde devrimci sınıf partisini güçlendirmek en hayati görev durumundadır. Tunus emekçilerinin mücadelesinden çıkarmamız gereken en önemli ders de budur.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Parti değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

Ağır saldırı zayıf eylemlerle göğüslenemez!

İşçi ve emekçilere yönelik kapsamlı saldırının yeni adı olan “Torba Yasa” meclis gündemine gelmiş bulunuyor. AKP hükümeti burjuvazinin talepleri doğrultusunda hazırlanan bu saldırı paketini yasalaştırmak için varını yoğunu ortaya koyuyor. Böylece seçim sürecinden önce başını ağrıtabilecek olan bu gündemi bir an önce geride bırakmayı amaçlıyor. 26 Ocak günü mecliste görüşülmeye başlanan saldırı paketinin 10 Şubat’a kadar yasalaştırılması hedefleniyor.

Sermaye ve hükümet cephesi bu derece gemi azıya almışken, işçi sınıfı ve emekçiler cephesinde ise durum pek iç açıcı değil. Mevcut mücadele süreci henüz düzen güçlerini zorlayabilecek bir düzeyden çok uzak.

“Torba Yasa” saldırısına karşı bir dizi kentte işçi ve emekçiler alanlara çıkarak tepkilerini ortaya koyuyorlar. Ancak halihazırdaki eylemler yaygın olmakla birlikte son derece zayıftır. İşçi sınıfının bir dizi önemli hakkını ortadan kaldıracak, onbinlerce işçi ve emekçiyi güvencesiz ve kölece çalışma şartlarına mahkum edecek bu ölçekteki bir saldırı yasasına karşı yapılan eylemlerin en büyüğü, ne yazık ki birkaç bin kişinin katılımını geçmiyor. Bu, eylemlere katılanların işçi ve emekçilerin en ileri ve politik kesimleriyle sınırlı kaldığını gösteriyor.

Bu koşullarda sendikalar cephesinden “genel direniş” gibi iddialı açıklamalar gelse de, ortaya çıkan pratik bu iddiayla karşılaştırılamayacak kadar geridir. Birçok örnekten görüleceği üzere, iddialı açıklamalarda bulunanlar, bu tabloyu değiştirmek üzere tabanı örgütlemek doğrultusunda dişe dokunur bir çaba içerisinde değildir. Bunun en çarpıcı örneklerinden biri 26 Ocak günü İstanbul’da gerçekleştirilen eylemde açıkça görülmüştür. Eylemin örgütleyicilerinin DISK ve Türk-İş’in İstanbul Şubeleri ile meslek odaları olmasına karşın katılım 2 bin civarında kalmıştır. Bu katılımın ağırlığını da Türk-İş’in birkaç sendikası oluşturmuştur. Gerisi eyleme ya katılmamış ya da temsilci düzeyinde bir katılım göstermiştir.

Bu, sendikaların içerisine düşürüldüğü işler acısı durumu ortaya koymaktadır. İşçi sınıfının sermayeye karşı öz savunma örgütleri olma işlevini yerine getirmesi gereken sendikalar, sendika bürokratları tarafından işlemez hale getirilmiştir. Özellikle en büyük işçi sendikaları konfederasyonu olan Türk-İş’in merkez yönetimi gündemdeki kapsamlı saldırı programı karşısında tam bir kayıtsızlık içerisinde. 4 Ocak günü “eylem kararları almak” gündemiyle toplanan Başkanlar Kurulu’nu, Başbakanla yapılan son dakika görüşmesinde verilen boş bir vaadi gerekçe göstererek karar almadan dağıtan bu ihanet şebekesi, aradan haftalar geçmesine rağmen suskunluğunu korumaktadır.

Kuşkusuz Türk-İş bürokratlarının bu suskunluğu boşuna değildir. Çünkü bu ağalar göstermelik eylemlerin dahi işçi sınıfı içerisinde biriken tepkinin dışı vurması için tetikleyici bir rol oynayabileceğini iyi bilmektedirler. TEKEK direnişi sırasında yaşadıkları sıkıntılı günler akıllarından çıkmış değildir. Bu nedenle ne yapıp edip mücadele alanlarından uzak durmaya çalışmakta, işçilerin ileri

eylem talepleriyle kapılarını dayanmasının önüne geçmek istemektedirler.

Türk-İş bürokratları bunu yaparken ciddiye alınır bir tepki de görmemektedirler. Çünkü işçi sınıfı cephesinden örgütlü ve güçlü bir taban hareketi söz konusu değildir. Bu koşullarda Türk-İş merkez yönetimindeki çürüme ve sınıfa yabancılaşma bu konfederasyonun hemen tüm kademelerine yayılmış durumdadır. Birkaç mücadelecilik sendikal odak dışında hemen tüm sendikal kademelerde aynı durum söz konusudur.

Bu bakımdan en çarpıcı örnek Belediye-iş cephesinden verilmektedir. Gündemdeki saldırı paketinin sivri ucunun hedefinde olan belediye işçilerinin örgütlü olduğu bu sendikanın yönetimi derin bir bunalım ve kavgaya içerisindedir. Türk-İş merkez yönetimine karşı muhalefet yapan Belediye-iş merkez yönetimi, kendisine muhalif şube yönetimlerini tasfiye etmeye, bu şube yönetimlerinden bazıları da sendikal ayrıcalıklarını kaybetmemek uğruna Hizmet-İş gibi sendikaların bünyesine geçmeye çalışmaktadırlar. Ortada gerici bir sendikal rekabet vardır ve ne yazık ki devrimcilik iddiası taşıyan mücadelecilik bazı sendikal güçler de bu kavganın içerisinde kaybolmuşlardır.

Sendikal çürüme ve yozlaşma tablosu Türk-İş’le sınırlı değildir. KESK’teki taciz olayı ile ayyuka çıkan çürüme tablosu da gözler önündedir. Yakın zamana kadar ileri ve mücadelecilik sendikal odak olarak öne çıkan KESK’in düşürüldüğü bu durum, reformizm eliyle hareketsiz bırakılan ve sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarından kopararak siyasal rant kavgası alanı haline getirilen bir sendikal yapı için kaçınılmaz bir akıbet. Çünkü mücadeleyle yaratılan ancak mücadeleyle korunabilir. Sınıf mücadelesi pratiğinden kopmuş, örgütlü taban dinamiği boşalmış bir sendikal bünye çürür ve

tükenir.

Bu son nokta, sendikaları içerisine düşürüldükleri çürüme ve tükenme durumundan çıkararak, yeniden mücadelenin hizmetine koşmanın yolunun nereden geçtiğini de göstermektedir. İhtiyaç, örgütlü bir taban dinamiği ile sınıf mücadelesini büyütmek ve bu mücadele içerisinde her türden bürokratik yozlaşmanın kökünü kazımaaktır.

Sendikal cephedeki tüm olumsuz tabloya rağmen bunu gerçekleştirebilmenin imkanları çoğalmaktadır. İşçi sınıfının ana gövdesini oluşturan örgütsüz kesimlerin örgütlenme arayışı ile birlikte, bir bütün olarak işçi ve emekçilerin yaygın mücadele isteği büyümektedir. Ayrıca metal işçilerinin grev yönünde ortaya koydukları irade de, mücadelenin geleceği bakımından önemli bir olanaaktır. Hedeflerine “Torba Yasa”yı da koyan metal işçilerinin bu çıkışı devam eder ve greve evrilirse, işçi sınıfının toparlanmasında önemli bir rol oynayabilecektir.

Kuşkusuz tek başına bu olanakların varlığı sorunu çözmeyecektir. Gerekli olan, bu olanakları çözüm yönünde değerlendirebilmektir. Bunun için öncelikle mücadele isteği taşıyanları örgütlemek, ortak mücadele-örgütlenme zeminlerinde bir araya getirebilmek gerekiyor. Bu başarılabildiği koşullarda, “Torba Yasa” geçse dahi, önümüzdeki daha zorlu günlere hazırlık yapılmış olacaktır. Zira hükümet seçimlerin hemen ardından kıdem tazminatı gibi işçi sınıfı cephesinden grev nedeni sayılan saldırıları hayata geçirmeyi planlamaktadır.

Dolayısıyla, uzun soluklu fakat enerjik bir çabayla, sınıfın tabandan başlayarak birliğini yaratmak üzere hareket etmeliyiz. “Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye!” şiarlı kampanya çerçevesinde gündeme getirilen işçi kurultaylarının önemli gündemlerinden biri de bu soruna müdahale etmek olmalıdır.

Sermayenin ‘torba’sı mecliste emekçiler sokakta

DİSK “‘Torba Yasa’ya karşı genel direniş” şiarıyla 20 Ocak günü ülke genelinde eylemler gerçekleştirdi. DİSK üyelerine diğer konfederasyonlara bağlı sendikalar da destek verdi.

Eylemlerin **İstanbul** ayağında DİSK Genel Merkezi’nin bulunduğu Şişli’den Taksim Gezi Parkı’na bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Şişli’deki DİSK binası önünde toplanan kitle Taksim’e doğru yürüyüşe geçti. Yolun tek şeridini trafiğe kapatarak yürüyen kitle sloganlarla saldırı yasasını protesto etti. Yürüyüş sırasında bazı sendikaların yolun tamamını kapatmaları girişimi DİSK Başkanı Süleyman Çelebi tarafından engellendi.

Eylemde en önde DİSK’in ambleminin olduğu sembolik bir pankart, arkasından ise “‘Torba Yasa’yla haklarımız çalınıyor izin vermeyeceğiz” yazılı bir pankart açıldı.

“İşçi-memur el ele genel greve!”

Birleşik Metal ve Genel-İş’in pankart açtığı yürüyüşte Nakliyat-İş üyesi Nemtrans işçileri de yer aldılar.

Yürüyüş kolunu Gezi Parkı’nda Türk-İş pankartı arkasında Türk Metal ve Tek Gıda-İş üyesi işçiler karşıladılar. Karşılama sırasında kitleden “Yaşasın işçilerin birliği!” sloganı yükseltildi.

Ortak mücadele vurgusu

Burada ilk sözü alan Türk-İş Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Cemal Bakındı, “‘Torba Yasası’na karşı daha güçlü olarak hep birlikte karşı durmamız gerekiyor” diye konuştu. Bakındı ayrıca Türk-İş’in Temsilciler Kurulu’nun eylem kararları alacağını duyurdu.

Ardından konuşan Süleyman Çelebi ise, “Bu mücadelede saldırılara karşı emekten ve demokrasiden yana bütün güçlerin desteğini bekliyoruz” derken “Biz o çuvala girmeyeceğiz” ve “ortak mücadele” vurgularıyla sözlerini tamamladı.

Çelebi’nin konuşması sırasında sıklıkla “Genel grev, genel direniş!” sloganı atıldı.

Eyleme KESK ve TMMOB temsili düzeyde katılırken, BDSP, TKP, EHP ve TİB-DER de destek verdiler. Eyleme yaklaşık 600 kişi katıldı.

İzmir’de kitlesel yürüyüş

İzmir’de Basmane Meydanı’nda toplanmaya başlayan DİSK üyesi işçiler ve ilerici, devrimci kurumlar AKP İzmir İl Başkanlığı önüne doğru yürüyüşe geçtiler. En önde DİSK imzalı “Torba yasa ile haklarımız çalınıyor İZİN VERMEYECEĞİZ!” pankartı ve DİSK flamaları taşındı.

DİSK pankartının ardında yer alan **Genel-İş 3 Nolu Şube** pankartı arkasında Genel-İş üyeleri yürüdü. Coşkulu sloganların atıldığı kitlesel kortejde, kadroya alınarak sendikalaşan Park Bahçe işçileri ağırlığı oluşturmaktaydı.

Genel-İş’in ardından ise eylemin en kitlesel ikinci kortejini **Birleşik Metal-İş Sendikası** oluşturdu. “Birleşik Metal-İş İzmir Şubesi” pankartı açan metal işçileri flamaları ve coşkulu sloganları ile torba yasaya karşı öfkelerini ortaya koydular.

Emekli Sen Konak, Buca ve Karşıyaka şubeleri de yürüyüşe katılım sağladılar. Emekli Sen üyeleri, yolun kenarında bekleyerek eylemi izleyen yaşlılara dönük de ajitasyon konuşmalarıyla yürüyüşe katılım çağrısı yaptılar.

Bu üç sendika dışında diğer şubeler sınırlı bir katılımı yürüyüşte yer alırken ayrı ayrı pankartlar açmadılar. Mitinge **BDSP’liler** de flamalarıyla katıldılar.

Yürüyüş boyunca ses aracından kitleye seslenen **Hacay Yılmaz** sermaye iktidarını hedefleyen sloganlar ve ajitason konuşmaları ile kitlenin motivasyonunu ve coşkusunu arttırdı.

AKP önüne gelindiğinde kortejler polis barikatının önünde toplandı ve mitinge geçildi. Ses

Gebze’de kitlesel eylem

Birleşik Metal-İş ile Petrol-İş sendikaları tarafından 20 Ocak akşamı Gebze’de gerçekleştirilen kitlesel eylem için fabrikalardan çıkan yüzlerce işçi şehir merkezinde buluştu.

Fabrikalardan alanlara

Canlı ve coşkulu bir atmosferde gerçekleşen eyleme yaklaşık 2000 işçi katıldı. Saat 16.30’da çeşitli yönlerden gelen fabrika servislerinden inen Birleşik Metal-İş Gebze Şube üyesi metal işçileri ile Petrol-İş üyesi petro-kimya işçileri kortejler oluşturarak “Torba Yasa’ya hayır! İşverenlerin kölesi olmayacağız! DİSK/ Birleşik Metal-İş- Petrol-İş” pankartı arkasında Gebze Cumhuriyet Meydanı’na yürüdü.

Yürüyüşe Birleşik Metal’in örgütlü olduğu Kroman Çelik, Yücel Boru, Areva, Bosal Mimaysan, Çayırova Boru, Dostel Makine, Sarkuyan fabrikalarından; Petrol-İş’in örgütlü olduğu Combro Özay, Megaplas, Tekno Kauçuk, Alpla, Süperlas, Bayer, DYO, Enplas fabrikalarının yanısıra direnişteki BERICAP işçileri de kitlesel katılım sağladılar.

Lastik-İş üyesi Türk Henkel işçilerinin de katıldığı Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

aracından atılan “Yaşasın halkların kardeşliği!” ve “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganlarının ardından Türk-İş Ege Bölge Temsilcisi **Mustafa Kundakçı**’ya söz verildi. Kundakçı birlikte mücadelenin öneminden bahsettikten ve yasayı eleştirdikten sonra DİSK ve Türk-İş’in ortak eylemler yapması gerektiğini ifade etti.

Kundakçı’nın ardından DİSK Ege Bölge Temsilcisi **Ali Çelte** söz aldı ve katılımcıları selamladıktan sonra DİSK adına merkezi açıklamayı okudu. Açıklamanın ardından Çelte, Buca direnişinin bitişini olumlayan bir konuşma yaptı ve yeni CHP başkanının sorunu çözdüğünü iddia etti.

Mitingin sonuna doğru bir grup öğrencinin kürsünün arkasındaki polis barikatına yumurta atması kısa süreli bir gerginliğe neden oldu. Miting atılan

eylemde Eğitim Sen Gebze Şubesi, direnişteki Konveyör işçileri, İleri Elektro-kimya işçileri, Çelik-İş üyesi Fen-İş Alüminyum işçileri, Mutaş işçileri, BDSP, UID-DER, EMEP, ÖDP ve ESP de yer aldı.

Metal işçileri attıkları sloganlarla MESS dayatmalarına karşı tepkilerini dile getirdiler. Areva işçilerinin kitlesel katılım sağladığı Birleşik Metal kortejinde Bosal Mimaysan işçileri canlılıklarıyla dikkat çekti.

Petrol-İş kortejinin en önünde **BERICAP işçileri** yer aldılar.

Kazanılmış haklar geri alınıyor

Yürüyüş kolunun Cumhuriyet Meydanı’na girmesinin ardından Birleşik Metal-İş Gebze Şube Başkanı Erdoğan Özer konuya ilişkin ortak basın açıklamasını okudu. Birleşik Metal’in grup TİS sürecine yönelik anlaşma teklifini reddetme gerekçelerinin de sıralandığı açıklamada, teklifin reddedilme gerekçesinin sadece ücret kalemi olmadığı, meclis gündemindeki ‘torba yasa’ ile kazanılmış hakların geri alınmasına yönelik düzenlemeler olduğunu söyledi.

“Bugün geline noktada ne kadar haklı olduğumuz bir kez daha tescillendi” denilen açıklamada, henüz yasal düzenlemeler ortaya çıkmadan işverenlerin pervasızca saldırılarına yenilerini eklediği hatırlatılarak ‘torba yasa’yla hedeflenen yeni saldırılar sıralandı. Açıklamada metaldeki TİS sürecine ilişkin bilgilendirmede bulunuldu. Resmi arabulucu aşamasının sona erdiği söylendi.

Açıklama birlik ve beraberlik vurgularıyla sona erdi.

“Metal işçileri ile kimse oynamasın”

Basın açıklamasının ardından kitleye seslenen Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri **Selçuk Göktaş** anayasanın işçilerin değil işverenlerin anayasası olduğunu ifade ederek hükümetin yasaları ayakları altında çiğnediğini, binlerce metal işçisinin yok sayıldığını, görmezden geldiğini belirtti.

Eyleme katılan işçilere Metal İşçileri Bülteni ve Gebze İşçi Bülteni’nin son sayısı ulaştırıldı.

Kızıl Bayrak / Gebze

sloganlarla son buldu.

Adana’da eylemler

Adana’da 5 Ocak Meydanı’nda biraraya gelen kitle Çakmak Caddesi boyunca yürüyerek İnönü Parkı’na ulaştı.

Yaklaşık 200 işçi ve emekçinin katıldığı eyleme Genel-İş üyeleri yoğun katılım sağladı. BDSP ve SİDER çalışanlarının da katıldığı eyleme çeşitli kurumlar da destek verdi. Eylemde Adana İşçi Bülteni’nin dağıtımı yapıldı.

KESK, DİSK ve TTB tarafından “torba yasa”ya karşı **25 Ocak** günü bir eylem gerçekleştirildi.

AKP İl binasına iki koldan yürüyüş gerçekleştiren emek ve meslek örgütleri sloganlarla torba yasayı protesto etti.

Büyükşehir Belediyesi önünde Eğitim Sen, DİSK ve TTB, Numune Hastanesi önünde ise Numune işçileri, Dev Sağlık-İş ve SES biraraya geldi. AKP il binası önüne gelindikten sonra burada yapılan açıklamada torba yasanın getireceği hak gaspları anlatıldı ve yasaya kaşı mücadelenin devam edeceği vurgulandı. Yaklaşık 300 kişinin katıldığı eylemde ayrıca Adana İşçi Bülteni’nin dağıtımı yapıldı.

Ankara’da eylem

KESK Ankara Şubeler Platformu ve Türk-İş Ankara Şubeler Platformu torba yasaya karşı eylemdeydi.

Tüm Bel Sen, Petrol-İş, TÜMTİS ve Tez-Koop-İş’e üye işçiler Türk-İş binası önünden Sakarya Caddesi’ne yürüyüş gerçekleştirdi.

Petrol-İş Ankara Şube Başkanı **Mustafa Özgen**’in okuduğu basın açıklamasında AKP hükümetinin göreve geldiği günden bugüne özelleştirme saldırılarını hızlandırdığı söylendi. Özgen emek karşıtı politikalara karşı birleşme çağrısında bulundu. Emek Platformu’nun biraraya gelerek ortak bir mücadele programı oluşturmaya her zamankinden daha çok ihtiyaç olduğuna dikkat çekti.

2011 yılının Kamu Toplu İş Sözleşme sürecinin başladığı bir yıl olduğunu söyleyen Özgen, Türk-İş bünyesinde oluşturulacak Koordinasyon Kurulu’nun bir an önce toplanarak üyelerin taleplerinin belirlenmesi ve mücadele programının işçilere sunulmasını talep etti.

Türk-İş yönetiminin sessiz kalmasını eleştiren Özgen, böylesi bir süreçte sessiz kalan işçi sınıfının yine yenilgiye uğrayacağını vurguladı. Özgen’in konuşması, “İşçiyi satanı biz de satarız” sloganıyla karşılandı. Türk-İş’in bu tutumuna rağmen Petrol-İş’in üzerine düşen görevi yerine getireceğini sözlerine ekleyen Özgen, işçi sınıfına yönelik saldırılara karşı ortak mücadele edilmesi gerektiğinin altını bir kez daha çizdi.

Kayseri’de torba yasa eylemi

Kayseri Emek ve Demokrasi Platformu gerçekleştirdiği eylemle torba yasayı protesto etti. Kayseri Eğitim Sen binası önünde toplanan kitle meydana doğru yürüyüşe geçti.

Basın açıklamasını okuyan KESK Kayseri Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Orhan Karakaya, AKP hükümetinin yalnızca sermaye sınıfının istediği yasaları bir an önce tek taraflı olarak çıkarmak istediğini belirtti.

AKP’nin yeni yasaklara ve baskılara imza attığını belirten Karakaya, torba yasa tasarısının bunun tezahürü olduğunu belirtti. Bununla emekçilere yönelik yeni bir saldırı planı daha ortaya koyulduğunu vurgulayarak, attığı her adımda halkı daha da yoksullaştıran AKP’nin emekçi düşmanı olduğunun bu tasarı ile bir kez daha ortaya çıktığını belirtti. Eyleme, BDSP, DHF, EĞİT-DER ve EMEP destek verdi.

Bursa’da eylem

Bursa’da **DİSK, KESK, TMMOB** ve **TTB**’nin örgütlediği yürüyüş Fomara Meydanı’nda başladı.

Yürüyüş kortejinin AKP İl binası önüne ulaşmasının ardından DİSK Güney Marmara Bölge Temsilcisi ve Bileşik Metal-İş Bursa Şube Başkanı **Ayhan Ekinci** basın açıklamasını okudu.

Emeğin haklarına yönelik yeni bir saldırı ile karşı karşıya bulunduğunu belirten Ekinci, “Torba yasa” adı verilen bu saldırının içeriğinin karışık olduğunu belirtti.

Yasanın “öğrenciye af, emekliye zam, borçluya indirim” gibi süslü laflarla allanıp pullanmaya çalışıldığını vurgulayarak yasa ile yapılması öngörülen değişikliklerin gerçekte ne ifade ettiklerini belirtti.

Ekinci, mücadelenin devam edeceğini, istediklerinin yapılmaması halinde emekçilerin ellerinin hükümetin yakasından düşmeyeceğini söyleyerek basın açıklamasını bitirdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - İzmir – Adana – Bursa- Ankara - Kayseri

Taksim’de emekçiler yürüdü

İstanbul’da sendika ve meslek örgütleri, devrimci ve ilerici güçlerin katılımıyla 26 Ocak akşamı Taksim’de meşaleli yürüyüş gerçekleştirdi.

İstanbul’da Türk-İş’e bağlı sendikalar saat 18.00’de Taksim Tünel Meydanı’nda toplanmaya başladılar. Destekçi kurumlarla beraber Galatasaray Lisesi’ne doğru yürüyüşe geçtiler.

Türk-İş’e bağlı sendikalardan işçilerin flama ve şapkalarıyla yer aldığı yaklaşık bin kişilik kitle içerisinde, Türk Metal ve Belediye-İş kitlesel katılımıyla öne çıktı. Petrol-İş, Harb-İş gibi birçok sendika ise eyleme katılım göstermedi. Eylemlere ilişkin mevcut dağınıklık ve parçalılık Türk-İş içinde de kendini gösterdi. KESK üyeleri de Türk-İş kortejinin arkasında flamalarla yer aldı.

Aralarında BDSP, ESP, Mücadele Birliği, TÜM-İGD, Devrimci Hareket, EMEP ve DHF’nin bulunduğu devrimci ve ilerici güçler ise Türk-İş’e bağlı sendikaların hemen arkasında yer aldılar. Ankara’da 5 öğrencinin tutuklanmasını protesto etmek için eylem gerçekleştiren öğrenciler “Baskaldırıyoruz - Tutuklamalar, baskılar, gözaltılar bizi yıldıramaz! / Devrimci, Demokrat, Yurtsever Öğrenciler” pankartı ile Tünel’e gelerek kotejdeki yerlerini aldılar. Mehmetçik Lisesi Öğrencileri de pankartları ve coşkulu sloganları ile yürüyüşe katıldılar.

BDSP’liler döviz ve flamalarla yürüyüş kortejinde yerlerini alırken, dövizlerdeki talepler eksenindeki sloganları öne çıkardılar.

İşten atılan PTT taşeron işçileri ise “Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkıyoruz! İşimizi geri istiyoruz!” şiarlı pankartlarıyla yürüyüşe katılım sağladılar.

Devrimci güçler tarafından öne çıkarılan “Genel grev-genel direniş!”, “Sendikalar göreve genel greve!” gibi sloganlar da işçilerin büyük bir kısmı tarafından atıldı.

Eylemler birleşti

DİSK İstanbul Merkez Temsilciliği, İstanbul Meslek Odaları Koordinasyonu (TMMOB İstanbul İKK, İstanbul Dişhekimleri Odası, İstanbul Tabip Odası, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Veteriner Hekimler Odası, İstanbul Barosu) tarafından çağrısı yapılan ve birçok siyasal kurumun da imzacı olduğu Taksim’deki diğer eylem için katılımcılar Galatasaray Lisesi önünde 18.30’dan itibaren toplanmaya başladılar.

Bileşenlerin sayısı, imzacılar düşünüldüğünde oldukça sınırlıydı. DİSK ve bağlı sendikalardan neredeyse hiçbir katılım olmazken, İMOK bileşenleri de temsili bir katılım gösterdiler.

“Torba yasa ıssızlık, güvencesizlik, kuralsız
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fanley.org>

26 Ocak 2011 / Taksim

çalıştırma demektir - Sessiz Kalmayacağız – Güvenli Gelecek Birleşik Mücadeleyle Mümkündür!” pankartı arkasında, aralarında Halk Cephesi, Kaldıraç, DSB, + İvme, EHP, SDP, ÖDP, Halkevleri’nin bulunduğu ilerici ve devrimci güçler döviz ve flamalarıyla yer aldılar. Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu bileşenlerinin bir kısmının da yer aldığı Galatasaray Lisesi önünde, açılan ortak pankartın arkasında İstanbul Eczacılar Odası da pankart açtı.

Tünel’den yürümeye başlayan Türk-İş ve destekçi kurumların buraya ulaşmasının ardından eylemler birleştirilerek meşalelerle Taksim Tramvay Durağı’na yüründü.

Konuşmaların başlamasından hemen önce eylem alanında büyük bir dağınıklık yaşandı ve kitlenin yarıya yakını alandan ayrıldı. Konuşmaların başlamasıyla birlikte işçilerin çıkışları da devam etti. İkinci konuşmayla birlikte alanda çok büyük ölçüde siyasal kurumlar kalmış oldu.

Eylemde konuşan Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak, Türk-İş ve diğer emek örgütlerinin bütün itirazlarına rağmen AKP hükümetinin torba yasada ısrarcı olduğunu belirtti.

Büyükkucak’ın konuşması sırasında BDSP’lilerin yönlendirmesiyle “Sendikalar göreve genel greve!”, “Genel grev-genel direniş!”, “Hak verilmez alınır zafer sokakta kazanılır!” ve “Torba yasayı sokakta parçalayacağız!” sloganları atıldı.

İkinci konuşmayı ise “Güvenli Gelecek İçin Birleşik Mücadeleye” şiarıyla biraraya gelen bileşenler adına DİSK İstanbul Bölge Temsilcisi Önder Atay yaptı. Atay da torba yasayla emekçilerin karşı karşıya kaldığı kapsamlı saldırılara dair bilgilendirmede bulunarak “Biz karşı çıkarsak, torba yasa meclisten geçemez!” dedi. Atay, daha önce okunacağı söylenmesine rağmen imzacı bileşenleri sıralamadı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kıdem tazminatının gasbı için hazırlıklar

Kıdem tazminatı yeniden gündemde. AKP hükümeti “Torba Yasa” ile başlattığı saldırılara şimdi de kıdem tazminatının kaldırılmasını eklemek istiyor. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin yaptığı açıklama ile yeniden gündeme taşınan kıdem tazminatının kaldırılması konusunda hükümet cephesinden de açıklamalar birbiri ardına geldi. Tarafların açıklamalarına göre kıdem tazminatının kaldırılıp yerine ne getirileceği henüz belli olmazken, “3 alternatifli çözüm önerisi” tartışılıyor.

Bu “alternatif”lerden birincisi kıdem tazminatı yerine “İşsizlik Bankası”nın oluşturulmasıdır. Buna göre her işçi için, çalışırken aldığı maaş tutarından yapılacak kesintilerin aktarılacağı bir fon oluşturulacak. İşçi işsiz kaldığında bir süre için bu fondan belli bir miktar aylık alabilecek. Bu, mevcut işsizlik sigortasının kapsamının genişletilmesinden başka bir sonuç yaratmayacaktır. Böylelikle de aslında sermaye için yeni bir yağma olanağı doğmaktadır.

İkinci “alternatif” ise, her işçi için yatırılan primlerin ortak bir fonda toplanması ve işçilerin biriken para miktarı kadar kıdem tazminatı almasını içeriyor.

‘Katılımlı Fon’ denilen üçüncü “alternatif”te ise, işçilerin bireysel hesaplarından izlenerek nemalandırmaya gidilmesidir. Bu kapsamda patronun, işçiye kıdem tazminatı ödemek yerine, her ay işçinin fondaki hesabına, ücretin belirli bir oranında (yüzde 3-5) prim yatırması, işçinin de işten ayrıldığında fonda biriken parayı nemasıyla alması öngörülüyor. Böylece işçi-patron arasındaki kıdem tazminatına artık devletin de karışması öngörülüyor.

Kıdem tazminatı üzerine haberlerin birbirini izlemesi üzerine Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer yeniden bir açıklama yaptı. Kıdem tazminatının kaldırılmasının gündemlerinde olduğunu fakat kıdem tazminatı yerine “fon” oluşturulacağı yönünde bir açıklama yapmadığını söyledi. Ayrıca Türkiye’deki çalışma hayatını düzenleyen “yeni bir yaklaşımla” kendine özgü bir yapı oluşturacaklarını ve bunun oluşmasında tüm taraflarla “uzlaşma” yoluna gidilmesi çağrısında da bulundu.

Uzun zamandır gündemde olan torba yasayla işçi ve emekçilerin esnek çalışma koşullarına mecbur edilmesi söz konusudur. Kıdem tazminatının hangi biçimde olursa olsun gasbedilmesi ise esnek çalışma düzeninin çok daha rahat uygulanması anlamına gelmektedir. Çünkü patronlar açısından kıdem tazminatı vermemek işçiyi istediği anda kapı önüne koymak demektir. Dün kıdem tazminatına güvenerek

işten çıkmayı ya da çıkarılmayı göze alanların daha ilkel koşullara mecbur edilmesi demektir. Zaten Ömer Dinçer de muhtemelen ne dediğini bilmeden işçilerin kıdem tazminatı yüzünden işten çıkamadığını söylüyor. Böyle söyleyerek gerçek niyetini ortaya koyuyor.

Düzenlemelerin bir başka yanı da işçinin haklı sebeple işten ayrılmak istemesi durumunda da birikmiş kıdem tazminatı talep edemeyecek olmasıdır. Böylece işçinin haklı gerekçeyle işten ayrılmasının önü de fiilen kesilecektir. Üstelik oluşturulacak havuz ya da kurulacak kıdem tazminatı bankasının da denetimi büyük ihtimalle patronlar ve hükümetlerde olacaktır. İşsizlik fonu, deprem vergileri ve emekçilerin cebinden alınarak oluşturulan başka fonlar gibi iç edilecektir. Gündeme gelen modellerde bu konuda herhangi bir güvencenin tartışılmaması da bunu ayrıca doğrulamaktadır.

“Torba Yasa” ve şimdi de kıdem tazminatlarının kaldırılmasıyla AKP hükümeti emperyalistlerin buyruklarının gereğini yapıyor. Bakan Dinçer açıklamalarının arasına “IMF ve DB gibi mali kurumlar bizim sistemimizden şikayetçi” diyerek bu gerçeği de itiraf ediyor.

Zaten “Torba Yasa” içerisinde yer alan çalışma hayatına yönelik düzenlemeler daha önce de emperyalistlerin mali kuruluşları tarafından “tavsiye” edilmişti. Örneğin, 2010 yılında OECD Genel Sekreteri Gurria, Türkiye’deki asgari ücretin yüksek olduğunu ve kıdem tazminatlarının büyük sorun teşkil ettiğini söylemekteydi. Bu görüşe AKP hükümetinin Ekonomiden Sorumlu Başbakan Yardımcısı Ali Babacan da katılarak, bu konularda düzenleme yapacaklarının sinyallerini vermişti. Daha öncesinde ise 2005 yılında IMF’nin Türkiye raporunda da OECD’nin görüşleri temel mantığıyla vardı. IMF raporunda Türkiye’deki asgari ücretin “çok yüksek” olduğu iddia edilerek düşürülmesi “tavsiye” edilmişti. Emperyalistlerin bu görüşlerine sınıksız sarılan AKP hükümeti şimdi yeni düzenlemelerle işçi ve emekçiler üzerindeki yıkım projelerinin altına imza atıyor.

AKP hükümetinin genel seçimlerden önce son yıkım projesi olan “Torba Yasa”ya karşı eylemler şimdilik hükümet cephesini çok etkilemiş gibi gözükmemektedir. Bu nedenle de gündeme kıdem tazminatının kaldırılması alınmıştır. Fakat kıdem tazminatı işçi ve emekçilerin en hassas olduğu alanlardan biri oldu hep. Göstermelik bile olsa hain sendika bürokratları bu hakkın gaspını genel grev nedeni saydı. Hükümet de yıllardır cesaret edip bu saldırıyı gerçekleştiremedi.

AKP seçim öncesi riskine rağmen böyle bir adım atmayı düşünebilmektedir. Bunu hem toplumun nabzını ölçmek hem de öfke kabardığı ölçüde geri çekip kendini parlatmak istemektedir. Her şeye rağmen AKP böylesi cesur manevraları sınıf hareketinin zayıflığından dolayı dile getirmektedir. Bu zayıflıkların başlıca sebebi de sendikal koruculardır. Fakat kıdem tazminatı konusunda onların da manevra şansı pek yoktur. Çünkü kıdem tazminatı üzerinden atıp tutanlar şimdi emekçilere neler yapacaklarını göstermekle karşı karşıya kalacaklardır.

İşçi sınıfı ve emekçiler bir kez daha sendikal ihanete ve ayak oyunlarına gelmemek için tabanın iradesi ve inisiyatifine dayalı bir mücadele örgütlemekle karşı karşıyadır.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

21 Ocak 2011 | Gelge

‘Torba Yasa’ya zincirli protesto

“Torba Yasa”ya karşı öfke büyüyor. Bu saldırıdan en çok etkilenen kesimlerin başında gelen belediye işçilerinden bir grup, İzmir’de zincirli eylem yaptılar. İzmir Alsancak’ta, Genel-İş üyesi 10 işçi, kendilerini trafik ışığı direğine zincirlediler.

Eylem saat 17.00’de Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi’nde gerçekleşti. İzmir’in en işlek caddesi olan Alsancak yolunda Genel-İş Sendikası üye ve temsilcileri kendilerini 21 Ocak günü yola zincirlediler. “Baskılar bizi yıldıramaz!” sloganıyla başlayan eylem yaklaşık 40 dakika sürdü. 11 işçi yolun iki tarafını tutarak “Torba yasası geri çekilsin / DİSK - Genel-İş Sendikası” yazılı pankartları açtılar. İşçiler, eylem yapma amaçlarını şu cümlelerle ifade ettiler:

“ Bizler, çocuklarımızın geleceği için buradayız. Tayyip’in çıkardığı yasaya karşı onurlu bir direniş sergileyeceğiz. AKP hükümetinin uyguladığı politikalara ve işçiye dönük saldırılarına karşı buradayız. Hak gasplarına karşı olduğumuz için buradayız. Torba yasa geri çekilsin. Belediye çalışanlarına karşı yapılan ve torba yasada geçen saldırılara karşıyız ve karşı olmaya devam edeceğiz. Asgari ücrete yaptığınız zamla işçileri açlığa mahkum ettiniz biz de buna karşılık diyoruz ki ‘Tayyip 630 lirayla sen yaşa! Torba yasa geri çekilinceye kadar mücadelemiz sürecek.’ ”

Eylem yerine ilk önce sivil polisler geldi. İşçileri ikna etmeye çalıştılar bu olmayınca destek ekip istediler ve zincirleri kırmak için makasın gelmesini beklediler. Daha sonra olay yerine polis geldi. İlk önce yolun bir kısmını trafığa açan polis diğer kısmı açmak için çevik kuvveti bekledi ve polisin müdahalesiyle işçiler gözaltına alındılar ve eylem bitirildi. Eyleme çeşitli belediyelerde çalışan işçiler de katıldı.

Halkın işçileri sahiplenmesi alkışlarla destek olması ve atılan sloganlara katılması oldukça anlamlıydı. Yolun trafığa kapatıldığı süre boyunca arabalarda kornalarla eyleme destek oldular.

Zincirleme eylemi boyunca “Tayyip yasası, al başına çal!”, “Korkma Tayyip, kavga daha yeni başlıyor!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır!”, “Tayyip sen yaşa 630 lirayla!”, “İşçiye uzanan eller kırılın!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

KESK kölelik yasasına karşı alanlarda

Mecliste görüşülen “Torba Yasa”ya karşı KESK üyesi kamu emekçileri 25 Ocak günü alanlara çıktı.

Ankara’da polis barikadı

Emekli Sandığı önünde bir araya gelen KESK üyeleri ve ilerici devrimci güçler buradan TBMM binasına yürüyüş başlattılar. BDSP, DP, DDSB, DHF, TÜM-İGD, PSAKD Ankara Şubesi, EHP, EED, Kaldıraç, SDP, SP, SGPG, TÖP, 78’liler-Girişimi eyleme katılım sağlarken, toplanma alanında sadece KESK flamalarının taşınması üzerine bir “uyarı” yapıldı. Fakat bileşenler kendi flama ve sloganlarıyla eyleme katıldılar.

Kızılay’dan Bakanlıklar’daki TBMM binasına yürümek isteyen kitle Milli Müdafaa Caddesi’ne geldiğinde burada yolu kapadı. Bunun üzerine kitlenin önü polis barikatıyla kesildi. Devletin provakatif tutumuna karşı kitle kısa bir süre sloganlarla bekledikten sonra barikata yüklendi ancak barikat açılmadı. Birkez daha yüklenilmesine rağmen kitlenin çabası sonuç vermedi. Ardından KESK bileşenleri kendi aralarında kısa bir görüşme yaparak eylemi bitirme kararı aldılar. Basına yapılan açıklamada iktidarın baskıcı ve anti-demokratik tutumu teşhir edildi. Bundan kaynaklı açıklamanın gerçekleştirilemediği belirtildi.

İstanbul Bakırköy’de yürüyüş

Eylemlerin İstanbul ayağında ise KESK üyeleri Bakırköy Meydanı’nda toplandı. AKP Bakırköy İlçe Başkanlığı’na yürüyen KESK’liler eylem sırasında Ankara’daki saldırı haberinin ulaşması üzerine polis saldırısını protesto ettiler. KESK’liler “*Torba yasa kölelik yasasıdır - İzin vermeyeceğiz / KESK İstanbul Şubeler Platformu*” pankartı arkasında yürüdüler.

Eylem AKP binası önünde yapılan basın açıklamasıyla devam etti. KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü **Ali Gün** tarafından okunan basın açıklamasında Torba Yasa’nın içeriğine dair bilgilendirmede bulunuldu. Yasayla beraber ortaya çıkacak hak gasplarına değinildi.

Eylemde Türk-İş adına konuşan Tez-Koop-İş 2 Nolu Şube Başkanı **Rabia Özkaraca** ise ortak mücadelenin önemine dikkat çekti. Mücadeleyi ortaklaştırma çağrısı yapan Özkaraca AKP’ye karşı daha güçlü eylemler yapılması çağrısında bulundu.

DİSK İstanbul Bölge Temsilcisi **Önder Atay** da KESK’e yönelik Ankara’daki polis saldırısını kınadı. İki aydır işçilere, emekçilere ve kamuoyuna torba yasayı anlattıklarını söyleyen Atay, torba yasayı “kara çuval”a benzetti.

Balıkesir

Balıkesir’de yapılan eylem için AKP Balıkesir Teşkilatı önünde toplanan KESK üyeri basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Türk-İş ve bağlı şubelerin de destek verdiği eylemde polis ablukası dikkat çekti. Açıklamada “İşte sendika işte KESK!”, “Sözleşmeli köle olmayacağız!” dövizleri taşındı.

İzmir

KESK İzmir Şubeler Platformu tarafından Eski Sümerbank önünden AKP il binasına meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirildi. DİSK ve Belediye-İş Sendikası, Türk Harb-İş Sendikası’nın destek verdiği eylem saat 18.30’da başladı. Eylemde, Ankara’da yaşanan polis saldırısı kınandı.

AKP önüne gelindiğinde basın açıklamasını KESK İzmir Şubeler Platformu adına Cevat Düzci okudu. Açıklamada, AKP’nin her gün yeni yasaklara ve baskılara imza attığını, torba yasanın da bunlardan biri olduğu vurgulandı.

Açıklamanın ardından DİSK Ege Bölge Temsilcisi Ali Çeltek konuştu. Konuşmasında AKP hükümeti ve işbirlikçilerinin ayırım yapmadan saldırdığını söyleyerek başladığı konuşmasını birlikte mücadele etme çağrısıyla bitirdi.

Malatya

Malatya’da AKP il binası önünde yapılan basın açıklamasını KESK Malatya Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü ve BTS Malatya Şube Başkanı Kasım Otur gerçekleştirdi. Torba yasa tasarısının geri çekilmesini istediklerini belirten Otur, yasanın yaratacağı sonuçlara dikkat çekti.

Kızıl Bayrak / Ankara - İstanbul - İzmir

25 Ocak 2011 | Bakırköy

Ankara’da Torba Yasa paneli

BDSP, Çalış-Der, DDSB, DHF, Devrimci Proletarya, Eğitim Emekçileri Derneği, EHP, Kaldıraç, Sosyalist Parti, Petrol-İş Ankara Şube, PSAKD Ankara Şube, SDP, Sosyalist Gelecek, TÖP, Tüm-İGD ve 78’liler Girişimi tarafından **Petrol-İş Ankara Şubesi**’nde ‘Torba Yasa’ ile ilgili panel-forum gerçekleştirildi.

İki bölümden oluşan etkinliğin panel kısmında Çağdaş Hukukçular Derneği Sosyal ve Ekonomik Haklar Komisyonu üyesi **Saliha Şahin** sunum yaptı. Şahin, mesleki eğitim, stajyer ve çırakların sigorta kapsamına alındığını ama bu kişilerin bakmakla yükümlü olduğu kişilerin sigortadan faydalanmadığını dile getirdi. Torba Yasa ile beraber aylık pirim ve hizmet belgesinin işyerine asılma zorunluluğunun ortadan kaldırıldığını, işsizlik sigortası fonunun patronlara açıldığını belirtti.

Panelde konuşan Tüm Bel Sen Eğitim Uzmanı **Evren Ergin**, ‘Torba Yasa’nın kamu emekçilerini ilgilendiren bölümüne değindi. Bu yasa ile sözleşmeli çalışmanın önünün açıldığını, bununla beraber ABD’de olduğu gibi kamunun sadece ordu, emniyet gibi bölümlerden ibaret kalacağını belirtti. Kamu emekçilerinin 4/C saldırısı ile karşı karşıya kaldığını belirtti. Yanısıra performansa dayalı çalışmanın yasallaşması, disiplin cezalarının devam etmesi, kamu yararı adı altında (örneğin bir kadın cezaevinde kadın bir gardiyan olmaması halinde kadın bir öğretmenin üst aramak için cezaevine gönderilebilmesi) uygulamaya sokulmak istenen saldırılardan bahsetti.

Etkinliğin forum bölümünde direnişteki PTT işçisi **Koray Türedi** söz aldı. Sendikal faaliyetten kaynaklı işten atıldığını belirten Türedi, üç arkadaşı ile direnişte olduğunu, İstanbul’daki arkadaşları ile iletişime geçtiğini ve beraber hareket edeceğini söyledi.

Haber-Sen Ankara Şube Örgütlenme Sekreteri ise devrimcilerin sendikalarda etkin bir güç olabilmesi gerektiğini ifade etti. Tabandan basınç yapıp sendikaların devrimleştirilebilmesi gerektiğini sözlerine ekledi. Bu sayede birleşik hareketin önünün açılabileceğini vurguladı.

Sincan’da panel-forum hazırlıklarını yürüten Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

BDSP’lilere yönelik faşist saldırının da teşhir edildiği etkinlikte birçok katılımcı söz aldı. Etkinliğe 100 kişi katıldı.

Sincan OSB’de faşist saldırı

Ankara Sincan Organize Sanayi Bölgesi’nde 21 Ocak günü Cuma namazı çıkışı bildiri dağıtan üç sınıf devrimcisi sivil faşistler ve OSB’nin özel güvenlik birimlerinin saldırısına uğradı.

Panel-forumun çağrı bildirilerini işçilere ulaştıran BDSP’liler özel güvenlik engeliyle karşılaştılar. Dağıtıma müdahale etmek isteyen özel güvenliğin engelleme çabalarına karşısında kararlı bir duruş sergileyen BDSP’liler engelleme çabalarını boşa çıkararak bildiri dağıtımına devam ettiler.

BDSP’lilerin gerçekleştirdiği bildiri dağıtımı güvenlik ablukası altında devam ederken bir grup OSB işçisi güvenliğin tüm engelleme çabasına rağmen bildirileri alarak dağıtımı sahiplendi.

İşçilerin tamamının camiden çıkmasının ardından dağıtımı sonlandıran BDSP’liler OSB kapısından çıkmalarının ardından güvenliğin yönlendirdiği belli olan sivil faşistlerin saldırısına uğradılar.

Saldırı sürerken koşarak gelen OSB güvenliği de tekme ve yumruklarla BDSP’lilere saldırdı. Saldırı sonucunda bir BDSP’linin burnu kırılırken diğer iki BDSP çalışanıysa çeşitli yerlerine yumruk ve tekme darbeleri aldı. Saldırıyı gerçekleştiren sivil faşistlere ve özel güvenliğe aynı şekilde karşılık verildi.

Saldırının ardından yazılı açıklama yapan Sincan BDSP, gözdağı amaçlı yapılan bu saldırıların sonuç vermeyeceğini ifade etti.

Açıklamada şu ifadelerle yer verildi: “*Sermaye uşakları sayısız kez bu tür saldırılara başvurarak devrimci faaliyeti engellemeye çalıştı. Bu kimi zaman faşist, ÖGB ve polis saldırısı oldu. Kimi zaman da gözaltı ve tutuklama saldırısı oldu. Ama her seferinde saldırıları boşa çıkarıldı ve devrimci faaliyet devam etti.*

İşçi emekçilerin hak arama mücadelesi karşısında sermayeye uşaklık eden sınıfın öncülerine saldıran düşkünler takımı şunu çok iyi bilmelidir ki saldırılarının hesabı mutlaka sorulacaktır”

Kızıl Bayrak / Ankara

Belediye-İş'te ibretlik sendikal rant kavgası...

Çürüme ve bürokratikleşmede son nokta!

Sermayenin sosyal yıkım ve kölelik saldırıları altında ezilen işçi sınıfı ve emekçileri “Torba Yasa”yla birlikte daha katmerli sömürü ve sefalet bekliyor. Esnek çalışma uygulamalarından güvencesiz çalışmaya kadar bir dizi ağır kölelik dayatması içeren bu yasanın ardından işçi sınıfının temel kazanımlarından biri olan kıdem tazminatı da sermaye ve onun uşağı AKP hükümetinin gündeminde olacak. Daha şimdiden, kıdem tazminatının kaldırılmasına ilişkin hükümet cephesinden yeni senaryolar yazılıyor. Özcesi, önümüzdeki süreçte işçi sınıfı ve emekçileri daha zor günler bekliyor.

Sendikal bürokrasi susuyor

Peki, sömürücü asalaklar asli görevlerini yerine getirirken yani daha fazla kölelik ve yıkım için çalışırken işçi sınıfının öz örgütlülükleri olan sendikalar ne yapıyor? Emekçilerin elindeki son kırıntı hakların da ellerinden alınmak istendiği bir süreçte göstermelik açıklamalar ve cılız eylemler dışında işçi ve memur konfederasyonları cephesinden kaydadeğer bir tepki görünmüyor. Dahası sosyal yıkım saldırılarıyla atbaşı giden özelleştirme saldırılarına karşı ses çıkarmayan sendika bürokratları kendi üyelerinin de tasfiye edilmesine onay veriyorlar.

Bu kapsamda son dönemde yaşanan ibretlik örnekler belediye işkolunda örgütlü sendikalar cephesinde görülüyor. Torba yasanın en çok vurduğu kesim olan belediye işçileri, 50 bini aşkın kişinin tasfiyesini öngören torba yasa saldırısının gündemde olduğu bir süreçte sendikal ihanet ve it dalaşının kurbanı oluyorlar. Sendikasılaştırma ve güvencesiz çalışma anlamına gelen bu yasaya karşı güçlü bir mücadeleyi örgütlemeyen sendika yönetimleri kendi aralarındaki rant kavgalarına işçileri alet ediyorlar. Öyle ki belediye işkolunda örgütlü sendikalarda mücadeleden ziyade belediyelerde yaşanacak tasfiye süreci sonrasında şubelerin nasıl düzenleneceği, hangi şubelerin kapatılıp hangi şubelerle birleştirileceği planları yapılıyor. Tüm planlar, “örgütlülüklerimizi ve haklarımızı nasıl koruruz” üzerine değil “günü nasıl kurtarabiliriz” üzerinde dönüyor.

AKP-Hizmet-İş ittifakı saldırıyor

Özellikle son süreçte Türk-İş’e bağlı Belediye-İş Sendikası üzerinden kamuoyuna yansıyan sendika içi gerilimler ve bunun sonucu olarak ortaya çıkan gelişmeler süreçle ilgili bazı hatırlatmalar yapmayı, işçi sınıfı hareketinin önündeki birtakım engellere dikkat çekmeyi zorunlu kılıyor. Belediyelerde yaşanan sürecin ayaklardan birini, sermaye hükümeti AKP ve belediye yönetimlerinin tam desteğini arkasına alan Hak-İş’e bağlı Hizmet-İş’in, Belediye-İş ve Genel-İş’in örgütlülüklerine saldırması oluşturuyor. Hak-İş ağaları yeni bir “sendika” adı altında belediye işçisine sendikasılaştırmayı dayatıyorlar. İmzalanan toplu sözleşmelerden belediyelerde yaşanan bir dizi hak gaspına kadar bu hainlerin sessiz kalması Hizmet-İş’in oynadığı rolü özetliyor. Bu süreç, kaba bir biçimde sadece AKP/Hizmet-İş ittifakının saldırılarıyla sınırlı kalmıyor. Belediyelerdeki ilerici, öncü, devrimci işçilerin tasfiyesinin de önünü açıyor. Toplu sözleşme dönemleri veya daha genel mücadele süreçlerinde eylemlerde başı çeken öncü işçiler bu kirli ittifakın

saldırılarıyla beraber etkisizleştirilmek ve biçilmek isteniyor.

Alt kademe bürokratlarının maskesi düştü

Tablonun ikinci ayağında ise sermayenin truva atları olan sendika bürokratlarının alt kademesinden üst kademesine varıncaya dek işçi sınıfı hareketi önünde nasıl bir engele dönüştüğü gerçeği ortaya çıkıyor. Belediye-İş Sendikası İstanbul Şubeleri’nde yaşanan istifalar ve Hizmet-İş’e geçişler bu anlamda adeta turnusol işlevi görüyor.

Türk-İş’teki Genel Eğitim Sekreterliği görevinden süslü ve “mücadeleci” cümlelerle istifa eden Belediye-İş Genel Başkanı Nihat Yurdakul’un şubelere yönelik bürokratik ve antidemokratik uygulamaları sonrasında ortaya çıkan yeni gelişmeler bu kopuşun samimi ve ilkelere dayalı olmadığını teyit ettiği bir süreçte “muhafeet” adı altında ortaya çıkan alt kademe sendika bürokratlarının da maskesi düştü.

“Değişim”in sonu ihanet oldu

Belediye-İş’in Kuşadası’nda gerçekleştirdiği işçi kurultayı toplantısı sonrasında Yurdakul ve ekibinin dayatmalarına karşı “sendikal hareketin tıkanıklığını aşmak” iddiasıyla başlatılan “Değişim Hareketi” bileşeni iki şubenin başkanları bir grup işçiyle beraber geçtiğimiz günlerde Hizmet-İş’e geçti. Belediye-İş’in son genel kurulunda “Değişim Hareketi”nin genel başkan adayı olan İstanbul 5 Nolu Şube Başkanı Nihat Altaş ve “değişim” iddiasıyla bu hareket içerisinde yer alan Serdar Cafer Özkul’un Hizmet-İş’e geçişleri sendikalardaki çürümenin ve alçalmanın en açık örneklerinden biri olarak hak ettiği yeri aldı.

Fiili-meşru mücadele çizgisine dayanmayan, tabanın söz, yetki ve karar hakkını yok sayan bu bürokratların üç gün önce protesto ettikleri Hizmet-İş’e kapağı atmaları bu alandaki “mücadele” çizgilerinin ne kadar silikleştiğinin en çarpıcı örneğini ortaya çıkarmakla birlikte bu hainleri Yurdakul çizgisiyle aynı yerde buluşturdu.

Çapa temizlik ve itfaiye işçilerinin aylar süren direnişlerini ortada bırakan bu hainlerin “değişim” iddiasıyla ortaya çıkıp “mücadeleyi temsil ettiklerini” söylemeleri, sendikal alanda yapılan plan ve göstermelik mücadele söylemlerinin ilkesiz ittifaklar ve günlük çıkar kavgaları üzerine kurulduğunun en çarpıcı örneği haline geldi. Sendikalardaki çürüme ve bürokratikleşmenin ulaştığı boyutu göstermesi açısından Belediye-İş örneği turnusol görevi gördü.

Yine, Değişim Hareketi bileşenlerinden Belediye-İş İstanbul 6 Nolu Şube’den Genel-İş ve Hizmet-İş’e geçişler de aynı sürecin bir başka ayağını oluşturuyor. Sendika değiştirme tercihi ise, tabanın söz ve karar hakkı üzerinden demokratik kanallar işletilerek değil tepeden bir biçimde hangi belediyenin hangi partide olduğuna göre değişiyor.

Belediye-İş’teki istifalar ve Hizmet-İş’e geçişlerin işaret ettiği bir diğer nokta ise “Değişim Hareketi”nin ortaya çıkışı ve pratiği üzerinden ortaya konan “mücadeleci bir sendika yönetimi” hayallerinin çökmesi oldu. Gerçekten mücadeleci bir sendikal yönetimin tabanın söz ve karar hakkının geliştirilmesiyle mümkün olacağı unutulduğunda sürecin nerelere varacağı Belediye-İş örneğinde görüldü.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Her şeye rağmen, AKP’nin desteğini arkasına alan Hizmet-İş ağaları ve Belediye-İş hainlerinin ayak oyunlarına karşı belediye işçilerinin örgütlülüklerine sahip çıkma yönünde attıkları adımlar aslolanın bir kez daha sokaktaki mücadele olduğunu gösteriyor. Hakların ancak fiili, meşru ve militan bir mücadele çizgisiyle kazanılıp savunulacağı gerçeği bugün dünden daha acil bir biçimde sınıf bölükleri içerisinde hayata geçirilmeyi bekliyor.

Sermayenin o ya da bu kliğine yaslanarak değil devrimci temellerde bir sınıf sendikacılığı anlayışını ete kemiğe büründürmek, sınıf bölüklerinin tek kurtuluş yoludur. Bu eksende yürütülecek mücadele, işçi sınıfı mücadelesi önünde bir engele dönüşen sendikal bürokrasiyi de ortadan kaldırılabilecektir.

Denizciler Dökümcülük’te dağıtım

Çiğli Organize’de asgari ücretin belirlenmesiyle beraber bütün işçilerde yılbaşı zamlarına dair beklenti ve tartışmalar da artmış durumda. Çiğli Organize patronlarının ne kadar örgütlü olduğunu işçiler gayet iyi bilir. Her hafta düzenli olarak toplanan organize patronları tam bir mutabakat halinde, zamlara yönelik hiçbir açıklama yapmış değiller.

Metal İşçileri Birliği bu kapsamda çalışmalarını sürdürüyor. İşçilerin tepkisini açığa çıkartmaya çalışan MİB çalışanları, organize en ağır ve en sağlıksız çalışma koşullarına sahip, asgari ücretin geçerli olduğu **Denizciler Dökümcülük** fabrikasına seslenen özel bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. Fabrikanın çalışma koşullarının ve sorunlarının anlatıldığı bildiride düşük ücretlere karşı birlik ve örgütlenme çağrısı yapıldı.

Dağıtım sırasında işçiler, yazılanların hepsinin doğru olduğunu belirterek bildiri için “Ben de yazılanlara katılıyorum, benim düşüncelerimi ifade etmiş” dediler. Buna karşı bir şey yapmaya kalktıkları durumda işten atılacakları kaygısını taşıyan işçilere birlik olma çağrısı yapıldı.

Bir başka işçi de daha önce sendika çalışması yürütenlerin olduğunu sonra onların işten çıkarıldığını söyledi. İçerde tekrardan böyle bir çalışmanın işten atmayla sonuçlanacağını söyledi.

Ayrıca bildiriyi almak istemeyen bazı işçiler bildirinin kendi fabrikalarıyla ilgili olduğunu öğrenince bildiriye aldılar.

Bildirilerin işçiler tarafından ilgiyle okunması dikkat çekti.

Kızıl Bayrak / İzmir

Belediye işçisi örgütlülüğüne sahip çıkıyor

Kendi sendikalarının genel merkez yönetimi ve AKP destekli Hizmet-İş kışkıracıdaki belediye işçileri örgütlülüklerine sahip çıkıyor.

Belediye-İş Sendikası İstanbul 1 ve 5 Nolu Şube başkanları ile bir grup işçinin Hizmet-İş Sendikası'na geçtiklerini açıklamalarının ardından İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı iştiraklerde çalışan işçiler sendikadan istifa baskısına karşı 24 Ocak günü Saraçhane'deki İBB binası önüne yürüdüler. Büyükşehir Belediyesi tarafından himaye edilen Hizmet-İş Sendikası'nı protesto eden Belediye-İş üyeleri bina içerisinde bulunan noterin belediyeyi terketmesini istediler.

Öğle saatlerinde Aksaray'daki sendika binası önünde toplanan yüzlerce işçi "Sendikasız çalışmak istemiyoruz", "İşyerinde varolan sendikamızı Saray'da teslim alamazsınız", "İşveren Hizmet(İş)'cisi sendika istemiyoruz" pankartlarını açtılar.

İşçiler istifa zorlanıyor

Belediye binası önünde bilgilendirmede bulunan Belediye-İş İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı **Hasan Gülüm**, Büyükşehir Belediyesi ve Hizmet-İş eliyle sendikal örgütlenmelerinin dağıtılmak istendiğini söyledi. Üyeleri üzerindeki istifa baskısının sürdüğünü ifade eden Gülüm, belediye araçları ile taşınan sendika üyesi işçilerin binaya getirilerek noter kanalıyla istifaya zorlandığını dile getirdi. Belediye-İş'in son genel kurulunda Değişim Hareketi'nin adayı 5 Nolu Şube Başkanı Nihat Altaş ve 1 Nolu Şube Başkanı Serdar Cafer Özkul'un Hizmet-İş'e geçtiklerini söyleyen Gülüm, "Sendikamız dışında başka bir seçeneği tercih etmeyiz. İşverenlerin büyüttüğü bir sendikaya geçmeyiz. Sendikamıza sahip çıkacağız" diye konuştu.

Gülüm'ün konuşması sırasında "Hainler işçiye hesap verecek!", "Çadırları kurarız hesap sorarız!", "Noter dışarı!" sloganları atıldı.

İşçiler uyardı

Belediye-İş İstanbul Şubeleri adına basın açıklamasını okuyan **İsfeldiyal Ekşi** ise belediye yönetimini ve Hizmet-İş'i uyardı. Hizmet-İş'e geçen ve "demokrat" olduklarını iddia eden şube başkanlarının foyasının ortaya çıktığını belirten Ekşi, Altaş ve Özkul'un Hizmet-İş'in taşeronluğuna soyunduğunu vurguladı. Hizmet-İş'in misyonunun, İstanbul işçisini sendika adı altında sendikasızlaştırmak olduğunu ifade eden Ekşi, bunun en somut örneğinin geride kalan TİS süreci olduğunu hatırlattı. Büyükşehir İdari İşler Daire Başkanı Mevlüt Bulut başta olmak üzere İBB yetkililerinin belediyenin imkanlarını sendikadan istifalar için kullandıklarını söyleyen Ekşi "ayaklarını denk alsınlar" diyerek İBB yönetimini uyardı. Meşru ve hukuki yollarla haklarını arayacaklarını vurgulayan Ekşi, Belediye-İş üyeleri olarak buna sessiz kalmayacaklarının altını çizdi.

Noter arka kapıdan çıkarıldı

Açıklamanın ardından Belediye-İş üyesi işçiler "Noter dışarı" sloganlarıyla belediye binası önündeki çevik kuvvet barikatı önüne yürüdüler. Noter'in bina içerisinde bulunmasının yasal olmadığını söyleyen işçiler binaya girmek istediler. Polisle yapılan pazarlıklar sonucunda işçiler içerisinden seçilen 3 kişilik bir heyet binaya girerek noterin içeride bulunup bulunmadığını kontrol etti. Bir süre sonra dışarıya çıkan işçiler, içeriye girmelerinin ardından noterin, binanın arka kapısından çıkarıldığı bilgisini verdiler. Polis barikatı önünde açıklama yapan Belediye-İş 2 Nolu Şube Başkanı Hasan Gülüm, sürecin takipçisi olduklarını, noterin binaya girdiği haberini aldıkları anda İBB önünde olacaklarını söyledi. Belediye-İş üyeleri, atılan sloganların ardından eylemlerine son verdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Tuzla'da 'iş kazası'

Kuralsızlığın hüküm sürdüğü Tuzla tersaneler cehenneminde bir geminin direğine merdivenle çıkarak boya yapmaya çalışırken düşen 2 işçi yaralandı.

Sedef Tersanesi'nde 20 Ocak günü boya yapmak amacıyla bir geminin direğine merdiven dayayarak çıkan işçiler Selamettin Erdem (38) ve Fesih Bartek (28), merdivenin devrilmesi sonucu düştü.

Çeşitli yerlerinden yaralanan ve hayatı tehlikelerinin bulunmadığı öğrenilen işçiler, olay yerine gelen ambulansla tersane patronlarının örgütü GİSBİR'in hastanesine kaldırıldılar.

İşçilerin payına ölüm düştü

Ankara'nın Beypazarı İlçesi yakınlarında mevsimlik tarım işçilerini taşıyan minibüsün TIR ile çarpışması sonucu 10 kişi öldü, 7 kişi yaralandı.

Kaza, bu sabah saat 07.35'te Beypazarı-Çayırhan karayolunun 5'inci kilometresinde meydana geldi. Mardin'in Mazıdağı İlçesi'nden havuç toplamak üzere Beypazarı'na giden mevsimlik tarım işçilerini taşıyan minibüs, karşı istikametten gelen TIR'la çarpıştı.

Tarım işçilerini taşıyan minibüs, çarpmanın etkisiyle halen yapımı devam eden duble yolun karşısına fırladı. Kazada 10 kişi öldü, 7 kişi de yaralandı.

Ölenler ve yaralılar Beypazarı Devlet Hastanesi'ne taşındı. Tedavi altına alınan 7 yaralıdan hayatı tehlikesi bulunan 2'si Ankara'ya sevk edildi.

Kölece çalışma koşulları karşısında örgütsüz oldukları için paylarına ölüm düşen mevsimlik işçilerin Mardin'den başlayan yolculuğu Beypazarı'nda sona erdi. Çoğu zaman tarım işçilerinin kamyon kasasında balık istifi yaptığı yolculuklar ölümle sonuçlanırken, son ölümlerin minibüsün hatalı sollama yapması sonucu gerçekleşmesi bunun "kaza" olduğu anlamına gelmiyor. Mevsimlik işçiler "yaşamak için" azgın sömürü koşullarına razı gelerek güvencesiz çalışmak zorunda kalıyorlar. Üç kuruş için memleketlerinden kilometrelerce uzağa yolculuk yapıyorlar. İş güvenliği önlemlerinin alınmadığı bu koşullar altında yaşanan her "kaza" bir cinayete dönüşüyor.

İş Bankası Kuleleri önünde direnen Nemtrans işçileri ile konuştuk...

“Yel değirmenlerine karşı savaşıyor gözüksek de kazanacağız!”

- Çalışma koşullarınızdan bahseder misiniz? Sizi sendikalaşmaya iten nedenler neydi?

- Cemalettin

Güzel: Ben ve 14 arkadaşım uzun yol şoförüyüydük. Çalışma saatlerinden şikayetçiydik. Sabah 05.00’te başlıyorduk, geceye varıncaya kadar çalışıyorduk. Ben yaklaşık 5 yıldır orada çalışıyorum ama 8 yıldır aynı

harcırahtan çalışılıyor. Biz 2008’de bazı haklar istemiştik. Yemeğimizi paraya çevirip harcırahlara yansıtmışlardı. 2009’da yönetim değiştikten sonra bunların hepsi gitti. Hem yemek hakkımız gitti hem de aldığımız yemek parası gitti. Erzak yardımı gitti vb. Böylece süreç başlamış oldu. Arkadaşların arasında ücretlerini yetiştiremeyenler oldu. Aydan aya içeriye girmeye başladık. Ben 2006’nın 1. ayında 590 milyonla işe başladım. İştenden çıktığım zaman 680 TL net maaşım vardı. Yani 5 senede yaklaşık 90 TL zam yapıldı. Sürekli içeri girmeye başladık. Sıkıntılarımızı dile getirdiğimiz zaman bizi dinleyen kimse olmadı. İşlerimiz sürekli arttı ama maaş ve harcırahlar aynı kaldı. İşte böylelikle arkadaşlarla biraraya geldik.

Önce mesailerimizi istedik. Çalışma saatlerimizin düzenlenmesini istedik. Bana bordroda 7.5 saat gösteriyorlar. “O saat üzerinden çalışalım” dedik. Bize siz şoförsünüz, şoförün mesaisi olmaz dediler. Bundan sonra gerginlikler yaşanmaya başladı. Bizim şirkette farklı kısımlar var. Mesela liman içinde çalışan telvekler (konteynırların gemi ve saha arasında taşınmasını sağlayan işçiler) var. Telvekler 22 kişi. Bu arkadaşlar 2009’un birinci ayından 2010’un 8. ve 9. aylarına kadar 12 saat çalışıyorlar fakat mesai ücretleri ödenmiyor. Onlar da 7.5 saatten gösteriliyor. Bir de 6-7 kişilik kademe grubumuz var. Onlar da mesailerini alamıyorlar. Onların da erzak yardımları kesildi. Güvenlikler de benzer sorunları yaşıyor. Onları görevlerinin dışında çadır çekmeye, yıkamaya götürüyorlar, şoförlüğe veriyorlar. Kendi iş alanı olmayan yerlere dağıtıyorlar. Fazla mesai yapamaya başladılar. Fazla mesailer de eksik gösteriliyor. Mesela adam 50 saat mesai yapmış ama 15-20 saat gösteriliyor. Bu süreç bizi biraraya getirdi. 12 arkadaş mahkemeye verdik, ondan sonra da 46 kişi sendikaya üye olduk.

- İşçiler neden alanları dışında çalıştırılıyorlar?

- Cemalettin Güzel: Çünkü işçi sayısı yeterli değil. İş Bankası Nemtrans’a 68 kişilik kota koymuş, daha fazla işçi almıyorlar. Böylece 1 kişinin üstüne 3 kişinin işi biniyor. 18 tane arabamız var, 6 tane operasyoncumuz var. Biz çalıştık, onlar kazandılar. Bizim sırtımızdan para kazandılar ama mağdur olan gene bizdik. 2008’de çalışırken ayda ortalama 300-350 tane iş yapıyorduk. 2009’dan sonra bu 1300-1400’e çıktı. Eskişehir’e iki sefer attığımızı

hatırlıyorum. Bir günde 14-16 saat araba kullandım. Geliyorsun şirkete yemeğe gidemiyorsun. Neden? Krizdeyiz! Yani benim yemeğimle mi krizden çıktın sen şimdi. Bu nedenlerle biraraya geldik. Sendikaya üye olduk. Şu an buradayız.

- Mehmet

Gülgör: Emek veren biziz, sırtımızdan geçen onlar. Bir de üstelik yemek vermiyorlar. Hangi adaletle sığar bu? Hakkımızı aradık, kapıyı gösterdiler. Neymiş? Kriz varmış! İki de bir kapıyı göstermeleri bardağı taşıran son damla oldu. “Bir kişi çıksın 5 kişi gelir” diyerek bize müracaat edilen dosyaları gösteriyorlar.

Burada iki tane şirket var. İkisi de İş Bankası’nın. Biz Nemtrans olarak çalışıyoruz. Bir de limanda çalışan Gempport var. İkisi de birbirine bağlı. Nemtrans lojistik olarak Gempport’a hizmet veriyor. Bizi taşıron olarak görüyorlar. Limanda saha operatörü olarak çalışan 22 kişinin tşae ronda çalıştığını söylüyorlar. Gempport’ta sendika olarak Liman-İş var. Üye olmak istedik kabul etmediler. Bize taşıronsunuz dediler. Nemtrans’ın yüzde 98’i İş Bankası’na ait, yüzde ikisi iştirakçiy e. Gempport’un yüzde 51’i İş Bankası’na ait, yüzde 49’u iştirakçiy e.

8 saat 3 vardiya çalışıyorduk. İki vardiyaya düşürdüler. Öbür vardiyaların da yükünü orada kalan kişilere yüklediler. Önceden mesai veriyorlardı, mesaimizi kestiler. Zarar ettiklerini söylüyorlar. Zaten zor geçiniyoruz. Biz de bunlara isyan ettik. Daha önce Liman-İş’e almıyorlardı bizi. Nakliyat-İş’e üye olduk, işten atıldılar bizi; şimdi gelin Liman-İş’e üye olun, Gempport bünyesine geçin sizi işe alalım diyorlar.

Bunlar bizi çileden çıkardı. Birleşmeye karar verdik. Hakkımızı aramaya karar verdik. Başka yolu kalmamıştı. Sonuna kadar direneceğiz. Ölmek var dönmek yok.

- Neden direnişinizi İş Bankası önüne taşıdınız?

- Ali Akkaya:

Bütün müdürler burada olduğu içinburayı tercih ettik. Biz sonuç almak için geldik. Buradan başka bir yerden sonuç alamazdık. Bizi

Gemlik’te dinleyecek kimse yoktu. Bizim işverenimiz İş Bankası, biz İş Bankası’nın elemanıyız.

Biz sesimizi duyurmak için Gemlik’ten buraya yürüyerek geldik. İki günde 90 km yol yürüdük. Ama

medya sesimizi duyurmuyor, bizi görmüyor.

- Mehmet Gülgör: Onlar para babası olduğu için bizi susturdular. İş Bankası Genel Müdürlüğü burada olduğu için geldik. Söz buranın. Onlar da görsünler, utansınlar diye geldik. 50 kişiyi besleyemiyorsa, İş Bankası yerin dibine batsın.

- Direnişinize yönelik tepkiler nasıl? Sesinizi kamuoyuna nasıl duyurmayı düşünüyorsunuz?

- Ali Akkaya: Yakın illerden gelenler oldu. Şişe Cam’dan işçiler geldi.

Burada bize destek vermeleri zor. Çünkü hep takip ediliyorlar. İş Bankası’nda çalışıp da gizli gizli gelenler var çadıra. Biz sabah ve akşam giriş çıkışlarda kapı önüne gidiyoruz. Orada birşey diyemeyenler gizli gizli çadıra gelerek kusura bakmayın diyorlar. Bizi haklı bulduklarını söylüyorlar. Dışarıdan halktan gelenler var.

- Ahmet Kocak:

Yılbaşını burada geçirdik, ateş yaktık. Onlar lüks yerlerde eğlenirken biz burada direnişe devam ettik. Sonuna kadar da devam edeceğiz.

- Cemalettin

Güzel: Geçtiğimiz gün (23 Ocak)

Kılıçdaroğlu gelmişti, ona ulaşmaya çalıştık. Çadırımıza davet ettik gelmedi. Biz uğraşıyoruz ama onlar çok güçlüler. Yanı başımızda Show TV var, ATV var ama büyük kanallara ulaşmak çok zor. İş Bankası hepsine reklam veriyor, onların haber yapmasını engelliyor. Kılıçdaroğlu gelmiş olsaydı, yanında basın ordusu vardı belki sesimizi duyurabilirdik ama gelmedi. Zaten İş Bankası Yönetim Kurulu’nda da 4 CHP’li var.

- İş Bankası ile yapılan görüşmeler nasıl gidiyor?

- Cemalettin Güzel: Önceki görüşmelerde bizi yani İş Bankası’nı mahkemeye veren 12 kişiyi istemediklerini söylemişlerdi. Şimdi bizi kabul ettiler. Ama Liman-İş’e gelin diyorlar. Ama biz DİSK’le girmek istiyoruz.

- Ayhan Ermiş:

Öncelikle Kızıl Bayrak’tan arkadaşlara teşekkür ediyorum. Gemlik’ten beri bizimle beraberler. Bize destek sundular. Kızıl Bayrak’ın gün ve gün direnişin haberlerine yer verdiğinin farkındayız.

Dünyadaki krizi bahane eden Türkiye’deki finans kapitaller öncelikle işyerimizde daralmaya gittiler. 56 kişinin yaptığı işi 21 kişi yapmaya başladık. Vardiya ları azalttılar. Uzun yol şoförü arkadaşlarımızın harcırahlarını kestiler. Yemeklerini vermemeye başladılar vb. Gempport’ta da benzer bir süreç yaşandı. Onları da kısa çalışma ödeneği adı altında 20 gün çalıştırıp 10 gün çalıştırmadılar. Kısa çalışma ödeneği üzerinden ödeme yaptılar. Bir sene sonra Gempport sendikalı olduğu için normale döndü ama Nemtrans’ta düzelme yerine şartlar kötüleşti. Defalarca görüşme talebinde bulunduk fakat bizi ciddiye almadılar. Gücümüzü hafife aldılar. Şoför arkadaşlar da sıkıntılarını dile getirince onlara kapıyı gösterdiler. Onlar dava açmaya karar vermişlerdi. Biz çekici grubu olarak omuz omuza verdik. “Siz mahkeme kararıyla geriye dönük haklarınızı alabilirsiniz ama geleceğiniz ne olacak?” diye sorduk Garanti altına alma imkanınız var mı? Yok! Bunun yolu sendikalaşmaktan geçiyor.

Bunun üzerine çok kısa bir süre içerisinde sendikalaştık. Nakliyat-İş’i aradık, ertesi gün DİSK Örgütlenme Sekreteri geldi.

15 gün Gemlik’te direnişi sürdürdük. Ama gördük ki asıl odak İş Bankası Genel Müdürlüğü. Bundan iki ay öncesine kadar İş Bankası içerisinde lojistik grup başkanlığı oluşturuldu. Nemtrans, Gempport ve Nemaş şirketi var. Merkezin burası olduğunu gördüğümüzde buraya yöneldik. Eylemimizi de burada başlattık. Yeni yıla da burada girdik ama sosyalist basın dışında sesimizi duyuramadık. Gemlik’e döndük. Oradaki direnişimizin de sonuç vermeyeceğini anlayınca uzun yürüyüş başlattık ve Gemlik’ten yürüyerek buraya geldik. Çadırları kurduk, direnişe devam ediyoruz. Bana göre 36 tane cengaver Türkiye’nin en büyük para babalarının kulelerinin önünde savaşıyor. Yel değirmenlerine karşı savaşıyor gibi gözüksek de kazanabiliriz. Biz şimdiden kazandık sayılır. Onlar çok tedirginler. İş Bankası tarihinde, bankaya dava açıp da tekrar işe alınması düşünülen kimse yok. Bunun bir zafer olduğunu düşünüyorum. Sonuç ne olursa olsun biz kazandık. Şu an onlar geri adım attılar. Görüşmelerimiz sürüyor. Onlar tıkandılar ama tükürdüklerini yalamak istemiyorlar.

Şunun da farkındalar, DİSK’in buradaki başarısı bir kıvılcım işlevini görecek. Kendi kendine alev

alacak. Bu kıvılcımın yayılacağını bildikleri için dertleri artık işçiler değil, sendika! Çünkü Yenişehir’den Kristal-İş üyesi Şişe Cam işçileri geldi, parça parça da olsa BASİSEN üyeleri gelerek bize erzak vb. yardımında bulunuyorlar. Bunlar onları çok rahatsız etti.

Sendikanın söylediği şey ise “Bu arkadaşları işe alın isterseniz Gempport’ta çalışanlar ister Nemtrans’ta ama yetki çıkana, yargı süreci tamamlanana kadar bizim üyemiz olarak kalsınlar sonra yargı ne derse o olsun. Ondan sonra oturup değerlendiririz. Çünkü biliyorlar ki yetkiyi alacağız.

Biz kararlılığımızı sürdürdüğümüz sürece kazanacağımıza inanıyorum. Çünkü biz gücümüzü haklılığımızdan alıyoruz. İlk günlerde ürkmüştük ama şimdi doğru yolda olduğumuzu biliyoruz. Bu işi becereceğiz.

İş Bankası’nda örgütlü BASİSEN Sendikası Genel Başkanı Metin Tiryakioğlu’ndan işçiler adına randevu istedik. Kendisi aynı zamanda İş Bankası yönetim kurulunda. Ersin Özince’den sonra ikinci adam diyebiliriz. Sendikacı kimliğiyle biz ondan işçiler adına bir talepte bulunduk. Bize cevap vermezse yarın öbür gün BASİSEN Genel Merkezi önüne gidebiliriz. Buradaki gücümüzü ikiye bölüp bir kısmımız da orada durabiliriz.

O da olmazsa yani hala sesimizi duyuramazsak açlık grevi mi yaparız, ölüm orucuna mı gireriz bu iş bitene kadar mücadele ne gerektiriyorsa onu yapacağız. Çünkü artık gemileri yaktık bunun geri dönüşü yok. Biz kazanacağız!

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bağış “taşeronlaştırmayı” savundu

Sermayeye açtığı rant alanlarının yanısıra kamu alanındaki tüm sektörlerde taşeronlaştırmayı teşvik eden sermaye devletin bakanlarından **Egemen Bağış** “taşeron” itirafında bulundu.

CHP Denizli Milletvekili Ali Rıza Ertemür’ün taşeronlaşma ile ilgili soru önergesini yanıtlayan Bağış, taşeron sisteminin gerçek yüzünü de açığa vurdu.

Bakanlığına ait birimlerde hizmet alımı yoluyla çalışan personel konusunda bilgi veren Bağış, “Değinen hizmetlerin hizmet alımı yoluyla gördürülmesi daimi personel istihdamına göre daha ekonomiktir” değerlendirmesinde bulundu. Taşeron sistemini savundu.

Hizmet alımları kapsamında çalışanların 4/B kapsamında istihdamları konusunda şu anda bir çalışmanın olmadığını belirten Bağış, “Kaldı ki bu yöndeki bir çalışma yasal düzenleme gerektirmektedir” dedi.

Hizmet alımlarının Kamu İhale Kanunu kapsamında yapıldığına dikkat çeken Bağış, yüklenicilerin ne kadar kâr elde ettiklerinin idarece net olarak bilinmediğini de söyledi. Yani “Taşeron firmalar bünyesinde çalışanların ne kadar sömürüldüğünü bilmiyoruz” dedi.

Buca direnişi sona erdi

İzmir’de Buca Belediyesi’nde taşeronlaştırmaya karşı mücadele eden işçilerden 7’sinin işten atılmasının ardından belediye önünde başlayan direniş sona erdi.

Atılan işçilerin işe geri dönmesi, taşeronlaştırmanın kaldırılması ve sendika çalışmalarının önündeki engellerin kaldırılması talebiyle süren direniş süreci içerisinde CHP yönetiminin çözüm vaatleri sonucu bekleyişe dönüştü. Önce Buca Belediye Başkanı Ercan Tatı’nın 5 işçiyi başka belediyelerde işe başlatacağı, kalan 2 işçi ile de CHP İzmir yönetiminin ilgileneceği dillendirildi. Bu çözüm vaadi ile haftalarca oyalanan işçilere son teklif 56. günde getirildi. 56. günün sonunda ise bir gün önce yeni görevine başlayan İzmir CHP İzmir İl Başkanı Tacettin Bayır’ın işçileri işe alacağı yönlü sözü üzerine 6 direnişçi işçinin aldığı kararla direniş sonlandırıldı. Sadece bir işçi, ancak 7 işçinin de işbaşı yapması koşuluyla çadırın toplanabileceğini belirterek bu kararı kabul etmedi ve direniş alanını terk etti.

Buca Belediyesi önünde açıklama yapan CHP İzmir İl Başkanı Tacettin Bayır, işçileri bir hafta on gün içinde sendikalı olarak işe alacağını sözünü verdi. Basın açıklamasının ardından "kutlama" yapıldı. Baklava ikramları eşliğinde çadır söküldü.

Kızıl Bayrak / İzmir

Nemtrans’ta direniş birinci ayında

Kölece çalışma koşullarına Nakliyat-İş’te örgütlendikleri için işten atılan işçiler direnişlerinin birinci ayını geride bıraktılar.

Genel müdürlük önüne kurdukları çadırda geceli-gündüzlü kalan işçiler direnişlerinin sesini duyurmaya çalışıyor. Fakat burjuva medya işçilere sansür uygulayarak İş Bankası’nın uyguladığı sömürü koşullarını gizlemeye çalışıyor.

Ağırlıklı olarak İş Bankası bünyesindeki şirketlerin nakliye işlerini yapan işçiler kulelerin girişinde ve çadırda bekleyişlerine devam ediyorlar. İşçiler çadırda ziyarete gelenleri karşılarlarken giriş-çıkış kapısında da duyarlılık çağrısı yaparak direnişlerini anlatmaya çalışıyorlar.

İş giriş-çıkış saatlerinde sloganlarla kararlılıklarını dile getiren işçiler, sivil polislerin ve güvenliklerin gözlerinin sürekli üzerlerinde olduğunu bu yüzden kulelerde çalışanların da baskı altında olduğunu belirtiyorlar. İstisnalar dışında İş Bankası çalışanlarının bundan kaynaklı kendilerine destek olmadıklarını söylüyorlar.

İş Bankası ile sendika avukatlarının görüşmeleri sürerken İş Bankası ayak oyunları ile direnişi

bitirmeye çalışıyor. İşten atılan işçileri Nempport’ta örgütlü olan Türk-İş’e bağlı Liman-İş Sendikası’na geçmeleri durumunda işe alacağını belirten patron, DİSK’i devre dışı bırakmaya çalışıyor.

Kızıl Bayrak / İstanbul

PTT işçileri baskı ve tehditlere karşı direniyor

PTT Genel Müdürlüğü bünyesindeki taşeron firmalarda işten atılan işçiler oluşturdukları eylem takvimi çerçevesinde mücadelelerine devam ediyorlar.

PTT işçileri 20 Ocak günü İstanbul Sirkeci'deki Büyük Postane önünde oturma eylemi gerçekleştirdi.

Topkapı AVPİM ve Sarıyer Posta Dağıtım Merkezi önünde direnişlerini sürdüren işçiler, eylem sırasında PTT Genel Müdürü Osman Tural tarafından tehdit edildiler.

Öğle saatlerinde Sirkeci Tramvay Durağı'nda toplanan PTT işçileri ve destek veren güçler Sirkeci Postanesi önüne yürüdü. Terörle Mücadele Şubesi'ne bağlı sivil polislerin eyleme yönelik müdahalesini boşa düşüren işçiler direniş süreçlerini ve PTT'de yaşanan baskıları çevrede bulunanlara anlattılar. Sirkeci Postanesi önünde PTT işçisi Cafer Kalağ tarafından okunan basın açıklamasının ardından, "plan bütçe görüşmeleri" için binada bulunan PTT Genel Müdürü Osman Tural toplantıyı yarıda bırakarak yanındaki bürokratlarla birlikte işçilerin yanına indi. "İşçilerin toplantıyı engellediklerini" öne süren Sirkeci PTT yöneticileri eylemin sona erdirilmesini istediler. Ancak işçiler eylemlerine son vermeyeceklerini söylediler.

PTT Genel Müdürü'nden işçilere tehdit

PTT işçilerine, "Siz kimsiniz, nerede çalışıyorsunuz?" diyen Tural, PTT'de işten atıldıklarını söyleyen işçilerin çalıştığı taşeron firmaların adlarını dahi hatırlamadı. PTT işçilerine, "Bizimle ilginiz yok" diyen Tural'a, direnişçi işçiler "PTT'de posta dağıtırken PTT işçisiydik. Şimdi farklı mı olduk" diyerek yanıt verdiler.

PTT'deki işten atma saldırısı ve baskıları anlatan işçileri Tural bu kez "Bir daha bu kapıdan içeri giremeyeceksiniz" diyerek tehdit etti.

PTT Genel Müdürü'nün tehditlerine karşı, hakları ve gelecekleri için direnişte olduklarını söyleyen PTT işçileri, tehdit ve baskıların mücadelelerini engelleyemeyeceğini ifade ettiler. PTT yönetimini protesto ettiler.

Tural'ın postane önünden ayrılmasının ardından oturma eylemi bir süre daha devam etti. BDSP ve Halkevleri'nin de destek verdiği eylemde **29 Ocak** Cumartesi günü Topkapı'daki Posta Dağıtım Merkezi'nde gerçekleştirilecek basın açıklamasına katılım çağrısı yapıldı.

PTT direnişine ziyaretler

PTT direnişinin 17. gününde direniş çadırında imza standı açıldı. Topkapılı işçi ve emekçilere taşeronlaştırmaya karşı mücadele çağrısı yapıldı.

İşçi ve emekçilerin yoğun ilgi gösterdiği stant çalışması boyunca PTT'nin sermayeye peşkeş çekilmek istendiği ve bu yüzden kurumun işlemez hale getirilmeye çalışıldığı anlatıldı.

Direniş ziyaretlerle güçleniyor

Gün boyu Topkapı'da çalışan işçilerin ziyaret ederek destek verdiği direnişe, ilerici ve devrimci kurumlar da ilgi gösteriyor. Direnişin 17. gününde ilk ziyareti OSB-İMES İşçi Derneği Emekçi Kadın Komisyonu gerçekleştirdi.

Direnişçi işçilere poğaça, kek vb. getiren EKK, direnişçi işçilerle birlikte sabah kahvaltısı yaptı. Kahvaltının ardından PTT direnişi üzerine sohbetler gerçekleştirildi. Ziyaret, çekilen halaylarla son buldu.

Öğleden sonra ise Emek Partisi Güngören İlçe Örgütü üyeleri direniş alanına ziyaret gerçekleştirdiler. Ziyaretçilerin getirdiği kek ve börekler çay eşliğinde yenilirken direniş üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

Gün içerisinde birçok PTT işçisi, direnişçi işçilerin yanına gelerek Sirkeci'deki eylem üzerine sohbetler gerçekleştirdiler. Sirkeci'de genel müdüre karşı net tutum sergileyen arkadaşlarını tebrik eden işçiler sonuna kadar direnişin yanında olduklarını vurguladılar.

Küçükçekmece KHK'dan ziyaret

Direniş alanı, 22 Ocak günü Küçükçekmece'den
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

işçileri ağırladı. Küçükçekmece İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi PTT işçilerini ziyaret etti. Sloganlarla çadıra gelen Hazırlık Komitesi, direnişçi işçiler tarafından sloganlarla karşılandı.

Ziyaret direnişçi PTT işçilerinin süreçlerini anlatmasıyla başladı. PTT işçileri "işimizi geri alana kadar direneceğiz" diyerek kararlılıklarını vurguladılar.

Ardından Hazırlık Komitesi adına bir işçi konuşma yaparak, KHK adına direnişçi işçileri selamladı. Patronların saldırılarının arttığı bir dönemde olunduğunu vurgulayan işçi, Küçükçekmece'de de DESA işçilerinin direndiğini ve diğer fabrikalarda çalışan işçilerin de yapılacak saldırılara karşı direniş bayrağını yükselteceğini vurguladı. "Bu saldırılara karşı örgütlülüğümüzü kurmak için haklarımız ve geleceğimiz için bizler de kurultay hazırlıklarını sürdürüyoruz. 'Direnişiniz direnişimizdir' bilinciyle hareket ediyoruz" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Kızıl Bayrak / Topkapı

PTT işçileriyle dayanışma

TİB-DER üyesi tersane işçileri dağıttıkları bildirilerle PTT direnişinin sesisini Tuzla tersanelerine taşıdılar.

Sabah işe giriş saatinde Tuzla Gemi tersanesi önünde bildiri dağıtımına başlayan TİB-DER üyeleri "Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye – Atılan işçiler geri alınsın – İşten atılan PTT işçileri" imzalı bildirileri tersane işçilerine ulaştırdılar.

PTT işçilerinin haklı ve meşru mücadelesini tersane işçilerine anlatan TİB-DER'liler dayanışma çağrısında bulundular. TİB-DER üyeleri ayrıca akşam iş çıkış saatlerinde Aydıntepe İstasyonu'nda PTT işçileriyle dayanışma çağrısı yaptılar.

Kızıl Bayrak / Tuzla

İzmir’de işçi kurultayı çağrısı

İzmir’de geçtiğimiz haftalarda karar altına alınan **İzmir İşçi Kurultayı**, 20 Ocak günü Eğitim Sen İzmir 1 Nolu Şube’de gerçekleştirilen basın toplantısı ile ilan edildi. **Kurultay Hazırlık Komiteleri** adına yapılan basın toplantısında kurultayın amaç ve hedefleri açıklandı. İşçi ve emekçilere mücadele çağrısı yapıldı.

9 Ocak Pazar günü İzmir’in farklı bölgelerinde çalışan çeşitli sektörlerden işçiler biraraya gelerek sınıf hareketinin mevcut durumunu tartışmış ve kurultay çalışması başlatma kararı almıştı. Toplantının ardından oluşturulan genel kurultay yürütmesi ve sektörlerle dayalı kurultay hazırlık komiteleri toplantılar gerçekleştirerek kurultay fikrini somut bir planlamaya konu etti.

Kurultay deklarasyonu açıklandı

Gerçekleştirilen toplantılarda çok sayıda karar alınarak kurultay yürüyüşünün ne şekilde başlayacağı ve süreceği kararlaştırıldı. Alınan kararlar doğrultusunda kurultay faaliyetinin amaçlarının açıklanacağı bir basın toplantısı gerçekleştirilmesi de kararlaştırıldı.

Kurultay Hazırlık Komiteleri tarafından düzenlenen basın toplantısında salona “*Gücümüz birliğimizde! / İzmir İşçi Kurultayı’na yürüyoruz!*” şiarlı ozalit asıldı. Giriş konuşmasının ardından **Tekstil İşçileri Kurultay Hazırlık Komitesi**’nden bir kişi kurultay deklarasyonunu okudu.

Deklarasyonda sınıf hareketinin genel tablosu ve sınıfın örgütlenme arayışından bahsedildikten sonra kurultayın esas olarak örgütlenme hedefi ile gerçekleştirildiği anlatıldı. Kurultay şu sözlerle tanımlandı: “*İzmir İşçi Kurultayı her şeyden önce işçi sınıfının sermayenin saldırılarına karşı direniş göstermesi ve örgütlülüğe adım atmasının bir aracıdır. Kurultay, tabii ki sınıf hareketinin temel sorunlarını, esas olarak da örgütlenme sorununu tartışacak, örgütlenmenin önündeki engelleri, hareketin günlük tablosunun aşılmasının yol ve olanaklarını masaya yatıracaktır. Bunun ötesinde ön süreci ile birlikte ayları bulan kapsamlı bir çalışma*

yürütülecektir.

Kurultay esas olarak sınıfın örgütlenme ihtiyacının sonucu olarak doğmuştur ve örgütlülük düzeyini yükseltmeyi amaçlar. Bu haliyle çok yönlü bir “örgütlenme seferberliği” çağrısıdır. “Gücümüz birliğimizde!” şiarı da bu örgütlenme çağrısının ifadesidir.

Kurultayın örgütleniş biçiminin ise **hazırlık komiteleri** aracılığı ile tabana doğru yayılan bir çalışmayı hedeflediği, işçi ve emekçilerin komitelerde özgürce yer alarak sürecin öznesi haline gelebileceği vurgulandı.

Kurultayın temel hedefinin ise “örgütlenme” olduğu belirtilerek **taban örgütlülükleri ve işyeri komiteleri** aracılığı ile örgütlülüğe adım atılması, sendikalaşmanın önünün açılması hedefi vurgulandı.

Kurultay çalışmasının bildiri, afiş, bülten, duvar gazetesi gibi çok sayıda materyalin yanısıra eğitim seminerleri, sendikal tanıtım toplantıları gibi çok yönlü biçimler altında süreceği de ifade edildi.

Açıklama şu sözlerle son buldu:

“Bizler farklı sektörlerden öncü işçiler olarak bu süre zarfında bir adım öne çıkmaya ve sınıf hareketini ileriye taşımak için azami çabayı göstermeye kararlıyız. Fabrikalarımızda, havzalarımızda, mahallelerimizde işçi sınıfının taleplerini haykırarak, örgütlenme çağrımızı tüm işçi kardeşlerimize ulaştıracacağız. İşçi sınıfının sermayenin saldırılarına yönelik tepkisini örgütlenme hedefi ile birleştirecek ve kurultayı adım adım öreceğiz. Tüm öncü işçi ve emekçileri, sınıf mücadelesini yükseltme kaygısı duyan sendikaları, işçi sınıfının haklı mücadelesini destekleyen kurumları kurultay çalışmasını sahiplenmeye çağırıyoruz.”

Kurultay parçalılığa yanıt olacak

Metal İşçileri Kurultay Hazırlık Komitesi adına yapılan konuşmada ise önce İzmir genelinde son yıllarda yaşanan sendikalaşma deneyimleri aktarıldı. Ardından ise bu örgütlenme eğilimine yanıt verecek ve günlük süren çabaları birleştirecek bir

örgütlülüğün bulunmadığı vurgulandı.

İşçilerin yan fabrikalarında ne olduğundan dahi habersiz biçimde örgütlendiğini anlatan metal işçisi, kurultayın bu parçalılığa da yanıt olmak istediğini anlattı. Metal sektörünün özgün sorunlarına da değinilerek kurultay çalışmasının hangi bakış ve araçlar ile sürdürülmesinin hedeflendiğini aktardı.

Basın toplantısı kurultay çalışmalarını sahiplenme ve destek olma çağrısı ile son buldu.

Kızıl Bayrak / İzmir

Tuzla’da bildiri dağıtımı

Tersanelerde yaşanan ağır çalışma ve sömürü koşullarına karşı TİB-DER’li işçiler faaliyetlerini yoğunlaştırıyor. TİB-DER’liler sabah işe giriş saatlerinde bildiri dağıtımı gerçekleştirerek işçileri cehennem ve kölece yaşam koşullarına karşı dernek saflarında örgütlenmeye çağırıyor.

“Haklarımız ve geleceğimiz için derneğimizde örgütlenelim!” başlıklı bildiriyi ilk olarak Tuzla Gemi tersanesi önünde dağıtan TİB-DER’liler, daha sonraki dağıtımı İçmeler Birinci Köprü ve Aydıntepe İstasyonu’nda gerçekleştirdiler

Ocak 2011 / Tuzla

BDSP tarafından başlatılan “Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye!” çalışması çerçevesinde **Tuzla** ve **Pendik** bölgesinde etkin bir faaliyet örgütleniyor.

Geçtiğimiz günlerde Pendik Esenyalı, Ahmet Yesevi ve Orhangazi mahallelerinde afişleme çalışması yapan BDSP’liler, 24 Ocak günü de Tuzla tersanelerinde afişleme çalışmalarına devam ettiler.

“Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye! İşyeri komitelerine, sendikalara!-BDSP” yazılı afişler E-5 karayolu üzerinde bulunan İçmeler Köprüsü’ne asıldı.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Öztiryakiler işçisi direnişte!

İstanbul Büyükçekmece’de kurulu **Öztiryakiler** fabrikasında “daralma” bahanesiyle yaşanan işten atma saldırısına sessiz kalmayan işçiler 21 Ocak günü fabrika önünde eylemdeydi. İşçiler hakları ve gelecekleri için direnişe başladılar.

Fabrika önündeki eyleme Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Yılmaz Bayram ve şubenin örgütlü olduğu çeşitli fabrikalardan işyeri temsilcileri destek verdi. BDSP, Metal İşçileri Birliği (MİB), Öztiryakiler fabrikasının yanında kurulu Rose Tekstil’den işçiler, ÜİD-DER, ÖDP, SODAP ve EMEP de atılan işçileri yalnız bırakmadı.

Fabrikada sıkıyönetim

Sektöründe dünya üçüncülüğü ve karlılığıyla övünen Öztiryakiler patronu eylem nedeniyle fabrikada sıkıyönetim ilan etti. Öğlen paydosundaki işçilere binadan çıkma yasağı koyan patron işçilerin eyleme destek vermesini engellemeye çalıştı. Yoğun polis ablukası ile de gözdağı verilmeye çalışıldı.

“Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkıyoruz... İşimizi geri istiyoruz” pankartı açan işten atılan işçiler adına yapılan açıklamada işten atılan işçilerin, yıllardır asgari ücretle, gece gündüz, birçok haktan yoksun olarak çalıştıkları söylendi.

Açıklamada şu ifadelerle yer verildi:

“Bizim yoksulluk ve sefalet içinde kölece çalışmamız sayesinde Öztiryakiler patronu Tahsin Öztiryaki servetine servet katıyor. İşten atılmamızın gerekçesi olarak üretim daralmasını gösteriyorlar, yalan söylüyorlar. Geçtiğimiz ay birçok işçi işe alındı. İşçiler hala fazla mesaiye kalıyor, fabrika gece gündüz vardiyalı çalışıyor. Yasalara göre iş daralmasını kanıtlamak daralma geçtikten sonra öncelikle işten çıkarılan işçileri geri almak mecburidir, ancak yasa tanımayan Öztiryakiler için bu sürecin böyle işlemediği açık.”

“Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!”, “İnsanca çalışmak istiyoruz!”, “Direne direne kazanacağız!” sloganlarının atıldığı eylemin ardından iş çıkış saati olan 18.00’e kadar fabrika önünde oturma eylemi gerçekleştirildi.

Oturma eyleminin ilk saatlerinde Öztiryakiler patronlarından Yusuf Öztiryaki, polisin etten duvarı eşliğinde fabrikadan çıkarıldı. Direnişçi işçiler ıslık, alkış ve sloganlarla patronu protesto etti. “İş kazası” geçiren işçilerden biri patrona seslenerek şunları söyledi: “Bizi bu fabrikaya sağlam aldınız, sakat yaptınız. Bir de böylece kapının önüne koydunuz. Yatağınızda rahat uyuyabileceğinizi mi sanıyorsunuz?”

Mesai bitiminde işten çıkan işçiler sloganlarla karşılandı. İşçilere direnişe destek verme ve örgütlenme çağrısı yapıldı. Dinlemek için bekleyen işçileri polis durdurmayarak servislere yönlendirdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Konveyör işçilerinden mücadele kararlılığı

İşten atılan 7 Konveyör işçisinin direnişi, patronun tüm saldırganlığına rağmen sürüyor. Fabrika önünde bekleyen 7 işçi 17 Ocak Pazartesi günü Konveyör patronunun uşakları tarafından saldırıya uğradı. Saldırıya gereken yanıt veren işçiler, daha sonra Tuzla Emniyeti’ne şikayette bulundu. Bu saldırı sonrası direnişin kararlılıkla devam edeceğini vurgulamak amacıyla 21 Ocak Cuma günü saat 18.00’de fabrika kapısı önünde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Açıklamayı Konveyör işçisi Hacer Hız gerçekleştirdi. Hız açıklamasında şunları söyledi: “İstediyimi işten atan, işçileri keyfine göre ücretsiz izne çıkartan, işçilere ‘it gibi’ davranan patron ve adamları, bizi yıldırma için her yolu deniyor. Önce bizim için ‘terörist’ dediler, ‘cahil’ olduğumuzu söylediler. Aleyhimizde kullanmak üzere bazı işçi kardeşlerimizi zorla yalancı şahit yapmaya kalktılar. Bize yakın gördükleri işçileri sorguya çektiler ve işten atmakla tehdit ettiler. Bu baskıların ve yalanların para etmediğini gören Konveyör patronu, bir mektup yazarak tüm işçilere dağıttı. O mektupta kendisinin ‘68 kuşağından’ olduğunu, işçilerin ‘dostu, babası’ olduğunu yazdı. Bizler için de, ‘Onlar sapla, samanı bile ayırt edemezler, kadir kıymet bilmezler, cahildirler’ dedi. Ancak bu sözlerinin ne kadar sahte, kendisinin ne kadar iki yüzlü olduğu, ‘İşçileri ne kadar sevdiği’

21 Ocak 2011 | Tuzla

bir kez daha ortaya çıktı”

Tüm bunlara rağmen işçilerin, direnişçi işçilere sahip çıktığını vurgulayan Hız, direnişi kıramayan ve içerideki hoşnutsuzluğu bastıramayan Konveyör patronunun kendilerine saldırdığını ifade etti.

Sloganlarla sık sık kesilen açıklamaya Deri-İş Tuzla Şube yöneticileri, DİSK/Emekli-Sen Kartal Şubesi, ÜİD-DER, BDSP, TİB-DER katıldı. Eylem esnasında destekçi kurumlara da söz verildi. TİB-DER’liler eyleme dövizleriyle katıldılar.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Öztiryakiler işçileriyle dayanışmayı yükseltelim!

Yıllardır düşük ücretle, birçok haktan mahrum çalışan, yeri geldiğinde günlerce eve gitmeyerek mesailere bırakılan Öztiryakiler işçileri işten atma saldırısına karşı direniyor. Yıllardır Öztiryakiler patronunun sınırsız sömürüsüne maruz kalmış, emeği ve alinteri çalınmış, birçok sosyal hakkı gaspedilmiş işçiler şimdi de işsizlik bataklığına sürüklenmektedirler.

Basına boy boy demeç veren, kâr rekorları açıklayan, dünya üçüncüsü olmakla övünen Öztiryakiler patronu tam bir aymazlık örneği sergileyerek işten atmaların gerekçesi olarak “iş daralmasını” göstermektedir. Öztiryakiler’de çalışan işçilerin işçi kıyımının yaşandığı gün dahi mesailere kalmaları, fabrikanın halen çift vardiya ile çalışması bu gerekçenin ne kadar da uydurma olduğunu kanıtlamaktadır.

İşten atmaların diğer önemli bir yanı ise; iki iş kazası geçirmiş ve vücutlarında çeşitli kalıcı hasarları bulunan arkadaşların durumudur. İş kazası geçirdiklerinde el üstünde tutulan, ilgi gösteriliyormuş izlenimi yaratılan bu işçiler de Öztiryakiler patronunun gözü dönmüş kâr hırsının kurbanı olmaktan kurtulamamışlar, işten atılmışlardır. Tazminatları ödenmediği gibi bir de hastane masrafları vs. örnek gösterilerek fabrikaya borçlu çıkartılmışlardır.

Öztiryakiler’de yaşanan bu süreç sermayenin işçi sınıfı ve emekçilere dönük saldırılarını güncel ve tüm çıplaklığıyla gözler önüne seriyor. İşçileri bir çırpıda kapı önüne koyarak hiçbir kural tanımayan Öztiryakiler patronu sağlam olarak fabrikada çalışmaya başlayan iki genç işçiyi, hiçbir iş güvenliği önlemi almadığı için önce sakat bırakmış, ardından işsizliğe mahkum etmiştir.

İşten atılmaların ardından direniş bayrağını ellerine alarak haklarını ve geleceklerini isteyen işçiler, patronun kural tanımaz saldırıları karşısında yılmayacaklarını haykırıyorlar.

Metal İşçileri Birliği olarak Öztiryakiler işçilerinin bu onurlu direnişini selamlıyor, yanlarında olduğumuzu belirtiyoruz. İşçileri, emekçileri ve tüm sınıf dostlarını bu direnişi sahiplenmeye, dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz.

Atılan işçiler geri alınsın!

Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Metal işçileri Birliği

25.01.11

Torba yasa ve metal iş

grev ka

“Torba Yasa”nın meclis alt komisyonlarında görüşülmesi geçtiğimiz günlerde tamamlandı. Komisyonlarda onaylanan haliyle tasarının meclis genel kurulunda görüşülmesine ise 26 Ocak günü başlandı.

24 Ocak kararlarının 31. yıldönümünde meclis gündemine gelen “Torba Yasa” mevcut hali ile işçi sınıfına yönelik birçok hak gaspını içeriyor. Farklı konulardaki birçok düzenleme ile iç içe geçirilen bu kapsamlı saldırı paketine karşı güçlü bir yanıt verebilmek ise sınıf hareketi adına özel bir önem taşıyor.

Aylardır gündemde olan bu kapsamlı saldırı paketine karşı işçi sınıfı cephesinden gelişen tepkiler ise halen ciddi bir sınırlılık taşıyor. Sendikal bürokrasi, ancak aylar sonra yasa tasarısının meclis genel kuruluna gelmesi ile birlikte çeşitli adımlar atmaya başladı. Bu adımlarda ise üretimden gelen gücün kullanılmasının adı bile geçmezken sendika ağaları bir kez daha göstermelik eylemlerle işçi sınıfında biriken öfkeyi yatıştırmaya çalışıyorlar.

“Torba Yasa” ve metal işçileri

“Torba Yasa”dan doğrudan etkilenmekte olan belediye işçilerini dışta tutarsak şu ana kadar bu saldırı paketine tepki gösteren asıl işçi bölüğünü metal işçileri oluşturuyor. MESS Grup TİS görüşmeleri başladığı günden beri bu cepheden “Torba Yasa” ve bu yasa ile hayata geçirilmeye çalışılan uygulamalar derinden ön plana çıkıyor.

Bilindiği gibi MESS, grup TİS görüşmelerinde bir kez daha çalışma hayatını daha da esnekleştirerek saldırı planları ile metal işçilerinin karşısına çıkmıştı.

Bir yandan bu planlara karşı işçilerin öfkesi nedeniyle, ama daha da önemlisi bu planların “Torba Yasa” ve gündeme getirilecek diğer yasal değişikliklerle güvence altına alınacak olması nedeniyle MESS geri adım atmıştı. Türk Metal çetesi oynanan orta oyunun bir parçası olarak MESS’in elini rahatlatırken Birleşik Metal üyesi işçiler ise “mücadeleye devam” dediler. Genel yasal düzenlemeler sayesinde toplu sözleşmede de birçok hak gaspının yaşanacağını bilinci ile MESS dayatmalarına ve sermayenin saldırılarına karşı mücadele yolunu seçtiler, grev kararlılıklarını dile getirdiler.

Zira, torba yasa tasarısı ile 4857 Sayılı yasada yapılması planlanan değişikliklere karşı metal işçilerinin önemli duyarlılıkları bulunuyor. Zaten ağır bir işkolunda ve ağır çalışma koşulları altında çalışan, bunun karşılığında ise kölece bir yaşam sürmek zorunda bırakılan metal işçileri çalışma yaşamını daha da esnekleştirerek girişimlere karşı ciddi bir duyarlılık taşıyorlar. Bugün için seçim sonrasına bırakıldığı açıklansa da kıdem tazminatının gasbedilmesi hedefleri de bu duyarlılığı arttıran başka bir unsur olarak ön plana çıkıyor.

Mücadele kararlılığı “Torba Yasa”yı da aştı

Metal işçilerinin “Torba Yasa” ile birlikte gündeme getirdikleri grev kararlılıkları ise bugün bu sınırları da aşmış bulunmaktadır. Hazırlanan taslakta atılan kısmi geri adımlara rağmen metal işçilerinin en önemli talebi halen mevcut yasal düzenlemelerle saldırıya uğrayan hakların sabit düzenlemelerle toplu sözleşmelere

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

geçmesidir. Bunun bir yanı haftalık çalışma süreleri ve diğer yanı esnek çalışmayı engelleyici hükümler iken, diğer bir yanı da kıdem tazminatı hakkının güvence altına alınmasıdır.

Bu taleplerin kendisi ise MESS ile yıllardır kurulan dengelerin bütünüyle değişmesi, toplu sözleşmelerde köklü değişikliklerin yaşanması anlamına gelmektedir. Birleşik Metal yönetiminin de dile getirdiği gibi 21 yıl sonra ilk kez grev metal işkolunda işyerlerinin kapısından içeri girmek üzeredir. Bunun doğal sonucu ise MESS-Türk Metal kirli ittifakı ile dayatılan kölelik koşullarına karşı artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağıdır. Metal işçilerinin gösterdiği bu kararlılıkla birlikte MESS’in Türk Metal çetesiyle birlikte yazdığı satış geleneği bozulmak üzeredir. Metal işçilerinin grev yoluna çıkması ile birlikte bu etkisini, sektörde ve tüm işçi hareketinde etkisini çok daha güçlü bir şekilde hissettirecektir.

Metal işçileri yol gösteriyor!

Metal grup TİS’lerinin geldiği aşama ile birlikte Birleşik Metal üyesi işçiler bir öncü gibi işçi sınıfına yol göstermiştir. “Torba Yasa” ile artan duyarlılık onu da aşan bir şekilde MESS’in 30 yıllık saltanatına karşı bir meydan okuma aşamasına gelmiştir. Tersinden bu kararlılığın torba yasa gündeminde de kendisini hissettirmesi sektörde yaşanacak grevin kendi sınırlarını da aşması için önemli bir imkan yaratacak, birleşik bir sınıf hareketi için ciddi bir zemin oluşturacaktır.

Bu kararlılığın başka bir önemi ise torba yasa gibi kapsamlı bir saldırı dalgasına karşı göstermelik eylemlerle günü geçiştirmeye çalışan sendikal bürokrasiyi köşeye sıkıştıran tutumdur. Tek tek işyerlerinde ve sektörlerde olduğu gibi sınıfa yönelik genel saldırılarda da sermaye sınıfına cevap vermenin en temel yolu üretimden gelen gücün etkin bir şekilde kullanılmasındadır. 2008’deki TİS sürecinde yönetim kademelerinin kararsızlığı ile birlikte bu önemli kozlarını yitiren metal işçileri, bu kez gündemdeki saldırı dalgasına karşı bu en önemli silaha başvurmak üzeredir.

Zayıflıkları aşıp grev yoluna çıkalım!

Grev silahının kullanımı için süre her geçen gün daha da kısalmaktadır. 17 Ocak ile birlikte resmi arabulucu süreci de sona ermiştir. Arabulucunun raporunun taraflara ulaşmasının ardından Şubat ayı içinde resmi grev kararı da alınacak ve fabrika kapılarına asılacaktır.

O zamana kadar grev hazırlıklarını daha da güçlendirmek, halen mücadeleyi sektöre uğratma riskini taşıyan zayıflıkları aşarak grev kararlılığını kuşanmak bugün önümüzde duran en önemli görevdir. Bu görev ise sadece Birleşik Metal üyelerinin değil, başta Türk Metal üyeleri olmak üzere tüm metal işçilerinin ve dahası tüm işçi sınıfının omuzlarında yükselmektedir.

metal işçilerinin kararlılığı

“Greve hazırlanıyoruz”

Birleşik Metal-İş'in İstanbul, Bursa, Ankara, Kocaeli ve Gebze'de örgütlü olduğu MESS üyesi çeşitli fabrikaların işyeri temsilcilerine sürece yönelik hazırlıkları sorduk. Bulundukları alanda yürütülen hazırlıkları aktaran işyeri temsilcileri grev kararlılıklarını dile getirdiler.

Ferdi Bayram (SCM İşyeri Baştemsilcisi / Bursa): Şu anda sendikamızın aldığı eylem kararları var. Cuma yürüyüşleri ve basın açıklamaları yapıyor. Bunun dışında fabrikanın durumuna göre eylemler yapılıyor. Sanayinin girişinde araçlardan inerek yürüyüşler yapıyoruz. Toplu giriş-çıkışları alkış ve sloganlarla yapıyoruz. Çalışırken Birleşik Metal şapkalarımızı takıyoruz. Kokart eylemimiz de başlayacak. Torba yasayla ilgili eylemler yapılıyor. Bunlara katılıyoruz. Grev kararı alınmadan önce başlatılan grev fonu var. Arkadaşlarımız grev konusunda kararlılar. Bulduğumuz sanayi bölgesinde 100 bin işçi çalışıyor ve tek örgütlü yer biziz. Eylemlerimiz bu yüzden büyük ilgi görüyor. Ben bu grevin sonuna kadar götürülmesi taraftarıyım. Biz eylem ve etkinliklerimize fabrika içinden değil fabrika dışından da arkadaşlarımızı katıyoruz. SCM olarak böyle bir hava yakaladık. İşler de çok yoğun. İşveren fabrikayı ya kapatır gider ya da işgaller olur. Son olarak DİSK'in Bursa'daki toplantısına katıldık. Birlik çağrısı yapıldı. Torba yasayla ilgili Türkiye genelinde eylem olacak. O yüzden AKP önünü her gün aşındıralım. Bursa diğer illere göre eylem ve etkinliği zayıf bir il. Uyuyanları uyandırmaya çalışıyoruz. Türk Metal'in MESS grubunda Bursa'da 40 bin üyesi var. Elimizden gelenin en iyisini yapıyoruz. Biz eğer 500 kişi olsaydık Bursa'da ortalığı ayağa kaldırırdık. Hedefimiz hep mücadele etmektir. Masa başında değil sokakta kazanmak istiyoruz.

Gökhan Aydın (Pyrsman İşyeri Temsilcisi / Bursa): Örgütümüzün aldığı kararlar bütün fabrikalarda olduğu gibi bizim işletmemizde de uygulanıyor. Basını, kamuoyunu aydınlatmak amacıyla vardiya çıkışlarında yürüyüşler ve basın açıklamaları yapıyoruz. Şubat ayı gibi grev kararı gelecek. MESS'in tavrına göre greve çıkıp çıkmayacağımız netlik kazanacak. İşçi arkadaşlarımıza grev sürecinde yaşayacağımız zorlukları anlatıyoruz. Onları motive etmeye çalışıyoruz. Toplu iş sözleşmesini hazırlarken oluşturduğumuz TİS komisyonu uyuşmazlığın ardından grev komitesine dönüştü. Bunlar ileriki süreçte grev komitesi olacak. İşyeri komiteleri bizim kurullarımızda önceden beri vardır. İleriki süreçte üzerine düşen rolü oynayacaktır.

Rıfat Codura (Paksan İşyeri Baştemsilcisi / Birleşik Metal İstanbul 2 Nolu Şube Sekreteri): Sendikamızın 6 Kasım'dan itibaren aldığı eylemlilik kararını yerine getiriyoruz. Fabrika önündeki basın açıklamaları eksiksiz sürüyor. Mesai eylemi sürüyor. Arabulucu raporu tutulduktan sonra ortam biraz daha gerildi. MESS 27 Ocak'ta sendikamızın örgütlü olduğu MESS üyesi fabrikaların yöneticilerini toplantıya çağırdı. Biz işyerlerinde grev komitelerimizi oluşturduk. Grev sandığımızı oluşturduk. Geçtiğimiz cuma günü sendikamızın önlüklerini giydik, şapkalarını taktık. Son iki haftadır emek dostları yanımızdaydı. Sendikamızın örgütlü olduğu Güven Elektrik'ten işçiler destek verdi. Destek gittikçe çoğalıyor. Çadırlar tozlanmıştı, geriye çadırlarımızı kurmak kaldı.

Bayram Dilek (RSA İşyeri Baştemsilcisi / İstanbul 2 Nolu Şube): Greve hazırlık yapıyoruz. Grev fonuna aktarmak amacıyla önlemler alıyoruz. Zeytinin yarısını paylaşmaya başladık. Her cuma eylemlerimiz oluyor. Grevle ilgili toplantılar yapıyoruz. Sözleşmenin bu şekilde imzalanmayacağını söyledik ve bu kararımızdan asla vazgeçmeyeceğiz.

Mustafa Tozkoparan (Sarkuysan İşyeri Temsilcisi / Gebze): Sendikamızın aldığı kararlar fabrikamızda uygulanıyor. Sarkuysan işçisi de greve hazır. Şu anda yasal sürecin tamamlanmasını bekliyoruz. Bunun dışında rutin çalışmamızı sürdürüyoruz. Süreçle ilgili Sarkuysan işçisi üzerine düşeni yerine getiriyor. Sendikamızın merkezi kararları hayata geçiriliyor. Yapılan eylemler işçiyi yanyana getiriyor. Kokart takma eylemi fabrikamızda devam ediyor. Sabah yürüyüşü bu hafta kaldırıldı. Onun yerine, işveren temsilcileriyle grev ve toplu sözleşmeyle ilgili konuşmama kararı aldık. Bu karar uygulanıyor. Önümüzdeki süreçle ilgili alınacak kararlar uygulanacak.

Yusuf Rişvan (Bosal Mimaysan İşyeri Baştemsilcisi / Gebze): Bu hafta itibariyle kokart takma eylemleri başladı. Şu anda buna devam ediyoruz. Grev komiteleri biraraya geliyor ve eğitimler devam ediyor. 11 Aralık'ta Merkez TİS Komisyonu bir karar verdi. MESS ayrı bir teklif yapmadığı sürece biz grev silahımızı sonuna kadar kullanacağız. Bu kararlılıkla yürütüyoruz.

Kahraman Aynacı (Bekaert İşyeri Baştemsilcisi / Kocaeli): Bu işin sonu greve doğru gidiyor. Hazırlıklarımızı bu yönde yapıyoruz. Karşı tarafta bir Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

değişiklik olmazsa, bizim taleplerimiz karşısında aynı tutumlarını sürdürürlerse bu yolun sonu grevdir. Biz şu anda işyerinde eylemlerimize devam ediyoruz. Giriş-çıkışları toplu yapıyoruz. Çaylara, yemeklere geç ve toplu olarak gidiyoruz. Üretimi yavaşlatmaya çalışıyoruz. Vardiyalarda grev komiteleri kurduk. MESS'in tavrının değişmesini bekliyoruz. Bizim bir taslağımız var. Torba yasaya karşı mücadele kararlılığımız var. Torba yasanın işçileri zarara uğratacağını anlatıyoruz. Sadece bizimle bitmiyor bu iş. Diğer sendikaların da buna karşı olması gerekir.

Murat Gür (Süsler Doruk İşyeri Baştemsilcisi / Birleşik Metal Eskişehir Şube): Grev sürecine girdik. Bu saatten sonra pilavdan dönenin kaşığı kırılısın. Bugün (26 Ocak) Renta'da grev kararını astık. Elimizden geldiği kadarıyla arkadaşlarımızı bilgilendiriyoruz. Şu anda kapı önündeki eylemlerimiz devam ediyor. MESS bizi dinlemezse dinletmek için elimizden gelen her şeyi yaparız. Gerekirse üretimden gelen gücümüzü kullanırız. Merkez TİS Komisyonu'muzun aldığı kararları uyguluyoruz. Kokart eylemimiz başlayacak. Yemeklere alkışlarla gidiyoruz. Fabrikaya alkışlar ve sloganlarla girip çıkıyoruz.

Ragıp İmrenk (Başöz Enerji İşyeri Temsilcisi / Birleşik Metal Anadolu Şube): Şu anda greve odaklandık. Kendimizi ve arkadaşlarımızı maddi-manevi olarak greve hazırlıyoruz. Gözümüzü kapattık artık. Grev sürecine girdik sayılır. TİS komisyonumuzu grev komisyonuna çevirdik. Şu anda mesai eylemi sürüyor. Yemeklere toplu olarak gidiyoruz. Basın açıklamaları yapıyoruz. Bulduğumuz bölge yeni yapılanan bir bölge olduğu için sıkıntılar yaşanıyor. Şu anda düzenli olarak mesai eylemlerimize devam ediyoruz.

Murat Yılmaz (Dudullu ABB İşyeri Temsilcisi / Birleşik Metal İstanbul 1 Nolu Şube): Arabulucu sürecinde anlaşma sağlanamadı. Bunun üzerine merkez örgütümüz karar aldı ve yeni bir eylem süreci geliştirdi. Cuma sabahları işe girişlerde ve akşam çıkışlarda yürüyüş yapıyordu. Bunun yerine sabahları hergün işe girişlerde sloganlarla, alkışlarla giriş yapıldı. Öğle yemeğine ise alkış ve sloganlarla gidiliyor. Yarım saatlik yemek arasında yemekhanede oturuyoruz ve alkış, sloganlarla kalkıyoruz. Biz de bu kararları hayata geçirmeye çalışıyoruz. Yeni gönderilen “greve hazırız” kokartlarını iki gündür takıyoruz. Torba yasayla ilgili çay saatlerinde arkadaşlarla bilgilendirme toplantıları yapıyoruz. Genel olarak fabrikadaki hava çok iyi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Metal işçileri kararlı!

Birleşik Metal-İş Sendikası Grup TİS sürecinde greve doğru ilerliyor. Sendika, örgütlü olduğu fabrikalarda geçtiğimiz hafta eylemler gerçekleştirdi.

Birleşik Metal-İş İstanbul 2 No’lu Şube’ye bağlı **Paksan Makina** ve **RSA** fabrikalarında çalışan işçilerin MESS eylemleri devam ediyor.

21 Ocak günü 07.30’den itibaren fabrika önünde toplanmaya başlayarak “MESS dayatmalarına hayır! / 120 günlük ikramiye / Tazminatlarımıza dokundurmayacağız!” ve “MESS dayatmalarına hayır! / Denkleştirmeye esnekliğe hayır!” pankartlarını açan işçiler gece vardiyasından çıkan işçileri beklediler. Orta vardiyada çalışan işçilerin de katıldığı eyleme, yine aynı şubede örgütlü bulunan Güven Elektrik işçileri de destek verdi. Metal İşçileri Birliği de fabrika önündeydi. Eylem alanına alkışlarla gelen Güven Elektrik işçileri “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganıyla karşılandı.

Metal işçileri kararlı

Saat 08.00’de gece vardiyasından çıkan işçiler de fabrika içerisinde coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirerek geldiler. Fabrika kapısı önünde buluşan işçiler pankartlarını fabrikaya doğru çevirerek açıklamaya geçtiler. İşçiler adına açıklama yapan Paksan Baştemsilcisi **Rifat Codura** bir kez daha grev kararlılıklarını ifade etti. 21 yıldır MESS süreçlerinde grev yaşanmadığını ifade eden Codura, patronların tüm karalama ve aşağılama çabalarına karşı kararlı bir şekilde mücadele edeceklerini ifade etti.

Türk Metal’in ihanetinin ardından kararlı duruşlarını sürdürdüklerini ve artık grev zamanının yaklaştığını söyleyen Codura, torba yasanın da önemli mücadele gündemlerinden biri olarak karşılarında durduğunu ifade

etti. DİSK’in mücadele kararlılığını hatırlatan baştemsilci, torba yasayla işçilerin karşısına çıkacak saldırılara değindi. MESS’e karşı kararlılıklarını haykırmaya devam edeceklerini ifade eden Codura, eylemlerine destek verenlere teşekkür ederek konuşmasını bitirdi.

RSA’da yürüyüş

Gaziosmanpaşa Elmabahçesi’nde kurulu RSA fabrikasında da Birleşik Metal-İş üyesi işçiler MESS’in kölelik dayatmalarına karşı eylemdeydi. Fabrikaya hayli uzak bir mesafede servislerden inen RSA işçileri yolun tek şeridini kapatarak fabrika giriş kapısına kadar yürüdüler. Fabrika önünde işçilere seslenen Birleşik Metal-İş İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı **Yılmaz Bayram**, Grup TİS sürecinde geline noktaya ilişkin bilgilendirmede bulundu.

Dudullu ABB işçisi greve hazır

Dudullu Organize Sanayi bölgesinde kurulu ABB Metal fabrikası işçileri mesai saatlerinde taktıkları kokartlarla ve düzenli olarak gerçekleştirdikleri eylemlerle MESS patronlarının saldırılarına cevap veriyorlar.

İşçiler grev kararlılığının bir göstergesi olarak Birleşik Metal-İş imzalı “Greve hazırız” yazılı kokart takarken işe giriş ve çıkışlarında slogan atıyorlar. ABB işçileri attıkları sloganlarda bu yolda geri dönüş olmadığını vurguluyorlar.

Metal İşçileri Birliği de işçilere seslenerek mücadelenin büyütülmesi gerektiğini belirtiyor. 21 Ocak günü vardiya değişiminde, kapağında grev çağrısı bulunan Metal İşçileri Bülteni’nin dağıtımı gerçekleştirildi. Bültene işçiler yoğun ilgi gösterdi. Ayrıca işçiler, ABB patronunun bu eylemlerden hoşnut olmadığını belirttiğini ve kendilerine uyarıda bulunduğunu söylediler.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece-Ümraniye

MESS baskıları arttrıyor!

MESS dayatmalarına karşı grev kararlılığı ile mücadelelerini sürdüren Birleşik Metal üyesi işçilere dönük saldırı, baskı ve tehditler artarak devam ediyor.

Birleşik Metal İstanbul 2 Nolu Şube’nin örgütlü olduğu Paksan’da da patronun açık baskıları başladı. İşçileri toplayan Paksan patronu yaptığı konuşmayla sendikayla işçilerin bütünlüğünü bozmaya çalıştı. Tofaş’taki sendikayı (Türk Metal) istediğini belirten Paksan patronu, Birleşik Metal’in patron düşmanı olduğunu söyledi. Kapı önünde gerçekleştirilen eylemlere destek sunanların da “terörist” olduğunu ve sendikanın bunlarla hareket ettiğini ifade ederek işçilerde kafa karışıklığı yaratmaya çalıştı.

Konuyla ilgili gazetemize konuşan Birleşik Metal-İş 2 Nolu Şube Başkanı Yılmaz Bayram şunları ifade etti. “*Bu hamle tek başına Paksan patronunun hamlesi değil.*

Birleşik Metal sendikası grev yolunda ilerlerken, MESS tarafından devreye sokulan bir müdahale. Bölgemizde münferit olarak sözleşme imzaladığımız Balıkçioğlu ve Gimsan’da da buna benzer tepkilerle karşılaştık. Görüldüğü gibi patronlar sınıfı çok yönlü olarak grev sürecine hazırlanıyor. Bu süreçte ise MESS’in sadık dostu Türk Metal’le ortak hareket ediyor. Bu saldırılara karşı Birleşik Metal kararlılıkla sürece yüklenecektir”

İşçileri açıktan işbirlikçi sendikaya davet eden patrona karşı yemekhanede işçilere konuşma yapan Bayram, patronu ve ona uşaklık yapan mühendis ve ustabaşlarını teşhir etti. Grev kararlılığı ile mücadelelerini devam ettireceklerini ifade eden Bayram, diğer vardiyalarda da toplantı yapacağını ifade etti.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Metal işçisi Fatih Çağlayan’ı trafik kazasında kaybettik...

Metal İşçileri Birliği çalışanı Fatih Çağlayan trafik kazasında hayatını kaybetti.

Öncü bir metal işçisi ve aynı zamanda Metal İşçileri Birliği çalışanı, mücadele arkadaşımız Fatih Çağlayan’ı 24 Ocak Pazartesi günü geçirdiği bir trafik kazasında kaybetmenin derin üzüntüsü içerisindeyiz.

Gebze’de kurulu Feniş fabrikasında çalışan bir metal işçisi idi Fatih. Sermayenin işçi ve emekçilere yönelik saldırılarına kayıtsız kalmayan, gerek kendi fabrikasında gerekse yaşamın diğer alanlarında sınıf bilinci ile hareket eden, tüm çabası ile sınıfın örgütlü mücadelesini yükseltmeye çalışan, özetle “elini taşın altına sokan” öncü bir metal işçisi idi Fatih.

Dün yanı başımızda “yaklaşan grevi nasıl zafere taşırız?” diye soruyordu, biz ise maalesef bugün onun üzücü ölüm haberini yazıyoruz. İşçi sınıfına yönelik peşisıra saldırıların hayata geçirildiği bir dönemde, Fatih gibi onuruna, emeğine, haklarına ve geleceğine sahip çıkan nice öncü işçilere ihtiyaç varken, bizler, maalesef Fatih’in ölümünün büyük üzüntüsünü yaşıyoruz. Ancak bizler, mücadele arkadaşları olarak onun anısını yine onun ideallerinde yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Ailesinin acısını paylaşıyor, anısı önünde saygı ile eğiliyoruz.

Gebze Metal İşçileri Birliği

25.01.11

Renta’da grev kararı

Birleşik Metal-İş Sendikası Eskişehir Şubesi’ne bağlı MESS üyesi **Renta** fabrikasında grev kararı asıldı.

Toplu iş sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması ve resmi arabulucu sürecinin de tamamlanmasının ardından 26 Ocak tarihinde asılmak üzere alınan grev kararı işyerinde ilan edildi. Birleşik Metal-İş Eskişehir Şube Başkanı Bayram Kavak’ın da katılımıyla fabrika içinde toplanan sendika üyesi işçiler grev kararını astılar.

TİS görüşmeleri kapsamında sendika üyesi 70’i aşkın işçi bulunuyor.

Fabrikalarda TİS görüşmeleri

Birleşik Metal-İş Sendikası, tekil sözleşme imzaladığı fabrikalarda TİS görüşmelerini sürdürüyor.

İzmir Şube’ye bağlı **Delphi Otomotiv Sistemleri** fabrikasında sürmekte olan sözleşme görüşmeleri kapsamında anlaşma sağlanamayan toplam 29 madde üzerinde görüşmeler sürüyor. Bu maddelerin bir bölümünü idari maddeler, bir bölümünü ise ücret ile yan ve sosyal haklara ilişkin maddeler oluşturuyor. 17 Ocak’ta yapılan toplantıda, patron tarafının ücret ve sosyal hakları yönelik teklifi tartışıldı, ancak bir anlaşma sağlanmadı.

İzmir Şube’ye bağlı **Titan Jantsa** işyeri ile sözleşme görüşmeleri 20 Ocak günü başladı. Bu toplantıda, işyerinin durumu üzerine genel değerlendirmeler yapıldı ve idari maddelerin bir bölümü kabul edildi.

İzmir Şube’ye bağlı **FTB Lisi**’de sözleşme görüşmelerine 25 Ocak günü devam edildi. Bu görüşmede anlaşma sağlanmayan bazı idari maddeler ile ücret ve sosyal haklara ilişkin olarak patron tarafı yeni bir teklif sundu. Teklif üzerine genel değerlendirme yapıldı ancak herhangi bir maddede anlaşma sağlanamadı. Patronun teklifi 9 Şubat günü yapılacak toplantıda değerlendirilecek.

İzmir Şube’ye bağlı **ZF Lemförder**’de sözleşme görüşmelerine 25 Ocak günü devam edildi. Bu toplantıda idari maddelerin görüşülmesine devam edildi ve 2 madde daha kabul edildi. Kalan idari maddeler 8 Şubat günü yapılacak toplantıda görüşülecek.

İstanbul 2 Nolu Şube’ye bağlı **Gimsan**’da toplu sözleşme görüşmelerinin sonuncusu 19 Ocak’ta yapıldı. İşyerinin iflas erteleme sürecinde bulunması nedeniyle görüşmeye kayyum da katıldı. Ücret ile yan ve sosyal haklarla ilgili maddelerin görüşüldüğü toplantıda herhangi bir anlaşma sağlanamadı.

2 Nolu Şube’ye bağlı **Pancar Motor**’da ise sözleşme görüşmelerine 18 Ocak günü devam edildi. Bu toplantıda patronun ücret ve sosyal haklara yönelik teklifi tartışıldı, ancak bir anlaşma sağlanamadı. Görüşmelere 31 Ocak günü devam edilecek.

Tutuklama terörü protesto edildi!

Cahit Atalay serbest bırakılsın!

Atalay’la devrimci dayanışmayı yükseltelim

Sermaye devletinin tutuklama saldırısıyla karşılaşan sınıf devrimcisi Cahit Atalay Metris Hapishanesi’nde T2/A11 numaralı koğuşa yerleştirildi.

Devrimci ve ilerici güçlerin Cahit Atalay ile dayanışmayı yükseltmek amacıyla kullanabileceği iletişim bilgileri şöyle:

**Cahit Atalay
Metris Cezaevi T2/A11 koğuşı
Metris / İstanbul**

BDSP çalışanı Cahit Atalay’ın 6-7 Ekim 2009 tarihlerinde İstanbul’da gerçekleştirilen IMF-DB zirvesini protesto eylemlerine katıldığı gerekçesiyle 21 Ocak günü tutuklanması 22 Ocak günü Taksim’de yapılan eylemle protesto edildi. BDSP tarafından yapılan eylemde baskıların, gözettilerin ve tutuklamaların devrimci sınıf mücadelesini boğamayacağı haykırıldı. Eylem boyunca atılan öfkeli sloganlarla mücadele kararlılığı sergilendi. Taksim Tramvay Durağı’nda yapılan eylemde “Emperyalist haydutlar IMF-DB şeflerini protesto etmek meşrudur! Baskılar, gözettiler, tutuklamalar bizleri yıldıramaz! / BDSP” pankartı açıldı. Sınıf devrimcileri BDSP flamaları ve taleplerinin yer aldığı dövizler taşındılar.

Sloganlarla başlayan basın açıklamasında, emperyalist haydutların zirvesini protesto eylemlerine azgınca saldıran sermaye devletinin, bugüne kadar farklı tarihlerde gözetilme aldığı devrimci ve ilericilerden 9’unu tutukladığı hatırlatıldı. Emperyalizmin mali şeflerine İstanbul’u dar eden protestolar sonrasında devreye sokulan gözetilme ve tutuklama terörünün son hedefinin ise sınıf devrimcisi Cahit Atalay olduğu belirtildi. Atalay’ın tutuklanarak Metris Cezaevi’ne gönderildiği söylendi.

Açıklamada IMF-DB Zirvesi protestolarına dair hatırlatmalar yapılarak, dünya çapında milyonlara kan kusturan IMF-DB haydutlarının, İstanbul’da işçi ve emekçilerin, devrimci ve ilerici güçlerin öfkesinden payına düşeni aldığı vurgulandı. *“Dünya işçileri, emekçileri ve ezilen halkları için baskı ve sömürünün adı olan bu haydutlar, onlara ‘saygıda kusur’ etmeyen işbirlikçi Türk sermaye devletinin yoğun baskı ve terörüne rağmen protesto edilmekten kurtulamadılar. Kitlesel gösteriler ve militan sokak eylemleriyle dünya işçi ve emekçilerinin sesini İstanbul sokaklarına taşıyan antiemperyalistler, aynı zamanda yerin yedi kat altına kaçan emperyalist güçlerin ve işbirlikçilerinin korkularını bir kez daha büyüttüler”* denildi.

Burjuva devletler terör estiriyor

Tunus’tan Arnavutluk’a, Fransa’dan Yunanistan’a kadar kapitalist sömürü düzeninin yarattığı yıkıma karşı öfkenin dünya çapında giderek büyüdüğüne işaret edilen açıklamada, bu öfkenin yansıması olan kitlesel ve militan eylemlerin burjuva devletlerin ağıttan saldırılarıyla karşı karşıya kaldığı belirtildi.

Gemi aızıya alarak saldıran düzen güçlerinin çabasının nafile olduğu söylendi.

Basın açıklamasının ardından kısa bir konuşma yapıldı ve eyleme destek verenlere teşekkür edildi. Emekli Sen 3 Nolu Şube, direnişçi PTT işçileri, Sosyalist Parti, PDD, Ürün Sosyalist Dergi ve TÖM-İGD eyleme destek verirken “Yaşasın devrimci dayanışma!” sloganıyla desteğe gelenler selamlandı.

Kartal’da protesto

Tutuklama terörü 23 Ocak günü İstanbul Kartal’da gerçekleştirilen yürüyüşle protesto edildi. Citibank önünde toplanan BDSP’liler Bankalar Caddesi üzerinden Kartal Meydanı’na yürüdüler.

Yürüyüş boyunca yapılan oturma eylemi ve ajitasyon konuşmalarıyla tutuklama terörünü teşhir eden BDSP’liler işçi ve emekçileri fiili meşru mücadeleye çağırdılar. Meydanda okunan basın açıklamasında ise işbirlikçi düzenin IMF-DB protestolarına yönelik tahammülsüzlüğüne değinildi.

Açıklamanın ardından tekrar Bankalar Caddesi’ne dönülerek tutuklama terörü teşhir edildi ve Atalay’la dayanışma çağrısı yapıldı.

Şair **Hüseyin Şenel**’in, Nazım’ın “Yanıt” şiirini okuduğu eylem Kartal İşçi Kültür Evi önünde bir süre devam eden oturma eylemiyle sona erdi. Oturma eylemi sırasında Çav Bella marşı söylendi.

İtiraz reddedildi

Hakkında “Kamu malına zarar”, “Kamu personeline mukavemet”, “2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu’na muhabelet” suçlamalarıyla savcılık soruşturması başlatılan Atalay’a dönük tutuklama kararına avukatları tarafından 24 Ocak günü yapılan itiraz aynı gün “jet hızıyla” reddedildi. Üst mahkeme konumundaki ilgili Asliye Ceza Mahkemesi hakimleri “görevlerini” yerine getirerek, tutuklama kararının uygulanmasına devam edilmesi yönünde karar verdiler.

Avukatlar hukuksal prosedür içerisinde tutuklama terörüne dönük itirazlarına devam edecekler.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Hrant Dink anmaları

Eskişehir

Hrant Dink katledilişinin 4. yılında Eskişehir’de gerçekleştirilen yürüyüşle anıldı.

Hamam yolu girişindeki Yapı Kredi Bankası önünde toplanan kitle “Katili tanıyoruz adalet istiyoruz / Unutmadık unutturmayacağız” ve “Dün Hrant bugün Şerzan” pankartlarını açarak Adalar Migros önüne yürüdü. Yüzlerce kişinin katıldığı yürüyüşte Şerzan Kurt’un fotoğrafları da taşındı.

Kitlenin Adalar Migros önüne gelmesiyle basın açıklamasına geçildi. Basın açıklamasında Hrant’ı vuranların 4 yıl boyunca cezalandırılmadığı ve bunun devletin yetkili organlarınca istenmediği vurgulandı.

ÖDP, TKP, EMEP, Halkevleri, EHP’nin örgütlediği eyleme BDSP, SDP, BDP, ESP ve DHF de destek verdi.

Çiğli

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Derneği’nin ayda bir düzenlediği çay sohbetlerinde bu ay Hrant Dink’in öldürülüşünün 4. yılı olması vesilesiyle Hrant Dink’in anısına belgesel gösterimi yapıldı.

Etkinliğe katılanlarla birlikte çay içildikten sonra sohbetler gerçekleştirildi. Sohbetlerde özellikle Hrant’ın eşinin mektubundaki “bir bebekten katil yaratan karanlığın” sorgulanması gerekir” sözüne dikkat çekilerek ırkçılığın bir devlet politikası olduğuna vurgu yapıldı. Ogün Samast gibilerin bu cinayetleri işlettirenlerin yalnızca bir maşası olduğu ifade edildi. Sohbetin devamında ırkçılığa ve sovenizme karşı mücadelenin ancak işçi ve emekçilerin birlikte mücadelesiyle olabileceği söylendi. Konuşmaların devamında Ocak ayının katliamlar ayı olduğu söylenerek aynı devletin Mustafa Suphileri, Alaattin Karadağ’ı katlettiğine değinildi.

Nürnberg

Hrant Dink, 19 Ocak akşamı Almanya’nın Nürnberg kentinde gerçekleştirilen bir anmayla anıldı. Anmaya 100’ün üzerinde kişi katıldı. Etkinlik Hrant Dink anısına dikilen ağacın önünde yapılan kısa açılış konuşması ile başlatıldı. Ardından, program için salona geçildi.

Etkinlikte ilk sözü, araştırmacı ve Özgür Politika yazarı **Metin Ayçiçek** aldı. Ayçiçek şöyle konuştu:

“Hrant Dink Ermeni ulusunun mensubu gerçek bir aydıındı. Aydınlıktan yanaydı. Bu nedenle de, o özellikle Anadolu’nun mazlum halklarına ait tüm gerçeğin/gerçeklerin bilinmesini istiyordu. Tüm yaşamı boyunca hep bunun için mücadele etti. Bu nedenle her zaman dikkat çekti”

Dink davasında bir arpa boyu yol alınamadığını hatırlattı.

Ayçiçek’in ardından, “100 yıl önce Ermeniler” başlıklı sunumunu yapmak üzere, araştırmacı-yazar **Osman Köker** söz aldı. Köker’in sunumu çok yeni ve ilginç bilgiler içeriyordu ve aydınlatıcıydı. Bu nedenle de belirgin bir ilgiyle dinlendi. Etkinlik müzik dinletisinin ardından sona erdi.

Berlin

Hrant Dink, Berlin’de yaklaşık 300 kişinin katıldığı bir mitingle anıldı. Miting Türkiyeliler’in yoğun olarak oturduğu Kreuzberg semtinde yapıldı. Miting alanında Hrant’ın resminin bulunduğu, mumlar ve karanfillerle süslenmiş bir masa kuruldu. Ermenice müzikler çalındı.

Anma saygı duruşuyla başladı. Ardından mitingi organize eden “Hrant’ın Dostları Komitesi” adına, Hrant’ın katledilmesini kınayan, suçluların yargılanmasını talep eden, Ermeni ve Kürt sorununa değinen, halkların kardeşliğine vurgu yapan konuşma metni okundu.

Konuşmadan sonra kısa dönem öncesine kadar Türkiye’de tutuklu bulunan Doğan Akhanlı bir konuşma yaptı.

Eylem atılan sloganlar ve Ermenice çalınan müziklerle sona erdi.

Gençliğe “iğrenç” saldırı

Gençlik hareketi devletin sistematik baskı ve zorbalığına rağmen ayağa kalkma mücadelesi verirken, düzen cephesi de tüm olanaklarını kullanarak hareketi bastırmaya ve boğmaya çalışıyor.

Bunun için de tüm düzen güçleri elbirliği yapmış bulunuyorlar. Hükümet, YÖK, polis ve medya organize biçimde hareket ediyorlar.

Hedefte ise devrimci gençlik öznelere var. Çünkü devrimci gençlik güçlerini ezmek yoluyla gençlik hareketini bastırmak istiyorlar.

Bu doğrultuda başlatılan saldırıların startını veren hükümet oldu. Tayyip Erdoğan eylem yapan gençleri TUSİAD'ın huzurunda Marksist-Leninist olmakla itham ederek, böylelikle her türlü baskı ve teröre meşruluk kazandırmaya çalıştı. Tayyip Erdoğan'ın ardından ise polis operasyonları tezgahlanmaya başlandı. Geçtiğimiz günlerde Ankara'da yapılan polis operasyonu bu kapsamda gerçekleştirildi. Çeşitli devrimci gençlik grupları içerisinde yer alan 5 öğrenci evlerinden gözaltına alındı. Arkasından da çıkarıldıkları mahkeme tarafından tutuklandılar.

Ancak her şey burada bitmedi. Ardından polis tarafından yazıldığı belli olan bir haber medyaya

servis edildi. Burjuva medya da bu polis senaryosunu ballandıra ballandıra işlemeye başladı. Böylelikle gençlik eylemlerine ve bu eylemlerdeki belirgin devrimci politik eğilime gölge düşürülmeye çalışıldı.

Her satırında açık bir politik saldırganlık taşıyan haberde, “PKK, DHKP-C, THKP-C, TKEP-L, TKİP ve MKP gibi örgütlerin, üniversitelerde kaos ortamı yaratmak için eylem birliği yaptığı belirlendi”ği iddia edildi. Yandaş gazetelerin tipik argümanlarının kullanıldığı haberde, “operasyonda ele geçen bilgi ve belgeler ile zanlıların sorgusundan yasadışı örgütlerin, karşıt görüşlü öğrenci liderlerine saldırı düzenleyerek üniversiteleri karıştırmayı planladığı” öne sürüldü.

Burjuva medyanın hararetle işlediği bir başka nokta ise, güya devimci öğrencilerden birinin türban takarak istihbarat topladığı yalanı oldu.

Düzen güçleri, gençliğin hakları için verdiği mücadeleye engel olmak için işte böylesine kirli ve pervasızca saldırıyor, hareketi marjinalleştirmeye ve gençliğin öfkesini bastırmaya çalışıyor.

Bu alçakça saldırganlığa karşı mücadele eden gençliğe sahip çıkmak ve dayanışma içerisinde olmak ise büyük önem taşıyor.

Soruşturma-ceza terörü protesto edildi

Eğitim Sen'den eylem

Eğitim Sen'liler 26 Ocak günü Hacettepe Üniversitesi'nde gerçekleştirdikleri eylemle soruşturma ve ceza terörünü protesto ettiler.

Beytepe Kampüsü Kütüphanesi önünde toplanan eğitim ve bilim emekçileri, kendilerine destek vermek için Ankara'nın çeşitli üniversitelerinden gelen Eğitim Sen üyelerinin ve Hacettepe Üniversitesi Hastanesi'nde çalışan SES üyelerinin kampüse alınmaması üzerine kampüs girişine gittiler.

Kampüs girişinde bekleyen yaklaşık 100 kişi de üniversiteye girmelerinin engellenemeyeceğini belirterek içeri girmek istedi. ÖGB barikatı ile karşılaşan kitle buna rağmen girmeye çalışınca ÖGB'nin saldırısına maruz kaldı. Kısa süreli bir arbedenin ardından barikatı aşarak kampüse giren emekçiler, kendilerini karşılamak üzere kütüphane önünden gelenlerle birleşerek rektörlüğe yürüdü. Yürüyüşe ÖGB barikatını aşmanın coşkusu hakimdi.

Eğitim Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç burada bir konuşma yaptı. Kılıç şunları söyledi: “*Son olarak, Eğitim-Sen üyesi on bir çalışan hakkında, yürüttükleri sendikal faaliyet gerekçe gösterilerek soruşturma açıldı. On bir eğitim ve bilim emekçisi 'Eğitim-Sen adına izinsiz olarak tanıtım masası açıp, 'Öğrencime Dokunma ve Asistan Kırımına Hayır' başlıklı el ilanlarını dağıtmak'la suç(!)lanıyor*” Çok sayıda Hacettepe Üniversitesi öğrencisi hakkında da “İzinsiz Eğitim Sen standına destek vermek” gerekçesiyle soruşturma açıldığını belirtti.

200 kişinin katıldığı eylem soruşturma karşıtı mücadeleyi büyütme çağrısıyla son buldu. Eyleme öğrenciler de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Urfa'da açlık grevi

Harran Üniversitesi'nde öğrenciler soruşturma-ceza terörüne karşı açlık grevine başladı.

Urfa'da Harran Üniversitesi Öğrenci Derneği (HÖDER) öncülüğünde öğrenciler, 78 öğrenci

hakkında

açılan soruşturmalara protesto etmek için süresiz açlık grevi başlattı.

Osmanbey Kampüsü giriş kapısı yanına çadır kuran yaklaşık yüz öğrenci “Yarımlar bizimdir, bizsiz yarımları sizleştiririz” pankartını açarak “Tüccar rektör ceza yetmez as bizi!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganlarını attı. Eylemde “Aydın’lar ölmesin dedik uzaklaştırma yedik”, “Bizi uzaklaştırma sabrımızı taşıрма”, “Soruşturma, uzaklaştırma terörüne son”, “Halil İbrahim sofrada, öğrenciler soruşturmada” dövizleri de taşındı.

Yapılan açıklamada HÖDER sözcüsü Kadir Kurnaz, 18 Mayıs 2010 tarihinde ülkücü bir grubun bıçaklı, silahlı saldırısına uğradıklarını, kendilerini savunan 78 öğrenciye soruşturma açıldığını belirtti. Ardından 30 öğrencinin yurttan atıldığı, birçok öğrenciye de 1 ve 2 yarıyıl okuldan uzaklaştırma cezaları verildiği söylendi. Kendilerine verilen cezaların bir an önce kaldırılmasını istedi. Açlık grevinin cezalar geri çekilinceye kadar devam edeceğini söyledi.

Açıklamanın ardından bir süre alkışlar eşliğinde üniversite girişi önünde oturma eylemi yapan öğrenciler, daha sonra halaylar eşliğinde açlık grevine başladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Polis “gereğini yaptı”

Erdoğan Dolmabahçe'deki rektörler toplantısı sırasında gerçekleştirilen protestolarla ilgili olarak “*Emniyet teşkilatımız gereğini yapmıştır*” dedi.

Dolmabahçe'nin ardından Ankara Üniversitesi'ndeki yumurta atma eylemleri üzerine öğrencilerin meşru eylemlerine yönelik bir saldırı dalgası başladı. Öğrenci eylemlerinin etkisini zayıflatmak için AKP bürokratları demagoji ve manipülasyona boğulmuş demeçlerle öğrencileri hedef aldı. Böylece polisin sokakta estirdiği teröre AKP tarafından kürsüden omuz verildi. Son olarak Erdoğan da polisin gereğini yaptığını savunarak öğrenci eylemlerini karalamaya çalıştı.

Erdoğan Cumhurbaşkanı Gül ve YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan'ın öğrenci konseyi başkanları ile yaptığı görüşme sırasında da protestolar olduğunu belirterek görüşülen öğrencilerin seçimle işbaşına geldiğini iddia etti ve onların gençliğin sorunlarını dile getirdiğini belirtti.

AKP bürokratları tarafından hemen her gün öğrenci eylemlerini karalayan açıklamalar yapılırken açıklamaların ortak vurgusunu eylemlerin “ideolojik” olması oluşturuyor. Öğrencilerin mücadelesinin bir ideolojinin ürünü olduğu doğrudur. Erdoğan'ın da kendi ideolojisinin bir gereği olarak öğrencilere saldırmayı ve saldırtmayı seçtiği gibi. Polisin azgınca müdahalesi sonucu hamile bir öğrencinin bebeğini kaybetmesinin bir ideoloji sonucunda olması gibi...

Çankaya sofrasında yer alan, YÖK Başkanı'yla buluşan jaguarlı öğrencilerin eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim talebini dillendiren öğrencilerin temsilcisi olamayacağı gibi, söz-yetki-karar hakkının esamesinin okunmadığı üniversitelerde nasıl bir demokrasinin hakim olduğu da aşikardır.

Tutuklama terörüne protesto

Ankara'da öğrencilere yönelik tutuklama terörü 24 Ocak günü Yüksel Caddesi'nde yapılan basın açıklaması ile protesto edildi.

“Faşist baskılar, saldırılar, tutuklamalar bizi yıldırılmaz” ozalitinin açıldığı eylemde üniversitelerdeki polis, ÖGB ve YÖK üçgenine son süreçte tırmandırılan devlet terörünün de eklendiği söylendi.

“Üniversitede karşıt görüşlü öğrenciler kavga edecek, istihbaratımız var” yalanıyla öğrencilerin gözaltına alındığı hatırlatılarak herhangi bir delil bulamayınca da bu öğrencilerin evlerinin basıldığı belirtildi. Herkesin bulabileceği gazete ve kitapları “yasadışı” ilan edip öğrencilerin tutuklanmasının meşrulaştırılmaya çalışılması teşhir edildi.

Basın açıklamasının ardından İstanbul'da IMF-DB protestolarına katıldığı için Cahit Atalay'ın tutuklandığına dikkat çekildi. Bunun son dönemde artan devlet terörünün bir yansıması olduğuna değinildi ve bu durumun bir kez daha kınandığı belirtildi.

DHF, Gençlik Federasyonu, Mücadele Birliği ve YDG'nin örgütlediği basın açıklamasına BDSP, DP, TÖP ve Ankara Anarşi İnisyatifi de destek verdi.

Genç-Sen’liler uğurlandı

İstanbul

Genç-Sen Erzurum’a gidecek öğrenciler için uğurlama eylemi gerçekleştirdi.

25 Ocak günü Taksim Tramvay Durağı’nda buluşan Genç-Sen’liler burada basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklamada, toplantıya katılacak ÖTK’ların hiç bir meşruiyetinin olmadığı belirtildi. Öğrenci gençliğin gerçek temsilcilerinin “söz, yetki, karar hakkı” için mücadele eden öğrenciler olduğu söylendi.

Eskişehir

Adalar Migros önünde yapılan eylemde önce ajitasyon konuşmalarıyla toplantının Erzurum’a alınmasının, düzenin ve temsilcilerinin öğrenci gençliğin mücadelesinden duyduğu korkunun bir yansıması olduğu belirtildi.

Basın açıklamasında ÖTK’ların düzen savunucusu kimliği teşhir edilerek, öğrenci gençliği temsil etmediği ifade edildi. Erzurum’da ÖTK’larla görüşecek olan Erdoğan’ın, diğer düzen temsilcileri gibi gerçek öğrenci temsilcileriyle görüşmeyi göze alamadığı söylendi.

Ankara

Erzurum’a giden Genç-Sen’liler Sakarya Caddesi’nden Yüksel Caddesi’ne yapılan bir yürüyüşle uğurlandı.

Sakarya Caddesi’nde Heykel önünde buluşan öğrenciler “YÖK’ü kaldıralım, söz hakkımızı alalım! 27 Ocak’ta temsilciler Erzurum’da öğrenci gençlik Ankara’da / Genç-Sen” pankartı arkasında yürüyüşe geçti. Yoğun sivil ve çevik polis ablukası altında Yüksel Caddesi’ne yürüyen Genç-Senliler burada basın açıklaması yaptı. Açıklamada “*Öğrenci gençliğin gerçek temsilcileri üniversitelerde söz, yetki, karar hakkı için mücadele eden ve üniversiteler bizimdir diyen örgütlü öğrencilerdir. Hükümet kafasını kuma gömüp saklanmaya çalışsa da öğrenci gençliğin meşru taleplerinden kaçamaz. Demokrasicilik oynayan AKP gerçek demokrasinin kurallarını koyamaz. Bugün üniversitelerde demokrasiden bahsetmek isteyenler, öğrencilerin gerçek taleplerini dile getiren gerçek temsilcileri dinlemek zorundadır*” denildi. Eyleme 100’e yakın öğrenci katıldı.

Ekim Gençliği / Eskişehir – İstanbul - Ankara

DLB’den paneller...

DLB’nin “Zorunlu Din Dersleri Kaldırılsın, Anadilde Eğitim İstiyoruz” şiarıyla yürüttüğü kampanya çalışmaları kapsamında Esenyurt ve Kartal’da seminerler yapıldı.

Esenyurt

20 Ocak Perşembe günü yapılan seminerde Eğitim Sen üyesi ve Kürt Dili Araştırma Vakfı Yöneticisi **Fehmi Işık**, TÖB-DER üyesi **Şeref Canbay** ve Ekim Gençliği temsilcisi yer aldı.

Seminerde ilk olarak Ekim Gençliği tarafından bir sunum yapıldı. Liselerde yaşanan saldırılara dikkat çekilen sunumda, aynı saldırıların üniversitelerde de benzer biçimleriyle sürdüğü ifade edildi.

Ardından **Fehmi Işık**, anadilde eğitim hakkı üzerine bir konuşma yaptı. Konuşmasında cumhuriyetin temel felsefesinin farklı kimlikleri ve mezhepleri yok etmek olduğunu dile getirdi. Egemen ideolojinin tek tip bireyler yaratarak varlığını sürdürmeye çalıştığını ifade etti. Anadilde eğitimin bilimsel temelli bir hak olduğunu vurgulayan Işık konuşmasını “*Sizin gibi mücadele eden gençler olduğu sürece, inanıyorum ki haklarımızı alacağız*” sözleriyle tamamladı.

Ardından TÖB-DER üyesi **Şeref Canbay** zorunlu din dersi dayatmasına yönelik bir konuşma yaptı. Eğitim sisteminin düşünmeyen, araştırmayan öğrenciler yaratarak tek tipleştirmeyi hedeflediğini, zorunlu din dersi dayatmasının da bu hedefin bir parçası olduğuna değindi. Canbay konuşmasında Diyanet İşleri Başkanlığı’na ayrılan bütçenin, içerisinde MEB’in de olduğu 6 bakanlığın bütçesinden yüksek olmasına dikkat çekerek, “Diyanet İşleri Müdürlüğü’nün kapatılması”, “Zorunlu din derslerinin kaldırılması” ve “Gerici eğitim müfredatının kaldırılması” talepleri için devrimci bir mücadelenin verilmesi gerektiğini ifade etti. Seminer sunumların ardından yapılan sohbetlerle son buldu.

Kartal

Kartal’da yapılan panelde konuşmacı olarak **PSAKD Kartal Şube Başkanı Rahim Noz** yer aldı.

Zorunlu din derslerine karşı hukuki süreci ve Alevilerin buna karşı mücadelesini anlatan Noz, Aleviliğin kültürel değerlerinin geçmişten günümüze hep baskı ve katliamlarla yok edilmeye çalışıldığını dile getirdi. Sorunun Alevi olmakla sınırlı olmadığını, sınıfsal bir içeriğinin olduğunu vurguladı. Sorularla süren anlatımda Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin kararının ardından yaşanan süreç ve Kartal bölgesinde yaşanan sorunlara değinildi. Mahkeme kararına dayanarak bireysel çözümün üretilebileceği ama sorunun esasının ortadan kalmadığı belirterek, birlikte hareket edilecek bir süreç örülmesi gerektiği söyledi. Hukuken kazanılsa da sistemin korku psikolojisini devreye soktuğunu ve kazanılmış hakların da korunamadığını belirtti.

Daha sonra sözü DLB temsilcisi aldı. Liseli gençliğin özgürlük mücadelesinin taleplerinden biri olan “zorunlu din derslerinin kaldırılması” ve “anadilde eğitim hakkının tanınması” gibi taleplerin muhatabının işçi ve emekçilerle, gençlik olduğunu vurguladı. Liseli gençliğe derin bir geleceksizlikten başka bir şey sunamayan sistemin, baskı mekanizmalarıyla ayakta durabildiğini ifade etti.

Söz alan liseliler de yaşadıkları sorunlar karşısında somut adımlar atılması gerektiğini belirttiler.

DLB / Esenyurt - Kartal

İlköğretimde ilk ders ırkçılık

Ankara’da ilköğretim okullarında baskılar her geçen gün artıyor. Her cuma okul çıkışı ve pazartesi günleri okul girişinde okunan “İstiklal Marşı” ve her sabah okula girişte okunan “Öğrenci Andı”nın kaldırılmasının konuşulduğu bugünlerde **Tınaz Tepe İlköğretim Okulu**’nda Kürt öğrenciler ırkçı-şoven uygulamalara maruz kalıyor.

Fişlenen Krüt öğrencilerin “İstiklal Marşı” ve “Öğrenci Andı”nı okuyup okumadıkları öğretmenler ve okul idaresi tarafından takip ediliyor.

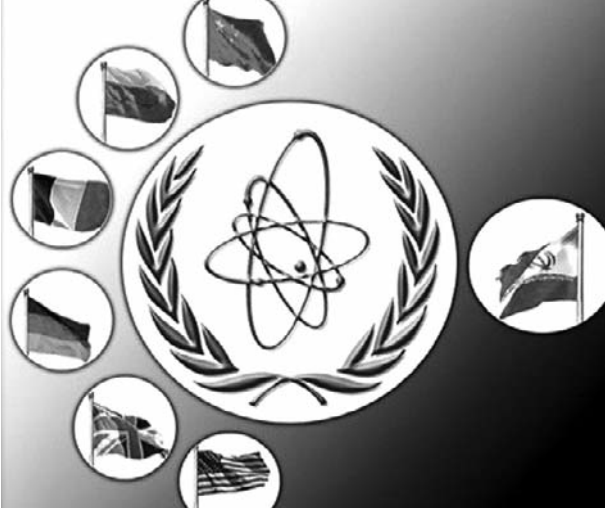
Törenlere gelmeyen veya geç kalan öğrenciler ise faşist idare tarafından “okuldan atarız” tehdidi ile karşı karşıya bırakılarak “İstiklal Marşı” ve “Öğrenci Andı”nı okumaya zorlanıyorlar.

Okuldaki diğer öğrencilerin önünde aşağılanan Kürt öğrenciler sadece öğretmenler ve idare tarafından değil sınıf arkadaşları tarafından da tecrit edilmek isteniyorlar. İdarenin yönlendirmesiyle devreye sokulan ırkçı-şoven uygulamalara karşı bir süre sonra tepki gelişti ve tüm tehditlere rağmen öğrenciler toplu bir şekilde törenlere katılmıyorlar.

Ayrıca **Kurtuluş İlköğretim Okulu**’ndaki bir sınıfta öğretmenin, öğrencilerden meyveler üzerine bir şiir istemesine bir öğrenci sistemi de teşhir eden bir şiir yazarak yanıt verdi. Bu öğrenci, öğretmeninden yediği dayak yetmezmiş gibi bir de okuldan uzaklaştırıldı. Buna tepki gösteren bir ilköğretim öğrencisi ise disiplin cezası ile karşı karşıya kaldı.

İran'la nükleer müzakereler...

Emperyalistler silahsızlanma değil egemenlik peşinde!

BM Güvenlik Konseyi daimi üyeleri (ABD, İngiltere, Fransa, Rusya, Çin) ve Almanya'dan oluşan emperyalist blok ile İran arasında gerçekleştirilen nükleer müzakerelerin son toplantısı İstanbul'da yapıldı. "Etkin taşeron" olma çabasını yoğunlaştıran Türk devletinin ev sahipliğinde gerçekleştirilen toplantıdan, anlaşma yönünde bir sonuç çıkmadı.

ABD ile AB emperyalistleri İran rejimini dize getirmeye çalışırken, Rusya-Çin ikilisi çıkarlarını korumayı esas alan bir duruş sergiledi. Emperyalistlerle çatışmaktan uzak durmaya çalışan İran yönetimi ise, müzakere yolunu açık tutarak, dayatmalara karşı durmaya çalıştı.

Altı emperyalist devletin temsilcileri ve Avrupa Birliği Dış Politika ve Güvenlik Yüksek Temsilcisi Catherine Ashton ile İran Milli Güvenlik Yüksek Kurulu Genel Sekreteri ve İran'ın Nükleer Başmüzakerecisi Said Celili başkanlığındaki heyet arasındaki görüşmelerden somut bir sonuç elde edilmedi.

Bölge halkları üzerinde egemenlik kurma çabaları

İran'ın nükleer programını bahane eden emperyalist-siyonist güçlerin amacı tehdit, şantaj, rüşvet vb. yollarla İran yönetimini teslim olmaya zorlamaktır. Zira ABD-İsrail ikilisi ile bölgedeki işbirlikçileri, ne pahasına olursa olsun İran'ın denetim altına alınması ve "rahatsız edici" durumuna son verilmesini istiyorlar.

İran'ın yakın gelecekte nükleer silah üretme olanağından yoksun olduğu bizzat emperyalist-siyonist güçler tarafından da kabul edilmektedir. Hal böyleyken, nükleer program bahane edilerek İran'a yaptırım ve baskı uygulanması, esas sorunun nükleer programının ötesinde olduğuna işaret ediyor.

Nükleer silah depolarını el altında bulunduran emperyalist-siyonist güçlerin korkusu, rejim dize getirilmeden İran'ın nükleer silah üretebilecek olanaklara kavuşmasıdır. Yoksa emperyalist-siyonist güçlerle işbirliği yapan bir yönetim olsaydı, İran'ın nükleer silah üretmesi destek bile görürdü. Nitekim faşist Şah rejimi devrilmeden önce ABD ile diğer emperyalist güçler, İran'ın nükleer silah üretmesi için hazırlıklara başlamışlardı bile.

İsrail'in nükleer silah depolamasını destekleyen,

Hindistan, Pakistan gibi rejimlerin nükleer bomba üretmesine ses çıkarmayan, Türkiye topraklarına yüzlerce atom bombası stoklayan emperyalist güçlerin tutumu, İran söz konusu olunca değişiyor. Yıllardan beri Tahran yönetimini taciz etmeleri, Birleşmiş Milletler'i paravan olarak kullanıp yaptırımlar uygulamaları, halen İran'a hakim olmamalarından kaynaklanıyor.

ABD-İsrail ikilisinin yanısıra Mısır, Suudi Arabistan, Ürdün gibi Amerikancı Arap rejimleri de, İran'ın kontrol altına alınması için Pentagon'daki savaş baronları nezdinde girişimlerde bulunuyorlar. Zira ABD-İsrail ikilisiyle işbirliği yapan bu rejimler, İran'ın bölgedeki etkisinin güçlenmesinden rahatsızlık duyuyorlar.

Emperyalist-siyonist güçlerin kopardıkları gürültülerin sebebi, İran'ın dize gelmek bir yana, bölgedeki etkisinin artma eğiliminde olmasıdır. Lübnan, Suriye, Irak ve kısmen Filistin'de bu gözlenmektedir. Emperyalist-siyonist güçlerin icraatları, İran'ı şimdiden dize getirip, ABD-İsrail işbirlikçisi durumuna düşürmeyi hedefliyor. Bu uğursuz plan, emperyalist güçlerin bölge halklarını egemenlik altına alma ve sefil çıkarlarını korumayı esas alıyor.

İran yönetimi konumunu korumaya çalışıyor

İran'ın nükleer programını kontrol altına almak, bunu İran üzerinde hakimiyet kurmanın olanağına dönüştürmek, böylece bölgede denetim dışı güç bırakmamak... Bunlar, emperyalist-siyonist güçlerin İran'la görüşmelerde temel aldıkları önceliklerdir.

Nükleer silahsızlanmayı öne çıkartan İran ise, barışçıl amaçlı olduğunu savunarak, nükleer programını sürdürme ısrarını koruyor. Emperyalistlerle karşı karşıya gelmekten kaçınan, ABD-İngiltere ikilisi dışındaki güçlerle işbirliği yapan Tahran yönetimi, İsrail'in stokladığı nükleer silahları da gündeme taşıyor.

Emperyalist-siyonist güçlerin basıncına rağmen, ekonomik, siyasi, askeri, diplomatik alanlardaki etkisini yarma çabasını sürdüren Tahran'daki molla rejimi, Ortadoğu'nun etkin güçlerinden biri olma yönünde çaba harcıyor. Bu konumunu baltalama çabası olmadığı sürece, emperyalist güçlerle de iyi geçinmeye hazır olduğunu her fırsatta dile getiren İran yönetimi,

zamanda emperyalist-siyonist güçlerin basıncını da savuşturmaya çalışıyor.

Ekonomik yaptırımlara maruz bırakılan İran, ABD ile İsrail'deki savaş baronlarının tehdidinde de maruz kalıyor. Bu tehdit, sadece İran'ı değil, tüm bölge halklarını yakından ilgilendirmektedir. Zira İran'a dönük ABD-İsrail kaynaklı olası bir askeri saldırının, bölgeyi savaş alanına çevirme ihtimali yüksektir.

Ankara'daki işbirlikçilerin gericisi hesapları

Görüşmelere ev sahipliği yapan Türk burjuvazisiyle onun devleti, hem sürecin yarattığı sorunlarla baş etmek hem "bölgesel aktör" olduğunu ispatlamak derdindedir. "Tüm taraflarla görüşebilen tek güç benim" havalalarında olan Ankara'daki işbirlikçi takımı, emperyalist-siyonist güçlerin biçeceği rolü oynamaya hazır olsa da, bunu yaparken bazı çıkarlarını korumayı da esas alıyor.

Hevesle işe sarılmasına rağmen İstanbul'daki görüşme masasında yer bulamayan işbirlikçi sermaye iktidarı, bu defa ev sahibi olarak hizmet etmekle yetinmek durumunda kaldı. İran'la emperyalistler arası ilişkileri rahatlatma çabası harcayan AKP hükümeti, "aktif dış politika" yürütme iddiası taşısa da, atacağı her adımda Washington'daki efendilerin onayını almak durumunda.

ABD-İsrail ikilisi ile sıkı işbirliğine devam ederken, İran'la da ilişkileri sürdürmek isteyen sermaye devleti, sefil çıkarlarının dikkate alınması karşılığında her işi yapmaya hazır görünüyor. Irak'ta ABD adına bekçilik yapmak, bölge genelinde etkili olmaya çalışan İran'a karşı "dengeleyici güç" olmak, belli bir pay karşılığında emperyalist güçlerin bölgedeki zenginlikleri yağmalamalarına yardım etmek vb... Bunlar, Türk devletinin üstlenmeye hazır olduğu alçaltıcı rollerin bazılarıdır.

Görüldüğü üzere "nükleer müzakereler" bölgenin silahsızlandırılmasıyla ilgili değildir. Zira ne İsrail'deki ne Türkiye'deki kitle imha silahlarına dokunan var. Geriye emperyalist-siyonist güçlerin bölge ve dünya üzerindeki etkilerini koruma çabası ile Türk devletinin bu güçler adına "etkin taşeronluk" emellerine ulaşma çabası kalıyor. Bu girişimler Ortadoğu halklarının geleceği açısından ciddi bir tehdit oluşturuyor.

Bölgenin nükleer silahlardan arındırılması ancak halkların emperyalist-siyonist güçler ile işbirlikçilerine karşı örecekleri birleşik direnişiyile sağlanabilir.

Almanya'da Afganistan işgaline protesto eylemleri

Asimilasyona karşı binler yürüdü

Dersim'de asimilasyona ve gericiliğe karşı 22 Ocak günü miting gerçekleştirildi.

“Zorunlu din dersi asimilasyondur - Her türden asimilasyona hayır” sloganıyla örgütlenen mitingde “zorunlu din dersleri kaldırılсын”, “inançlar üzerindeki baskılar son bulsun”, “anadilde eğitim hakkı tanınsın anayasal güvenceye alınsın”, “Diyanet İşleri Başkanlığı kaldırılсын”, “Cemaatçi örgütlenmelere hayır”, “asimilasyona son” talepleri dile getirildi.

Seyit Rıza Meydanı'nda yapılan mitingde BDP Milletvekili Şerafettin Halis, Belediye Başkanı Edibe Şahin, Dersimli sanatçılardan Ferhat Tunç, Metin Kahraman ve Alevi kurumlarının temsilcileri de katıldı.

Çevre illerden ve Dersim'in ilçelerinden de katılımların olduğu miting için Devlet Hastanesi önünde toplanan kitle, “Zorunlu din dersi kaldırılсын anadilde eğitim istiyoruz” pankartı ile “Em zimanêxe perwerdeyê duxwazın”, “Bê ziman jiyan nabe” ve “Zimanême rumetameye” yazılı dövizler taşıdı.

Seyit Rıza Meydanı'nda toplanan kitleye seslenen **BDP Milletvekili Şerafettin Halis**, Alevi toplumunun katliamlarla bitirilmediğini söyledi. Kürt halkına “tek dil, tek bayrak ve tek millet” dayatan AKP hükümetinin sonunun Tunus olacağını belirten Halis, “*Başbakan Tunus'tan ders çıkartsın. Tunus'un 27 yıllık diktatör hükümeti 27 günde al aşağı edildi. Eğer Kürtlerin, Alevilerin haklarını hapsedmeye devam ederlerse bizim ona gücümüz var. Onun hükümetini al aşağı ederiz. Onun için 30 yıllık verilen Kürt mücadelesini göz önünde bulundurarak Kürt halkının temsilcilerini derhal serbest bırakmalı, anadilde eğitim önündeki tüm engelleri kaldırmalı ve Alevi inancına saygı gösterilmelidir*” dedi.

Alanda toplanan kalabalığa Kürtçe seslenen ABF Eğitim ve Bilim Sekreteri **Kemal Bülbül**, Mazlum Doğanların, Beselerin ve Seyit Rızaların toprağına, diline ve inancına saldıranlara karşı dim dik duracaklarını ifade etti.

Miting programı, Ferhat Tunç ile Metin Kahraman'ın Kürtçe'nin Zazaki ve Kurmanci lehçelerinde seslendirdiği şarkılarla sona erdi.

Alman emperyalizminin NATO bünyesinde Afganistan'da işgalci birlikler bulundurmasının üzerinden 10 yıl geçti. Afganistan'daki askeri birlikler konusu Almanya'da siyasetin sürekli tartışma konularından birisi. Sistemin sahipleri, bu birliklerin işgalci olmadığını, aksine “altyapı ve lojistik” hizmeti gördüklerini iddia etseler de, kamuoyunda bu demagojiye inanmayanların sayısı da az değil. Nitekim bazı kamuoyu araştırmaları, Almanya'da, Afganistan'da asker bulundurmaya karşı olanların %70 civarında olduğunu göstermektedir.

28 Ocak'ta Afganistan'daki Alman askerlerinin durumu Federal Parlamento'da bir kez daha görüşülecek ve buradaki birliklerin süresi büyük ihtimalle bir kez daha uzatılacak. Gerek parlamentoda ele alınacak bu sıcak gündemden dolayı gerekse de, 5 Şubat'ta Münih'te yapılacak NATO Zirvesi'nin yaklaşıyor oluşu, Almanya'daki savaş karşıtı muhalefet tarafından yeni protesto kararları alınmasını beraberinde getirdi. Almanya'nın özellikle belli başlı kentlerinde işgal ve savaş karşıtı eylemler gerçekleştirildi.

Köln

22 Ocak Cumartesi günü Köln'de Dom Kilisesi önünde başlayan eyleme katılım oldukça sınırlıydı. İçerisinde bazı Türkiyeli ve yerli sol grupların da yer aldığı, otonom anti-faşist gruplar tarafından organize edilen eylem için, “Köln savaşa karşı” imzası kullanıldı. Eylem öncesinde, üzerinde “NATO'ya, savaşa ve kapitalizme hayır!” sloganının yazılı olduğu afişler kullanıldı. Fakat afişlerin altındaki imzanın bir internet adresi şeklinde yazılması, eylem organizasyonu konusunda soru işaretleri yaratırken eylemin saati konusundaki belirsizlik de katılımı olumsuz etkileyen bir diğer etkeni.

Eylemin ön hazırlığı ve organizasyonu konusunda yaşanan zayıflıklar eylem alanına da yansdı. Ses cihazının kurulması uzayınca insanlar soğuk havada uzun süre beklemek zorunda kaldılar. Bu arada gelen insanların bir kısmı, daha miting başlamadan alandan ayrıldılar. Nihayet ses düzeni kurulduktan sonra, Alman devletinin savaş politikalarını teşhir eden ve birliklerin Afganistan'dan çekilmesini talep eden konuşmalar yapıldı.

Eylemde, DKP'nin gençlik örgütü SDAJ imzalı Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

“Alman ordusu Afganistan'dan ve suçlardan elini çek!” pankartı ile BİR-KAR imzalı “Savaş ve terör örgütü NATO dağıtılsın!” yazılı iki pankart taşındı. Yine BİR-KAR imzalı, “Bütün emperyalist işgal orduları Afganistan'dan defolsun!” başlıklı bildiriler dağıtıldı. Türkiyeli gruplardan AGIF ve ATIK de eyleme katıldı.

Stuttgart

Schloss Platz Saray Meydanı'nda açılan bilgilendirme masasında emperyalist işgal ordularının Afganistan halkına yaşattığı vahşet fotoğraflarla sergilendi. Burada yapılan konuşmalarda Alman devletinin Afganistan'dan “çekilme” süresini uzatması protesto edildi. Alman devletinin barış söylemlerinin sahte olduğu dile getirildi.

BİR-KAR imzalı “Tüm emperyalist işgal orduları Afganistan'dan defolsun!” başlıklı bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Konuşmalar “Yaşasın enternasyonal dayanışma!” sloganıyla bitirildi.

Essen

Afganistan işgali 22 Ocak günü değişik parti ve gençlik örgütleri (DKP, MLPD, Rote ANTİ-FA, SDJ..) tarafından Essen şehrinde gerçekleştirilen eylemle protesto edildi. Etkinlik, şehir merkezinde işlek bir alanda yapılan açılış konuşması ile başladı. Daha sonra etkinliği örgütleyen kurum ve partiler adına konuşmalar yapıldı.

Konuşmalarda ağırlıklı olarak, işgalci Alman ordularının Afganistan'dan geri çekilmesi, ayrıca savaşa ve silahlanmaya yapılan ödeneklerin durdurulması istendi.

BİR-KAR Essen'in “Kapitalizm sömürü ve savaş demektir!” yazılı pankartla katıldığı eylemde ayrıca, “Emperyalist işgal orduları Afganistan'dan defolun!” başlıklı BİR-KAR bildirisinin dağıtımı yapıldı. Etkinlikte BİR-KAR adına içerik olarak güçlü bir konuşma yapıldı. 60 kişinin katıldığı eylem katılım yönünden hayli zayıftı.

Bu kadar önemli ve toplumun gündeminde olan bir sorun ile ilgili olarak düzenlenen etkinliğin, hiçbir ön çalışmasının (bildiri, afiş, çağrı metinleri) olmaması da bu ciddiyetsizliği ortaya koydu.

Kızıl Bayrak / Almanya

Tunus'ta emekçi halkın isyanı devam ediyor

Diktatör ve yakın çevresinin ülkeden kaçmasına neden olan halk ayaklanması, halen durulmuş değil. Başkent Tunus başta olmak üzere, Tunus'un birçok kentinde eylemler yapan işçi ve emekçiler, taleplerinin yerine getirilmesi konusunda ısrarlılar.

Diktatörlüğün tüm izleri yönetimden silinene, talepler kabul edilene kadar mücadeleye devam edeceklerini vurgulayan emekçiler, geçmişle tüm bağların koparılmasını istiyorlar.

Rejimi kurtarmak için geçici hükümet kuran eski rejimin kalıntıları ile bazı burjuva partilerinin, bu girişimlerinde başarılı zor görünüyor. Zira sürekli geri adım atsalar da, diktatör Bin Ali'nin suç ortaklarını iyi tanıyan halk, onların içinde yer aldığı bu hükümeti kabul etmeme konusunda kararlılık gösteriyor.

Hükümet binaları, halen eylem yapan emekçilere karşı polis ve ordu tarafından oluşturulan barikatla korunurken, ülkenin kırsal kesimlerinden başkente gelen "Kurtuluş Kervanı" üyesi emekçiler, talepleri kabul edilene kadar eylem alanını terk etmeyeceklerini ilan ettiler.

Seçimlerden sonra görevinden ayrılma sözü veren başbakan Muhammed Gannuş ile diğer diktatörlük kalıntılarının hükümetten temizlenmesini talep eden emekçiler, Tunus Genel İşçiler Sendikası, öğrenciler ve öğretmenler tarafından da destekleniyor.

Zeynel Abidin Bin Ali diktatörlüğünün suç ortakları ise, işleri eskisi gibi sürdürmenin imkansız olduğunu anlamış görünüyorlar. Sürekli geri adımlar atmak zorunda kalan diktatörlüğün suç ortaklarının yönetimdeki etkisi halen tam olarak kırılmış değil. Bu zorbalar, "ehlileşmek" zorunda kalsalar da, diktatörlüğün devamı oldukları gerçeğini halktan saklayamıyorlar.

Zihniyetleri değişmese de, hareket tarzlarını değiştiren diktatörlüğün uzantıları hem iktidar nimetlerinden yoksun kalmamak hem eski suçlarından dolayı hesap vermekten kurtulmak için yönetimin en azından bazı mevkilerini elde tutmaya çalışıyorlar. Bu yöndeki son manevraları, suç ortaklığı yaptıkları diktatör Bin Ali'nin tutuklanması için Interpol'den yardım talep etmek oldu. Bin Ali'yi yargılamak istediklerini göstermeye çalışan bu güçler, diktatörlüğün devamı olmadıklarını kanıtlama derdindeler. Bu arada genel siyasi af ilan eden geçici hükümet, tüm siyasal parti ve örgütlerin yasal kabul edileceğini açıkladılar.

Göründüğü kadarıyla, diktatörlük kalıntısı güçlerin planları, paçayı kurtarmaya ve yönetimin nimetlerinden yararlanmaya endekslenmiş durumda. Ancak ayaklanma ile bilinç sıçraması yaşayan ve halen eylem halinde olan Tunus halkını bu konuda kandırmak kolay değil; dolayısıyla diktatörlük kalıntıları, henüz hesap vermekten kurtulabilmiş değiller.

Bin Ali döneminde baskıya maruz kalan bazı burjuva partiler ise, ayaklanmanın yarattığı nispi özgürlük ortamını iktidara ortak olmanın olanağına çevirmek için ellerini çabuk tuttular. Bin Ali'nin Anayasal Birlik Partisi'nin eski şefleriyle (zira Gannuş ile bakanları bu partiden istifa ettiler) işbirliğine girişen bu partiler, ayaklanmanın durdurulması ve düzenin yeniden tesisi için çaba harcıyorlar.

Halk hareketinin devam etmesi, bu partileri de

rahatsız ediyor. Zira onların kapitalizmle bir sorunları yok, tersine, ayaklanmanın sarstığı kokuşmuş sistemin güçlendirilmesi, esas öncelikleri durumundadır. Bunu ayaklanan halkın istekleriyle bağlantı içinde göstermeye çalışsalar da, işin özü değişmiyor.

Bu manevranın farkında olan Tunuslu emekçiler ise, sokakları terketmeyi reddediyor.

Eski ile tüm bağların kesilmesi ve ekonomik, demokratik, sosyal/siyasal taleplerinin kabul edilmesini, dahası bu yönde somut icraatlara başlanmasını talep eden işçi ve emekçiler, bu talepleri kazanmanın kolay olmadığını farkına varmış görünüyorlar. Zira somut icraat olmadıktan sonra bir talebin söylemde kabul edilmesinin hiçbir anlamının olmayacağını farkına varmış bir halk söz konusu.

Neoliberal yıkıma karşı başlayan ayaklanmada öne sürülen talepler, sistemi zorlayacak kapsamdadır. Her ne kadar anti-kapitalist bir programın ürünü olarak gündeme gelmeseler de, talepler, sermaye egemenliğini sıkıştırarak niteliktedir. Eyleme devam eden emekçilerin, yükseltile taleplerin arkasında durması, geçici hükümetin işini ayrıca zorlaştırıyor.

Kapitalist üretim ilişkilerinin kaçınılmaz sonucu olan işsizler ordusunun istikrarlı bir şekilde kalabalıklaşmasını önlemek, dahası işçi sınıfının genç kuşaklarına istihdam alanları yaratmak gibi temel talepleri karşılamak, sömürü ve köleliğe dayalı bu düzenin harcı değildir. Oysa bunlar, ayaklanan işsiz gençliğin temel talepleridir.

Aslında gençlik, kapitalist sistemin karşılamaktan aciz olduğu talepler yükseltiyor. Bu talepler ekonomik-demokratik nitelikte olsa da, sistemin bunları karşılama yeteneğinden yoksun olması, emekçi halk hareketinin devamı için nesnel zemin oluşturuyor. Dolayısıyla, ancak temel taleplerin karşılanmasıyla sonuçlanabilecek bir çatışmadır söz konusu olan. Başka bir ifadeyle bu çatışma, kapitalist sistemin yıkılmasıyla çözülebilecek niteliktedir. Emekçi halk hareketinin, nihai sonuca götürecek yolu açmak için devrimci siyasal önderliği yaratmak dışında bir alternatif yok. <http://trakiye.org>

Ocak 2011 | Tunus

engellere takılan hareket, yolunu açmasını da bilecektir.

Fransız Bakan'a Gazze'de protesto

Fransa Dışişleri Bakanı **Michele Alliot-Marie**'in 20 Ocak günü İsrail ziyareti sırasında, Haziran 2006'da esir alınan ve halen Gazze'de tutulan İsraili asker Gilad Şalit'in ailesini Kudüs'te kurdukları çadırda ziyaret etmesi Gazzeliler tarafından protesto edildi.

Filistinli tutukluların aileleri Michele Alliot-Marie'yi "hoş gelmedin" diyerek karşılayarak Fransız Bakan'ın aracına ayakkabı fırlattılar. Bazı göstericiler yola yatarak bakanın konvoyunun geçişine en az 10 dakika süreyle engel oldular.

Daha sonra Hamaslı güvenlik kuvvetlerinin tutuklu yakınlarını uzaklaştırarak konvoyu açtı.

İsrail radyosu, Alliot-Marie'nin, Şalit'in anne-babası Aviva ve Noam Şalit'e destek verip, "Avrupa Birliği'nin görevi, Hamas'ın savaş suçlarını kınamaktır" dediğini belirtmişti.

Tunus'tan sonra Mısır...

Emekçiler yoksulluğa ve baskılara karşı ayakta!

Yoksulluğa karşı, demokrasi ve toplumsal adalet talebiyle eyleme geçen Mısırlı emekçilerin genç kuşakları, Tunuslu kardeşlerinin izinden gitme eğiliminde olduklarını ilk günden beri hissettirdiler.

Tunus'ta emekçi halkın diktatörlüğe karşı ayaklanmasını tetikleyen Buazizi'nin kendini yakması, Mısır'da da yankısını bulmuş, bir hafta içinde dört kişi devlet kurumları önünde kendini yakmıştı.

Bu eylemlerin Tunus'taki ile bir ilgisinin olmadığını savunan Mısır rejiminin şefleri, Tunus halkının ayaklanmasından duydukları korkuyu dile getirmişlerdi. Korkunun ecele faydasının olmayacağını öğrenmeleri için çok beklemeleri gerekmedi. Nitekim hafta başında Kahire, İskenderiye gibi büyük kentlerin yansıra, Mısır'ın birçok kentinde gençler sokaklara döküldü. Daha önce tekstil işçilerinin militan eylemlerine tanık olan Mahalla'da, son iki günde de kitlesel/militan gösteriler yapıldığı bildirildi.

Tunus'taki kardeşlerini örnek alan Mısırlı gençler işsizlik ve yoksulluğa karşı, demokrasi ve sosyal adalet talepleriyle sokakları doldurdu.

Daha ilk günden Hüsnü Mübarek başkanlığındaki zorba yönetimi de hedef alan eylemciler, taleplerinin karşılanması için, derhal köklü reformlar yapılmasını istiyor.

Tavizsiz devlet terörü ile eylemleri bastırmaya çalışan Amerikancı zorba rejim, daha ilk günde cinayet işlemeye başladı.

İki günde 5 kişiyi katleden kolluk kuvvetleri, onlarca kişiyi de yaraladılar. Tutuklananların sayısı yüzleri bulurken, başkent Kahire'de eylem yapan gazeteci ve avukatlara da saldıran polis, sekiz muhalif gazeteciği de tutukladı.

Bilinmeyen yerlerde tutulan göstericilere, avukatların ulaşamadığı bildirilirken, rejim şefleri ciddi bir panik içinde görünüyorlar.

Kolluk kuvvetlerinin ayırım gözetmeden eylem yapan herkese saldıracığını ilan eden Kahire'deki Amerikancı rejim, Tunus halkının ayaklanmasının Mısır'a sıçramasından duyduğu derin korkuyu dile getiriyor.

Dinci gerici akımlar harekete soğuk

Daha önce gerçekleşen işçi eylemlerine uzak duran, hatta eleştiren Müslüman Kardeşler, bu defa eylemlere katıldıklarını açıkladılar. Ancak bu katılım, hareketi yönlendiren düzeyde değil. Zira yoksulluk ve toplumsal eşitsizliğin kaynağı olan kapitalist sistemi savunan Müslüman Kardeşler, “yoksulluğa karşı, demokrasi ve toplumsal adalet” istemiyle ayağa kalkan harekete yabancı.

İşsizlik, yoksulluk, sefillik üreten kapitalist sistem

yıkılmadığı sürece toplumsal adaletin tesis edilmesi mümkün değildi. Oysa Müslüman Kardeşler, bu sistemin organik bir parçasıdır.

Bununla birlikte, kitle eylemlerinin dışında kalmamaya özen gösteren Müslüman Kardeşler, Amerikancı rejimin eyleme geçen kitleler içindeki uzantısı konumundadır. Zira düzene entegre olan Müslüman Kardeşler, işbaşındaki yönetimin düzen içi tek alternatifi olarak kabul ediliyor.

Bu konumundan dolayı hem Mısır burjuvazisinin bir kesimi hem emperyalist güçler tarafından kabul gören Müslüman Kardeşler, hareketi geliştirmeye değil, yapabilirse, iktidar yolunu açacak bir araca dönüştürüp, yozlaştırmaya çalışıyor.

Kitle desteği bulunmasına rağmen, bu gerici akımın halk hareketini yolundan sapırtması kolay görünmüyor. Zira yönetime muhalefet eden Müslüman Kardeşler, hiçbir zaman emekçilerin temel sorunları olan işsizlik ve yoksulluğa karşı sesini çıkarmamıştır.

Emperyalistler korku içinde

Tunus'ta halk ayaklanmasına dönüşen eylemler hakkında yorum yapmaktan kaçınan emperyalist güçler ise, bu defa olaylara “yakın ilgi” gösterdiler. ABD, Almanya, Fransa gibi emperyalist rejimlerin bizzat Dışişleri Bakanları tarafından peş peşe yapılan açıklamalar, Mısır'daki eylemlerin Tunus'ta olduğu gibi bir halk ayaklanmasına dönüşmesinden duyulan korkuyu gözler önüne serdi.

Zira Ortadoğu'nun kalbinde bulunan Mısır, bölgedeki en etkili Arap ülkesidir. ABD-İsrail işbirlikçisi olan bu rejim, bu konumundan dolayı da, emperyalistler nezdinde özel bir önem taşıyor.

Mısır halkının eylem yapma hakkını “savunan” emperyalistler, Hüsnü Mübarek rejimini şiddetten uzak durması konusunda uyardılar. Elbette emperyalistlerin derdi, yoksulluğa karşı başkaldıran gençliğin haklarını savunmak değil. Onlar, devlet terörünün ters tepip eylemlerin halk ayaklanmasına dönüşmesinden büyük bir korku duymaktadırlar. Rejime uyarı üstüne uyarı yapmaları bundandır.

ABD başta olmak üzere emperyalistler, kadim uşakları Hüsnü Mübarek ile suç ortaklarından vazgeçmeye olduğu gibi, Müslüman Kardeşler'le işbirliği yapmaya da hazırlar. Dahası bunun için epeydir zemin hazırlayan emperyalistler, olası bir halk ayaklanmasını engelleyebilmek için, iktidarı Müslüman Kardeşler'e vermekten de kaçınmayacaklardır.

Emperyalistlerin korkusu boşuna değil. Zira Mısır'daki eylemlerin Tunus'ta olduğu gibi bir halk ayaklanmasına sıçraması -ki bu ihtimal mevcuttur-, Ortadoğu'yu tutuşturan bir kıvılcım işlevi görebilir. Bu ise, emperyalist siyonist güçlerle, bölgedeki işbirlikçilerinin en son isteyeceği şeydir.

Ortadoğu halkları kapitalist sömürden, emperyalist/siyonist güçlerin katliamlardan, Amerikancı rejimlerin zorbalığından bıkmış bulunuyor. Tunus'ta başlayıp yayılan toplumsal başkaldırıları, tahammül gücünün sınırlarına dayandığına işaret ediyor.

Sorunların köklü, yaygın ve kapitalist sistemin üstesinden gelemeyeceği nitelikte olması, yayılan hareketin, bölgede toplumsal devrimlerin yolunu açmaya adanmış bir hareket olduğunu gösteriyor.

“Barış” adı altında kirli işbirliği

El Cezire 10 yıldan beri süren İsrail-Filistin müzakerelerine ait elde ettiği bin 600'den fazla belgeyi açıkladı. Belgelere göre “barış” ve “çözüm” iddiasıyla yapılan görüşmelerin gerisinde Filistin halkına yönelik kirli bir işbirliği var. Öyle ki masaya Filistin halkı adına oturan Filistin Yönetimi, İsrail siyonistleriyle direnişçi hareketlere karşı tam bir işbirliği yapmış ve sefil bazı kırıntılar karşılığında Filistin halkının geleceğini pazarlık konusu etmiştir.

Örneğin belgelerde, Filistin Yönetimi'nin İsrail devleti ile sürdürdüğü müzakerelerde İsrail'e Doğu Kudüs'ün en önemli kısımlarını vermeyi teklif ettiği, Filistin Devlet Başkanı adına görüşmelere katılan Saeb Erekat'ın “Size tarihin en büyük Kudüs'ünü teklif ediyoruz” dediği açığa çıktı.

El Cezire'nin yayınladığı belgelerde ayrıca Filistinliler'in anavatanlarına geri dönmesi hakkında vermeye hazırlandığı tavizler de yer alıyor. Belgelere göre Filistin Yönetimi'nin sayıları 5 milyonu bulan Filistinli mültecilerden sadece 10 bininin İsrail'e dönmelerini önerdiği anlaşılıyor. 2009 Mart tarihli belgeye göre Filistin Lideri Abbas, “mülteci sayısı ile ilgili olarak İsrail'in 5 milyon veya 1 milyon mülteciyi almasını istemek mantıksızlık. Bu İsrail'in sonu demek” ifadesini kullanıyor. Abbas'ın bu sefiliğinden cesaret alan Rice ise daha da ileri giderek Filistinli mültecilerin Güney Amerika'ya gönderilmesini teklif ediyor.

Dahası Filistin Yönetimi'nin İsrail devletiyle işbirliği yaparak direnişçi Filistinliler'i yokettiği de belgeleniyor. Örneğin bu tür belgeler içerisinde, El Fetih'in silahlı kanadı El Aksa Şehitleri Tugayı'nın önde gelen isimlerinden Hasan El-Medhun'un 2005'te öldürülmesi öncesinde, dönemin İsrail Savunma Bakanı Şaul Mofaz ile Filistin Yönetimi'nin İçişleri Bakanı Nasır Yusuf arasındaki konuşmalara ait olduğu iddia edilen bir belge de var.

Bu kirli işbirliğinin örneklerinden biri de İsrail zindanlarında tutulan Filistinli tutsaklara yönelik ortaya konuluyor. Buna göre Mahmud Abbas yönetimine bağlı milisler gözaltına aldıkları Filistinliler'in telefonlarından İsrail zindanlarındaki tutsakların yanında bulunan cep telefonu kartları hakkında bilgi temin edip siyonistlere aktardılar.

Belgeler, emperyalistler ve siyonistlerle “barış” adı altında sürdürülen pazarlıkların gerçekte nasıl bir kirli işbirliği üzerine bina edildiğini böylelikle tescillemiş oluyor. İşbirlikçi Filistin Yönetimi ABD'ye ve İsrail'e Filistin topraklarını boylu boyunca açmış, Filistin halkının geleceğini kendi sefil çıkarları için pazarlamıştır. Bu belgeler, emperyalistlerin “barış”ının gerçekte halkların en beterinden bir köleliğe mahkum edilmesinden başka bir anlam taşımadığını kanıtlamaktadır. Filistin halkının bu acı deneyiminden Kürt halkı başta olmak üzere, özgürlükleri uğruna mücadele eden tüm ezilen halklar tarafından ders çıkarması büyük önem taşımaktadır.

Arnavutluk'ta sosyal öfke kabından taşı

Son aylarda farklı ülkelerde baş gösteren halk hareketlerinden biri de Arnavutluk'ta yaşanıyor. Geçtiğimiz haftalarda Arnavutluk Parlamentosu'nun etrafı sarıldı ve halkla polis arasında yoğun çatışmalar yaşandı. Yaşanan çatışmalarda bir göstericinin daha yaşamını kaybetmesiyle ölenlerin sayısı 4'e yükseldi. Ölen göstericilerin yanısıra yüzü aşkın eylemcinin daha yaralı olduğu ifade ediliyor.

Arnavutluk'ta yaşanan son eylemlere daha önce olduğu gibi yine hükümetin bakan ve milletvekillerinin yolsuzluklarının açığa çıkması neden oldu. Eski Ekonomi Bakanı Drigan Prifti Başbakan Yardımcısı İliir Meta ile aralarında geçen bir ihale pazarlığının görüntülerini basına sızdırdı. Eski bakanın, kovulmasının intikamını almak için bunu yaptığı ileri sürülüyor. Basında yayınlanan kasetin montaj olduğu vb. iddiaları üzerine ise bakan Prifti elinde daha çok görüntünün olduğunu söyleyerek, 13 dakikalık daha net görüntüleri yayınlattı. Elinde olan diğer görüntüleri yayınlayacağını ve ayrıca her şeye kendisinin de şahit olduğunu belirtti. Bu gelişmelerin ardından muhalefetteki Sosyalist Parti, hükümet partisi olan Demokrat Parti'yi sıkıştırmak ve bir erken seçime mecbur etmek için kendi taraftarlarını eyleme geçirdi. Fakat eylemler Sosyalist Parti'nin denetiminden de çıkarak militan ve kitlesel bir muhteva kazandı. Doğrudan kirlenmişliğin sembolü olan devlet kurumlarına yöneldi.

Geçmişinde devrimci bir mirasa sahip olan Arnavutluk'ta şu günlerde emekçilerin öfkesine yol açan sorunlar kapitalist restorasyonun egemen olduğu son yirmi yılın birikiminin ürünüdür. Arnavutluk yozlaşmış revizyonist bloğun çözölen son kalesiydi. Çözölmeden sonra hızla emperyalistler eliyle kapitalist restorasyon çalışmalarına girildi. Emperyalist şirketler ülkeye hücum etti, temel kamu işletmeleri özelleştirildi, elektrik, enerji, iletişim ve ulaştırma gibi stratejik sektörler emperyalist şirketlerin eline geçti. Arnavutluk Emek Partisi dağıtıldı ve ondan bugünkü adları Demokrat Parti ve Sosyalist Parti olan iki ayrı odak yaratıldı. Burjuva demokrasisi adına toplum emperyalizmin işbirlikçisi bu iki parti arasında kutuplaştırıldı ve buna bir de toplumun mezhepsel olarak ayrıştırılması eklendi. Bugün birbirlerine girmiş olan başbakan Sali Berişa Demokrat Parti'nin, Edi Rama ise Sosyalist Parti'nin başkanlığını yapıyorlar.

Eski Doğu Bloğu ülkelerinin içinde ekonomik bakımdan en zayıf olanı Arnavutluk'tu. Sürekli zorluklarla boğuşmak zorunda kalmakla birlikte bir dönem Sovyetler Birliği ve Çin'in desteğiyle toplum ekonomik olarak belli bir düzeyde yaşayabilmisti. Fakat kapitalist restorasyon ülkedeki sosyal sorunları şimdiye kadar olmadığı biçimde büyüttü. Kamu işletmelerinin özelleştirilmesi yoğun bir işsizlik yarattı. Genelleşen işsizlik ve bununla bağlantılı olarak sistemleştirilen düşük ücret uygulaması emekçilerin yaşadığı sorunların başında geliyor. Arnavutluk'un devrimci geçmişinin birikimi olan toplumsal kaynaklar bürokrasinin yozlaşmış yöneticileri tarafından iç edildi ve kişisel servete dönüştürüldü. Eski Komünist parti genel sekreteri şimdiki başbakan Sali Barişa ve çocukları ise bunların başında geliyor. Birçok kaynak ülkede rüşvet ve komisyon dendiğinde akla ilk gelenlerin Berişa, kızı Argita ve oğlu Shkelzen olduğunu ifade ediyor. Hükümet ortağı olan Sosyalist Entegrasyon Hareketi'nin yöneticileri de yolsuzluğun içinde yüzüyorlar. Keza bu hareketin bakanı da kendisine

rüşvet, komisyon ve diğer yolsuzluklardan pay verilmeyeceği için eski suç ortaklarını ifşa etme yolunu tuttu.

Geçtiğimiz hafta boyunca yaşanan gelişmeler Arnavutluk'un emperyalist dünya düzenine entegre edilmesinden bu yana geçirdiği üçüncü sarsıntı oluyor. İlki '97 yılında yine Sali Berişa'nın başbakanlığını yaptığı hükümet döneminde yaşanan yolsuzlukların ortaya çıkması üzerine gelişmişti. Arnavutluk halkının yoğun öfkesine konu olan yolsuzluklar Berişa hükümetini götürmüştü. Diğeri ise 2009 seçimlerinde Sali Berişa'nın Demokrat Partisi'nin hile yapması üzerine muhalefet günlerce süren eylemler düzenlenmiş ve seçimleri tanımamıştı. Ülkede 2009 seçimlerinin oluşturduğu gergin atmosfer iki yıldır devam ediyordu. Bu gerginliğin üzerine son yolsuzluk haberlerinin ortalığa saçılması eklenince halkın öfkesi bir kez daha ve daha kitlesel biçimde sokağa taşı.

Burjuva basın organlarında ise sorun iki parti ve bu partilerin başkanlarının arasında yaşanan bir sorunmuş gibi yansıtılıyor. Muhalefet partisinin “anlaşılabilir” protestosunun provoke edildiği söyleniyor. Fakat halkın kökleşmiş sorunlarından dolayı duyduğu öfkeye bir nebze olsun değinilmiyor. Arnavutluk'ta yaşanan işsizlik kroniktir, emekçiler düşük ücretle çalışıyor ve genel olarak son derece yoksul bir yaşam sürdürüyor. Emekçiler böylesine çile çekiyorken burjuva siyasetçilerinin yolsuzlukları diz boyudur ve artık kurumsallaşmıştır. Bütün devlet kurumları ve bürokrat takımı bu pislğin içindedir. Onlar açısından rüşvet ve yolsuzluk meşru bir geçim kapısına dönüşmüş durumdadır. Arnavutluk'ta hiç kimse rüşvet vermeden bir işe giremiyor, her türlü ihale bakanlar, milletvekilleri ve onların yakınları tarafından kişisel vurgunlara dönüştürülüyor. Son bir haftadır ortaya çıkan toplumsal öfkenin temelinde de işte bu tabloya duyulan öfke yatıyor.

Sosyalist Parti'nin muhalefet gösterisi olarak düşünülen Tiran'daki eylemler hızla devlet kurumlarına yöneldi. Çeşitli devlet ve hükümet binaları molotoflandı, polis arabaları yakıldı ve militan sokak çatışmaları yaşandı. Eylemlerde hükümetin kitlenin üzerine saldırdığı polisin kurşunuyla dört kişi katledildi. Halk ise bunun üzerine daha da öfkeleni ve başbakanlık binasını hedefleyen eylemler daha da şiddetlendi. Burjuva basının verdiği bilgilere göre

yirmi binin üzerinde kişi başbakanlığa yürüdü. Yolsuzluğun ve rüşvetin sorumlusu olan hükümetin tümünden istifası istendi.

Birkaç gündür gelişmeleri izleyen ve olayların alacağı yöne göre tutum takınmak isteyen emperyalist güçler de son günlerde devreye girdi. ABD Dışişleri Bakanı Hilary Clinton'dan AB temsilcilerine ve AGİT'e kadar bu gerici koronun birleştiği ve onaylamadığı tek şey kitlenin devlet kurumlarını da kapsayan militan tutumudur. Onları sevindiren şey ise Arnavutluk'ta yaşanan eylemliliğin “sosyalist tandanslı bir muhalefet” tarafından gerçekleştiriliyor olmasıdır. Edi Rama önderliğindeki sosyalist muhalefet de emperyalizmin uşağı sağcı Sali Berişa gibi emperyalizmle uyumludur, AB'ci ve NATO'cudur. Emperyalist şeflerin kendilerine hatırlattığı üzere yolsuzluk konusunda onların da geçmişi pek temiz değildir.

Halkın muhalefet partisinin sınırlarını aşan militan tutumu hem hükümeti hem de muhalefeti giderek daha da zora sokuyor. Başbakan Sali Berişa gösterileri Sosyalist Parti'nin üzerine yıkarak Tunus'ta gerçekleştirilenin Arnavutluk'ta gerçekleştirilemeyeceğini ve istifa etmeyeceklerini söylüyor. Muhalefetteki Sosyalist Parti'nin başkanı ve aynı zamanda başkent Tiran'ın belediye başkanı olan Edi Rama ise ortaya saçılan yolsuzlukları gerekçe göstererek hükümetin istifasını istiyor ve militanlığıyla kendini bir hayli zorlayan sokağın denetimini kaybetmemeye çalışıyor. Başbakanlık binasını hedefleyen gösteriler son bulmuş ve sokak eylemleri şimdilik azalmış olsa da, Arnavutluk'taki hareketin nasıl seyredeceği 28 Ocak günü katledilenler için düzenlenecek gösteri ve 29 Ocak'ta Sali Berişa'nın kendi yandaşlarıyla yapacağı gösteriden sonra belli olacak.

Arnavutluk'ta gelişen harekete karşı Başbakan tarafından Edi Rama ve sokağa çıkanlar şahsında “Tunus diktatörü” ve “Tunus'taki darbe” gibi akılsız bir propaganda yapılıyordu. Bir süre önce ise eylemlerdeki şiddeti ve soruşturma bahanesiyle Başbakan, ordu komutanları, polis ve diğer güvenlik birimi temsilcileriyle yaptığı görüşmelerle sıkıyönetim ilan etmenin hazırlıklarına girdi.

Emperyalist devlet ve kurumlarının erteletmeye çalıştıkları Cuma günü gerçekleşecek anma gösterisi eğer bir kez daha militan sokak çatışmalarına sahne olursa o zaman Demokrat Parti'den desteklerini kolayından çekecekler ve bir başka işbirlikçi olan Sosyalist Parti'yle yollarına devam etmeyi düşüneceklerdir. Böylece halk bir kez daha tuzağa düşürölmüş olacak ve mevcut öfke kapitalizmin sınırları içine hapsedilecektir. Bir kısım kirlenmiş burjuva politikacının tavsiye edilmesi dışında emekçilerin yaşamında esasa dair bir değişiklik olmayacaktır. Fakat bugün belli ölçülerde muhalefet tarafından denetim altında tutuluyor olsa da Arnavutluk halkı şimdi yaşadığı deneyimi daha önce de yaşamıştı. Teşhir olmuş yiycilerin bir kısmının tasfiyesi ya da göstermelik kırıntılar bu sefer halkın öfkesini ancak bir süreliğine dindirebilir. Fakat Arnavutluk emekçileri kapitalizmin işsizlik, düşük ücret boyunduruğu ve yolsuzluk bataklığından çıkabilecekse eğer bu kendi özgücü sayesinde olabilecektir. Bu ise devrimci iktidar ufkuna ve iddiasına sahip bir parti ve bu parti etrafında kenetlenmiş kapitalizmi yıkmaya yönelmiş bir kitle eylemi demektir. Arnavutluk emekçi halkının tek gerçek çıkışı da budur.

Lübnan halkları gerici güçlerin hedefinde

Eski başbakanlardan Refik Hariri'nin öldürülmesini araştırmak gerekçesiyle, ABD'nin emriyle Birleşmiş Milletler tarafından kurulan mahkeme, Lübnan halklarına karşı üstlendiği uğursuz rolü oynuyor.

Halkları birbirine karşı kışkırtıp güçten düşürmek ve böylece emperyalist/siyonist güçlerin Lübnan üzerindeki tahakkümlerinin tam tesisi için çalışan mahkemenin, Hariri'ye suikast yapan katilleri bulmakla herhangi bir ilgisi bulunmuyor. Zira bu yönde ciddi bir çaba harcasaydı, asıl katillerin bizzat mahkemeyi kuranlar olduğunu bulmakta güçlük çekmezdi. Zaten CIA'nın paravan kurumu gibi çalışan bir mahkemenin gerçekleri açığa çıkartmak için çalışması da beklenemez. Nitekim Hariri suikastının İsrail tarafından gerçekleştirildiğine dair güçlü kanıtlar sunan Hizbullah'ı dikkate almayan mahkeme, kimden yana olduğunu baştan göstermişti. Dahası, Hariri suikastını soruşturmakla görevli birinci savcı, İsrail istihbaratıyla işbirliği yaptığıın ortaya çıkmasından sonra istifa etmek zorunda kalmıştı. Ancak bu istifanın, mahkemenin niteliğinde herhangi bir değişikliğe yol açtığına dair hiçbir veri bulunmuyor.

Paravan mahkeme, öncelikle Suriye'nin Lübnan üzerindeki etkisini kırmayı esas aldı. Hariri'nin öldürülmesinden Suriye yönetimini sorumlu tutan mahkeme, Beşar Esad yönetimini Lübnan'da bulunan askeri güçlerini çekmek zorunda bıraktı. Ancak Esad yönetiminin ABD ile işbirliğine girmesi üzerine, Suriye'yi hedef alan suçlamaları geri plana iten mahkeme, bu sefer namluları Lübnan Hizbullahı'na çevirdi.

Salt bu örnek bile, söz konusu mahkemenin Hariri'nin öldürülmesiyle ilgili olmadığını ortaya koymaya yeter. Fakat dahası da var. Bu mahkemenin CIA ajanlarını tanık olarak dinlediği, bir takım düşkünlerden para karşılığında ifade sipariş ettiği daha önce ortaya çıkmıştı.

Türk devletinin de desteği ile kurulan ve hırsızları, düşkünleri, ajanları tanık tayin eden mahkemenin hangi güçlere hizmet ettiği, kimse için bir sır değil.

Lübnan halkının açığa çıkan tepkisi ve emperyalist güçlerin basıncı altında kalan Beşar Esad yönetiminin Lübnan'dan çekilmesine katkıda bulunan mahkeme, bu sefer Lübnan'ın iç dengelerinde Hizbullah'ı zayıflatıp, ABD-İsrail işbirlikçilerini güçlendirme çabasına girişti.

Göründüğü kadarıyla mahkemeyi paravan olarak kullanan emperyalist/siyonist güçler, bu defa baltayı taşa vurdular. Zira Hizbullah'ı zor durumda bırakacak bir karar almaya hazırlanan mahkeme, oğul Saad Hariri liderliğindeki ABD-İsrail işbirlikçilerini, güçlendirmek bir yana zayıflatmış görünüyor.

Saad Hariri hükümetine mahkemeye işbirliği yapmaya son verme çağrısında bulunan Hizbullah, olumlu yanıt alamayınca, on bakanını çekerek Hariri başkanlığındaki hükümetin düşmesini sağladı.

Hizbullah'ın manevrası, emperyalist/siyonist güçlerle bölgedeki işbirlikçilerini tedirgin etti. Türkiye, Katar, Mısır, Suudi Arabistan gibi Amerikan işbirlikçisi rejimlerin, "Lübnan krizi"ne çözüm bulmak üzere seferber olmalarına yol açan gelişmeler, bu ülkede ABD-İsrail adına at koşturmanın eskisi

kadar kolay olmadığını gösterdi.

Hükümetin yıkılmasından sonra baş gösteren krizin uzaması, Amerikancı rejimlere, Hizbullah tarafından önerilen çözümleri, -en azından şimdilik- kabul etmek zorunda bıraktı.

BM mahkemesinin Lübnan hükümeti tarafından dikkate alınmaması ve Saad Hariri'nin başbakan olmaması şeklinde özetlenen Hizbullah'ın talepleri kabul edilince, Haririler'den sonra Sünni burjuvazisinin önde gelen temsilcilerinden Necib Mikati, hükümeti kurmakla görevlendirildi.

Bu karara muhalefet eden tek taraf, Saad Hariri liderliğindeki 14 Martçılar oldu. Ancak destekçilerini sokaklara salan Hariri, umduğu sonuçları alamadı. Yollara barikatlar kuran ve lastik yakan Hariri destekçileri, Hizbullah'ı darbe yapmakla suçluyor. Ancak bu çıkışın bir sonuç yaratma gücünden yoksun olduğu anlaşıncı, Hariri destekçileri sokakları terk etti.

Hariri'nin destekçisi olan Suudi Arabistan ise, vatandaşlarını Lübnan'a gitmemeleri konusunda uyararak, dolaylı tepki gösterdi.

Hariri destekçileri dışındaki güçlerin Mikati'ye destek vermesi, ABD-İsrail ikilisini de rahatsız etti. Hizbullah'ı "terör örgütü" olarak niteleyen gericiilik odağı ikilinin, olağan yollarla amaçlarına ulaşması mümkün görünmüyor. Zira Mikati'nin hükümeti kurması durumunda, Hizbullah'ın Lübnan siyasi yaşamındaki etkisi daha da artacak.

Halkları vesayet altına almaya çalışan ABD ile suç ortakları, Lübnan Hizbullah'ını hedef alarak İran'ı da taciz ediyor. Son gelişmelerle Hizbullah'ın yeni kurulacak hükümette daha etkin bir konum elde edecek olması, emperyalist/siyonist güçleri de saldırganlaştıracaktır. Bu durumda ABD-İsrail ikilisi ile Lübnan'daki işbirlikçilerinin, provokasyonlara

başvurma olasılığı yükselmiş oldu.

Hizbullah'ı zayıflatıp manevra alanlarını genişletmeye çalışan 14 Martçı Amerikancılar, utanç verici bir duruma düştüler. Zira Dürzi lider Velid Canbolat'ın da Hizbullah'ı desteklemeye başlaması, ABD-Suudi Arabistan işbirlikçisi 14 Martçılar'ın daha da köşeye sıkışmasına yol açtı.

Lübnan'da kritik gelişmeler yaşanırken, bu ülkeye giden Türk Dışişleri Bakan'ı Ahmet Davutoğlu'nun, "tüm taraflar ile yakın diyalog içindeyiz, çözüm için etkili bir rol oynayacağız" türünden açıklamalar yapması, görüntüyü kurtarma çabasından öte bir anlam taşımıyor. Nitekim Lübnan'daki tarafların temsilcileriyle görüştüktan sonra Ankara'ya dönen Ahmet Davutoğlu'nun, iddialı söylemlerden uzak durması dikkat çekti.

Aynı günlerde hem Lübnan krizine müdahale etmeye çalışan hem İran'la yapılan nükleer müzakerelere ev sahipliği yapan AKP iktidarı, her iki olayda da "etkisiz eleman" durumuna düşmekten kurtulamadı. "Etkin taşeronluk" açısından iyi bir fırsat sayılan her iki olayda yaşanan başarısızlık, Ankara'daki işbirlikçilerin etkin taşeronluk emellerine ulaşabilmeleri için henüz erken olduğunu, "etkin tetikçilik" gibi alçaltıcı bir misyona devam etmek zorunda olduklarını bir kez daha gözler önüne sermiş oldu.

Mikati'nin hükümeti kurması durumunda, kriz geçici bir şekilde aşılmış olacak; tabi Hariri kliği ortalığı karıştırmazsa...

Belirtmek gerekiyor ki, bu kadarı, çatışma potansiyeli taşıyan Lübnan'daki kronik sorunları ortadan kaldırmayacaktır. Kalıcı bir çözüme ulaşabilmek için, Lübnan'daki halkları birleştiren demokratik, anti-emperyalist/anti-siyonist bir yönetimin kurulmasından başka yol yoktur.

Dünyadan...

21 Ocak 2011 | Hollanda

BBC, çalışanlarına kapıyı gösteriyor

BBC harcamalarında kesintiye giderek bazı departmanlarını kapatacak. Bu kararın faturası ise çalışanlara kesiliyor. BBC Dünya Servisi, 5 dil servisini tamamen kapatırken, çalışanlarının dörtte birini de işten çıkartıyor. Yani BBC Dünya Servisi'nin 2400 çalışanından yaklaşık 650'si işten çıkarılacak.

Kesintilerin gerekçesi ise İngiltere hükümetinin devlet bütçesinde yapacağı dev kesinti. BBC Dünya Servisi'nin Dışişleri Bakanlığı'ndan hibe adıyla aldığı fonlarda yüzde yirmi oranında kesintiye gidilmesinin bu kararın alınmasına yol açtığı bildiriliyor. Kamu harcamalarını tırpanlayan devletin politikaları emekçileri vururken, sendikalar planı “vahşi kesintiler” olarak niteledi.

Çin'de işçiler polisle çatıştı

Çin'in Hubei eyaletinin başkenti olan Wuhan kentinde, işçiler saatlerce polisle çatıştı. İşçiler, ücretlerini ödemeksizin polisin yardımıyla kaçmaya çalışan şirket patronunun kaçmasını engellemeye çalışıyordu.

Çin Halk Ordusu için üniforma üreten *Wuhan 3541 Genel Giysi Fabrikası* 2007 yılında iflasa gitmiş, 4 bin işçi işten çıkartılmıştı. Wuhan fabrikası işçileri o tarihten beri patronun sözleşme gereği ödemesi gereken ücretleri ödemesini bekliyor.

19 Ocak günü fabrika etrafındaki yolları bloke ederek patronun fabrikadan kaçmasını engellemeye çalışan işçiler ile patronu kaçırmaya çalışan polis arasında çıkan ve saatlerce süren çatışmada, en az 5 kişinin yaralandığı bildiriliyor.

İspanya'da işsizlik zinciri

İspanya'da işsizlik yardımının azaltılması insan zinciriyle protesto edilecek.

Madrid'de başkanlık ile parlamento arasında 5 kilometre uzunluğunda “işsizlik zinciri” oluşturulması hedefleniyor.

Avrupa'daki en yüksek işsizlik oranına sahip İspanya'da 4 milyon işsiz bulunuyor. İşsizler 2 yıl boyunca işsizlik maaşı alabilirken, 2009'da getirilen ve bu süre sonunda da aylıkların devamını öngören düzenleme hükümetin bütçe açığını kapama gerekçesiyle askıya alındı.

Fransa'da liman işçilerinden grev

Emeklilik yaşını yükselten emeklilik “reformunun” yarattığı hak gasplarına karşı işçi ve patron sendikası arasında imzalanan sözleşme

koşullarının yerine getirilmemesine karşı liman işçileri greve çıktı. İşçiler hükümetin sözleşmeyi onaylamasını talep ediyor.

Grev nedeniyle limanlarda mal indirme ve yükleme işlemlerinin tamamen felce uğrarken, sendika greve katılımın başta Marsilya olmak üzere önemli liman kentlerinde yoğun olduğunu açıkladı.

Ekim ayında işçi ve patron sendikalarının imzaladığı sözleşme uyarınca, zor koşullarda çalışan 5- 6 bin liman işçisinin normal yasal zamandan beş yıl önce emekli olmasını sağlayacak mutabakatın hükümet tarafından onaylanması talep ediliyor. Hükümet ise varılan uzlaşmayla ilgili yeniden görüşmelerin başlamasını dayatıyor.

Boeing işçi kıyımına hazırlanıyor

Dünyanın önde gelen uçak üreticilerinden ABD merkezli **Boeing** şirketi kitlesel işçi kıyımına hazırlanıyor.

“C-17 askeri kargo uçaklarına olan talebin düşmesi” gerekçesiyle ABD'deki fabrikalarında 1100 çalışanın işine son verecek olan Boeing işten çıkarılacak personelin orta seviyede idareci, muhasebeciler, mühendisler, araştırmacılar ve montaj üretim hattında çalışan işçilerden oluşacağını, gelecek yılın sonuna kadar 900 kişinin California'da Long Beach bölgesindeki fabrikadan, 200 kişinin ise Arizona eyaletindeki Mesa ve Georgia eyaletindeki Macon fabrikalarından çıkarılacağını açıkladı.

Kolombiya'da maden kazası

Kolombiya'nın kuzeybatısındaki Sardinata'da bir kömür madeninde grizu patlaması meydana geldi. Patlama sonucu 30 madenci göçük altında kaldı.

Patlama gaz birikmesi sonucu meydana gelirken yetkililer, göçük altındaki işçilerin canlı çıkmaları olasılığının çok az olduğunu bildirdi.

Aynı madende ekim ayında grizu patlaması meydana gelmiş 6 işçi iş cinayetine kurban gitmişti.

Dünyanın beşinci kömür üreticisi Kolombiya'da, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmadığı için geçen yıl meydana gelen “kazalarda” yüzden fazla işçi hayatını kaybetti.

Hollanda'da öğrenci öfkesi

Avrupa'da öğrencilerin eylem dalgasının yeni adresi Hollanda. Hollanda'da 21 Ocak günü alanlara çıkan 10 binden fazla öğrenci hükümetin eğitim alanında yapmayı planladığı kesintiler ve paralı eğitim uygulamalarına tepki gösterdi.

Son yılların en büyük eylemi olarak değerlendirilen eylem, Lahey'deki Malievelde Meydanı'nda düzenlendi. Ülke genelinden gelen binlerce öğrenci ve öğretmen üyesinin katıldığı gösteride hükümetten kısıtlama planından vazgeçmesi istendi.

Eylem öğrenci sendikaları ve bazı sendikaların öncülüğünde düzenlendi.

Eyleme Eğitimden Sorumlu Devlet Sekreteri Halbe Zijlstra da katılarak hükümetin kısıntı planını gerekçelendirmeye çalıştı. Ancak Zijlstra öğrencilerin büyük protestosuyla karşılaştı. Büyük tepki görmesi üzerine alanı apar topar terk etti.

Öğrencilerin en büyük tepkisi okullarını zamanında bitirmeyenlerden yıllık 3 bin avro ek öğrenim harcı alınması yönündeki tasarı oldu. Bu tasarının geri çekilmesi için geçtiğimiz günlerde başlatılan imza kampanyası çerçevesinde 250 bin imza toplandı. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Biz Osman'a ağlarken, Kübra öldü!

Açlıktan ölmüş. Böyle şeyler sadece Afrika'da olur sanıyorduk. Sadece kara kıtada ölü çocuklar yeterli beslenememekten diye biliyorduk. Yani başımızda oldu. Ama bir infial yaşamadık. O sırada biz Osman'ı izliyorduk. O denizde çırpınırken gözümüzden akan yaşları saklıyorduk. Belli etmeden burnumuzu kolumuza silip, bunun sadece bir film olduğunu içimizden tekrarlıyorduk. Gerçek hayatta böyle şeylerin olmazına inanıyorduk. Kübra'dan bihaberdik. Biz Osman'ı çok seviyorduk. Ölmesin diye, hadi birisi görsün de çıkarıversin denizden diye sayıklıyorduk. Araya giren reklamlar gerçek hayata döndürmeye yetmiyordu işte. Biz o sırada kafamızdan senaryolar yazıyorduk. Olan olmuştu yine, katharsisimizi sonuna kadar yaşayıp, gelecek bölümü iple çekiyorduk.

Osman kim?

Osman küçücük bir çocuk. Osman bir çocuk oyuncu. Birçoğumuzun 4-5 ayda kazandığını bir haftada kazanan ailesinin göz bebeği. Osman çok güzel bir çocuk. İyi bir oyuncu. Yolda görsek yanaklarını kocaman sıkıp, suratımıza astığımız anlamsız bir gülümsemeyle sevgi göstereceğimiz tüm diğer çocuklar gibi işte. Yalansız, farkındasız, 5 yaşında. Osman, işten gelip yığıldığımız koltukta bizi de farkındasız yapan bir dizinin karakteri. Hayatlarımıza afyon olan bir senaryonun gereği. Osman çok güzel bir çocuk. Sadece 5 yaşında.

Kübra kim?

Kübra bir bebekTİ. Yoksul bir ailenin 3 çocuğundan biriyDİ. Yeterli beslenemeDİ. Sürekli ağlıyorDU. Ya altı ıslakTI ya da açTI. Otopsi yapıLDI. Midesi boşTU. Kübra 2,5 aylıkTI. Tüm bebekler gibi elbet o da güzelDİ. YaşasayDI ve anlatabilseyDİ, büyüyünce ya doktor olacakTI ya da öğretmen. Sonra “Kübra açlıktan mı öldü?” diye sordu bir gazeteci. *“Bebeğin ebeveynleri, çocuğun bir hafta önce 3 yaşındaki kardeşi tarafından yere düşürüldüğü ve çocuğun kafa bölgesinde yaralanma olduğunu belirtmiş. Yani çocukta düşmekten kaynaklanan bir darp var. Anne, çocuğun bu düşme hadisesinin ardından beslenmeden kesildiğini ifadesinde belirtiyor. Kesin sonuç, otopsi raporunun ardından belli olacak”* diye yanıtladı kaymakam bey. . Otopsi yapıLDI. İşte midesi boşTU. Kübra sessizce öIDÜ. Kübra'nın babası geçirdiği iş kazası sebebiyle engelliyDİ. SigortasızDI. Kübra -di'li geçmiş zamanda kalDI. Biz şimdiki zamandayız ya, yaşıyoruz işte, şimdilik.

Yaşıyoruz da biz, kent yoksulları çığ gibi büyüyor.

Yaşıyoruz da hani farkındasız, Noel Baba'nın torbasından bahtımıza 103 maddelik bir yasa çıkıyor.

Yaşıyoruz da, daha çok sessiz sessiz.

Yaşamayalım mı, yaşayalım elbet. Ama çocuklarımız açlıktan ölmeden, sevdiklerimiz hastane köşelerinde sürünmeden, gençlerimiz işsizlikten kendilerini yakmadan, kadınlarımız cinayet silahı resmiyetine ulaşmayan bıçaklarla öldürülmeden, insanlarımız iş kazalarına kurban gitmeden, köle pazarlarına mal olmadan yaşayalım diyoruz.

Sonra bu sayıklamalarımızın gölgesinde şairin şu dizelerine takılıyorruz; *“Ve insanlar, ah, benim insanlarım, yalanla besliyorlar sizi, halbuki açsınız, etle, ekmekle beslenmeye muhtaçsınız”*. Cevap verelim o vakit şaire; biz yaşayacağız, en çok da yaşatmak için çocukları. Hem Osmanlar'ı hem Kübralar'ı. Ne açlıktan ölecekler ne de kaderleri olacak sıtma. Güzel yaşayacağız. Muhtaç olmadan arsız, uğursuz ve yalana.

Sonu gelmişken sözümüzün, şimdilik, kısa cümleler kuralım. Ailesine oluk oluk yardım yağıyormuş Kübra'nın. Sadaka kültürü ya reva görülen, boyun eğdirilen, el açtırılan. Artık buzdolapları dolu olacak Bakırcı Ailesi'nin. Ama hatırlatalım, Kübra gitti.

Kapitalizmin Dilovası felaketi...

Temiz çevre ve insanca bir yaşam için mücadeleyi büyütelim!

Kapitalizmin neden olduğu çevre kirliliğinin etkisiyle canlı yaşamı büyük bir tehdit altındadır. Sermaye devleti ise çevre sağlığını gözetken bir üretim, kentleşme, enerji ve ulaşım politikası izlemediği gibi, bunun sonuçlarını da haliyle umursamıyor. Böylelikle doğal yaşamın yıkımıyla beraber insan sağlığı da hiçe sayılıyor.

Dünyada ve ülkemizde kapitalistleşmenin bir “lütfü” olarak karşımıza çıkan çevre tahribatındaki hızlı artış, geri dönülemez sonuçlar yaratıyor. Geçmişin mirası olan bu sorunların önlem alınmazsa insanlığı karanlık bir geleceğe sürükleyeceğini söylemeye gerek bile yok. Hal böyleyken kapitalist efendiler tatlı karlarından vazgeçmemek uğruna insan ve çevre sağlığını yoketmeye devam ediyor.

Kocaeli’nin Dilovası ilçesinde yaşayanlar kapitalizmin neden olduğu çevre tahribatının boyutları hakkında çarpıcı bir örnektir.

Konuya dikkat çekmek üzere Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Onur Hamzaoğlu tarafından yapılan bir araştırma sanayi atıklarına bağlı çevre kirliliğinin insan yaşamını ne derece olumsuz etkilediğini ortaya çıkarıyor.

Araştırma sonucunda hazırlanan raporda, Dilovası’nda kanser vakalarının dünya ortalamasının 30 kat üzerinde olduğu, insan sağlığına zararlı olan ağır metallerin hamile kadınların ve bebeklerin vücutlarında tespit edildiği belirtilmektedir.

Hamzaoğlu ise, araştırma ile ilgili olarak şöyle demektedir: “*Dilovası bölgesindeki kanserden ölümlerin hem Türkiye’de, hem de dünyaya oranla daha fazla sıklıkta olduğunu tespit ettik. Hava kirliliği ile ilgisini araştırdık. Kandıra ve Dilovası’nda her ay hava ölçümleri yaparak ağır metal analizlerini yaptık. Kandıra ve Dilovası’nda araştırmaya katılmayı kabul eden hamile kadınların hamileliklerini araştırdık. Doğumdan sonra da annenin sütünden ve bebeğin kakasından ilk örnekleri aldık. Araştırmalarımız şu anda devam ediyor. Sonuç beklentilerimizi doğrular şekilde çıktı*”

Buna rağmen Kocaeli Valisi de “*elde bilimsel veri yok*” diyerek raporu yok saymakta, konuya dair ayrıca kirli bir propaganda yürütülmektedir. Oysa bu konu daha önceki yıllarda gündeme geldiğinde kurulan kısa ömürlü TBMM Dilovası Araştırma Komisyonu, yayınladığı bir raporda sanayi kuruluşlarının kapasite artışının durdurulması gerektiğini tespit etmişti. Oysa bölgedeki fabrikalar kapasite oranlarını giderek artırmıştır. Örneğin demir çelik üretimi yapan fabrikaların 50 tonluk metal eritme potalarını 250 tona çıkarttıkları yine Hamzaoğlu’nun açıklamalarında yer almaktadır.

Hamzaoğlu’na sert tepki gösteren bir diğer isim de haliyle Dilovası Organize Sanayi Bölgesi Yönetim Kurulu Başkanı Mustafa Türker oldu. Hamzaoğlu’nu “*Dilovası’nı kaşıyarak belli mihraklara mesaj verme gayretinde*” olmakla suçlayan Türker, 2006’ dan beri çok şey değiştiğini söyleyerek bu araştırmanın eskidiği yalanına başvuruyor. Ayrıca Dilovası’nda hava kirliliğinin sadece sanayi ile özdeşleştirilmesine de itiraz eden Türker, “*kışın soğutmadan çıkan buharlar var. Onlar duman değil buhar. Bunun dışında kesinlikle*

sanayiden kaynaklanan hava kirliliği yok” diyerek kendisinin ne kadar bilimsel saiklerle konuştuğunu da göstermiş oluyor. Görüldüğü üzere sermaye ve devletin sözcüleri işlerine geleni kabul etmekte, işlerine gelmediğini ise yok saymaktadır.

Kocaeli gibi sanayinin yoğun olduğu ve özellikle demir çelik, kimya, petrol, otomotiv ve lastik sektörü gibi 400’ün üzerinde büyük ölçekli sanayi kuruluşu bulunan bir bölgede ve özellikle Dilovası gibi konut alanlarının sanayi ile iç içe olduğu yerlerde çevre kirliliğinin yoğun olması şaşırtıcı değildir. Fabrika atıklarının neden olduğu kirlilik havayı, suyu, toprağı doğrudan etkilemekte, buradan da insan sağlığı riske girmektedir. Solunum yolu hastalıklarının ve kanser gibi ölümcül bir hastalığın bu bölgede sık görülmesi kaçınılmaz bir sonuçtur.

Şu da unutulmamalıdır ki, fabrikalardan çıkan ağır metal ve insan sağlığına zararlı diğer toksin maddelerin etkileri uzun vadede görülmektedir. Şimdi önceki yıllardaki kirliliğin sonuçlarıyla karşılaşmaktadır. Bu maddelerin hala çevreye verildiğini düşünürsek önümüzdeki yıllarda böylesi vakalarla daha sık karşılaşılacağı da bir diğer gerçektir.

Gerek organize sanayi bölgesi yetkililerinin ifadeleri gerekse TBMM’nin bu konuya dair kısa ömürlü komisyon çalışması sermaye ve devletin işin çözümüne değil, görüntüyü kurtarma sınırlarında bir “önlem” aldıklarını göstermektedir. Kirlilikten etkilenen işçi ve emekçilerin talepleri doğrultusunda değil

sermayenin çıkarları doğrultusunda hareket edilmektedir. Bu nedenle organize sanayi odası başkanı şahsında kapitalistler,yeni doğmuş bebeklerde insan vücudunda normal şartlarda olmayan kadmiyum, alüminyum gibi metaller olmasından hiç mi hiç rahatsızlık duymamaktadır.

Kuşkusuz örgütlü tepkilerle çevre ve insan sağlığının tahribatının önüne geçmek mümkündür. Ancak kapitalizmin işleyiş yasaları bu sorunu kaçınılmaz olarak döne döne üretecektir. Çünkü hep daha fazla kar elde etme hırsı insan ve çevre sağlığının yıkımını beraberinde getirmektedir. Bu nedenle temiz bir çevre ve yaşanabilir kentler için tek seçenek sosyalizmdir. Çünkü ancak sosyalizmle, kapitalizmden miras çevre tahribatından kurtulmak için çevre ve toplum sağlığını gözetken bir üretim, kentleşme, enerji ve ulaşım politikası izlenebilir ve bu toplum sağlığının vazgeçilmez koşulu sayılabilir.

Gazi’de sağlıkta yıkım toplantısı

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (HSGGP) İstanbul Gazi Mahallesi’nde sağlıkta yıkım ve aile hekimliği üzerine halk toplantısı gerçekleştirdi.

“Güvenli gelecek için birleşik mücadeleden vazgeçmeyeceğiz” başlıklığıyla Sultan Düğün Salonu’nda gerçekleştirilen toplantıya TTB Merkez Konseyi üyesi **Dr. Hüseyin Demirdizen** ve HSGGP temsilcisi konuşmacı olarak katıldı.

Demirdizen sağlıkta yıkım ve aile hekimliği

uygulamalarını anlatan geniş bir sunum gerçekleştirdi. Toplantı, sunumun ardından soru cevap bölümüyle devam etti.HSGGP temsilcisi ise toplantıda yaptığı konuşmada sağlıkta yıkım yasalarına ve uygulamalarına karşı mücadelenin önemine dikkat çekti.

Toplantı hazırlıkları çerçevesinde Gazi Mahallesi’nde ozalitler ve bildiri dağıtımları yapıldı. Emekçilerin evleri ziyaret edilerek toplantıya katılım çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / GOP

Stuttgart’ta konferans çağrısı

4-8 Mart 2011 tarihlerinde Venezuela’nın başkenti Caracas’ta toplanacak olan Dünya Kadın Konferansı’na çağrı amacıyla Almanya’nın Stuttgart şehrinde etkinlik düzenlendi.

22 Ocak Cumartesi günü **Solidarite Internasyonal** (SI) tarafından organize edilen etkinliğe 300’ü aşkın kişi katıldı. Etkinlikte, bilgilendirme stantları açıldı. İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu’nun (BİR-KAR) da destek verdiği etkinlikte konferansa ilişkin bilgilendirmede bulunuldu.

Değişik uluslardan emekçi kadınların mücadelecisini anlatan dia gösteriminin yapıldığı etkinlikte farklı uluslardan kadın komisyonlarının

mesajları okundu.

Programın ikinci bölümünde enternasyonal müzikler eşliğinde halaylar çekildi. BİR-KAR Kadın Komisyonu’nun geceye gönderdiği mesaj şöyle:

“2011 Dünya Kadın Konferansı’nın başarısının, biz mücadeleciler kadınların ön hazırlıkları olduğunu biliyoruz. 4-8 Mart 2011 tarihleri arasında Karakas / Venezuela’da gerçekleştirecek olan Dünya Kadın Konferansı’nı desteklemek için yaptığınız etkinlikte başarılar diler, BİR-KAR Kadın Komisyonu olarak sizleri selamlıyoruz”

Tecrit derinleştiriliyor

Hapishanelerde yaşanan hak ihlallerini inceleyen **Çağdaş Hukukçular Derneği** (ÇHD) İstanbul Şubesi “2010 Cezaevleri Hak İhlalleri Raporu”nu 24 Ocak günü İstanbul Barosu’nda düzenlediği basın toplantısıyla açıkladı.

“Ali Suat Ertosun’dan Haydar Ali Ak’a F tipinde işkence sürüyor / Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şube” pankartının asıldığı toplantıya ÇHD İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Gülvin Aydın, Oya Aslan ve Kandıra F Tipi Hapishanesi’nden tahliye olan Hüseyin Durmaz katıldı.

Hüseyin Durmaz, 19 Aralık katliamıyla birlikte F Tipi hücrelere geçişin yaşandığını ve 13 yıl boyunca tutuklu yargılandığını belirtti. 19 Aralık katliamıyla asıl olarak işçi ve emekçilerin baskı altında tutulmak istendiğini belirten Durmaz, F tipi hücrelerin ve sistematik olarak uygulanan baskıların devrimcileri inançlarından soyutlamak için yapıldığını ifade etti. F tiplerinde saldırıların devam ettiğini vurgulayan Durmaz, F tipi sisteminin yıkılması gerektiğini söyledi. Durmaz, “*Bütün devrimci tutsaklar bırakılmayana kadar toplum özgür olmayacak*” diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Ardından söz alan **Av. Oya Aslan** ise yıl boyunca gezdikleri hapishanelerde tespit ettikleri hak ihlallerine değindi. Tekirdağ Hapishanesi’nde uygulanan “Süngerli Oda işkencesi”ni aktaran Aslan, bunun dışında hücre cezaları, disiplin cezaları, sağlık sorunları, ilaçların verilmemesi ve ağırlaştırılmış müebbet gibi sorunlara değindi. Son olarak Gülvin Aydın söz alarak genel tespitlerini ve önerilerini sıraladı.

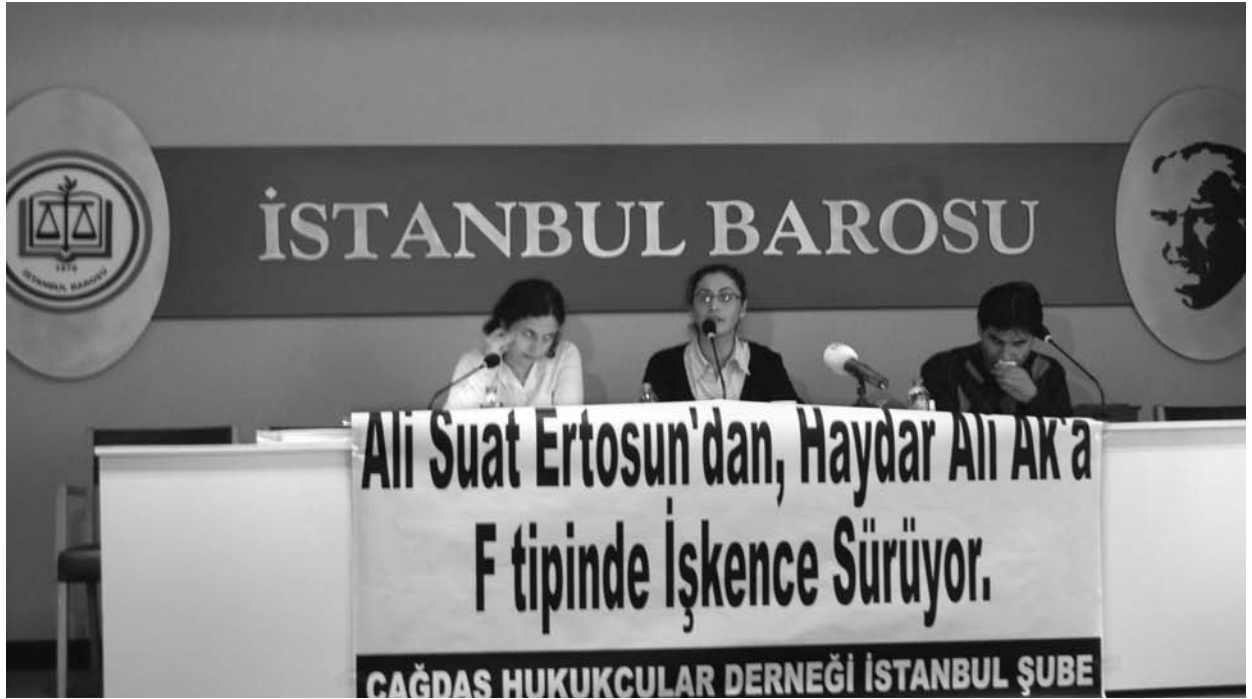
Üç ana bölümden oluşan ÇHD raporunda F Tipi Hapishanelerde yaşanan sorunlar ‘sohbet hakkı’, ‘Ağırlaştırılmış hapis hükümlüleri’, ‘sağlık hakkı’, ‘üst arama’, ‘dilekçe hakkı’, ‘nakil ve sevk’, ‘arama işlemi’, ‘infaz hakimliği’, ‘yayın hakkı’, ‘disiplin soruşturmaları’, ‘kötü muamele ve işkence uygulamaları’ ile ‘sürgün ve sevkler’ incelendi.

Tecrit derinleştiriliyor

Raporun ikinci bölümünde ise tecrit ve tretman modelinin özel bir uygulaması olarak Tekirdağ 1 ve 2 Nolu F Tipi Hapishaneleri incelendi. Bu bölümde, ‘sohbet hakkı’, ‘ağırlaştırılmış müebbet hapis hükümlüleri’, ‘sağlık hakkı’, ‘üst arama’, ‘dilekçe hakkı’, ‘nakil ve sevk’, ‘arama işlemi’, ‘infaz hakimliği’, ‘yayın hakkı’, ‘disiplin soruşturmaları’, ‘kötü muamele ve işkence uygulamaları’ ile ‘sürgün ve sevk’ uygulamaları incelendi.

Raporun sonuç bölümünde ise genel tespitler ve öneriler sıralandı. Raporda, 45/1 sayılı genelgenin sohbet hakkını düzenleyen bölümünün uygulanmadığı, tecrit sistemine bağlı olarak hasta tutuklu ve hükümlülerin sayısının her geçen gün arttığı, haksız ve keyfi uygulamalara itirazların incelenmediği, disiplin soruşturmalarının İnfaz Koruma memurları tarafından tutulan tutanaklara dayandırıldığı, kötü muamele ve işkenceye dayalı suç duyurularının tümünün takipsizlikle sonuçlandığı da raporun genel tespitler bölümünde yer alan maddeler arasındaydı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Taraftarlardan Tayyip protestosu

Türk Telekom Arena Stadı’nın açılış töreninde Tayyip Erdoğan’a yönelik ısıklı protestoyu sahiplenen taraftar grupları 22 Ocak günü Erdoğan’ı ve hükümeti protesto etti.

Ağırlıklı olarak Galatasaray, Fenerbahçe ve Beşiktaş taraftarlarından oluşan yaklaşık bin kişi Taksim Meydanı’ndan Galatasaray Meydanı’na yürüdü.

İstiklal Caddesi boyunca süren yürüyüş sırasında renkli görüntüler ortaya çıktı. Taraftarlar, TT Arena’nın açılışında yaşanan protestonun ardından Tayyip Erdoğan ve bakanların tutumuna tepki gösterdi. Eylem sırasında yanlarında taşıdıkları kırmızı kartları havaya kaldırarak hükümeti protesto eden taraftar gruplarına farklı takımların da taraftarlarının destek vermesi dikkat çekti. DİSK’e bağlı Türkiye Devrimci Spor Emekçileri

Sendikası’nın (Spor Sen) çağrısıyla düzenlenen eylemde “Ya hep beraber ya hiçbirimiz” pankartı taşındı. Davul-zurna ve vuvuzella çalarak yürüyen kitle, Galatasaray Meydanı’nda basın açıklaması yaptı.

Taraftarlar adına konuşan Spor Sen Genel Başkanı Metin Kurt, stadyum açılışında gösterilen tepkinin haklı olduğunu söyledi. Kurt, "Bu protesto kadar önemli olduğunu düşündüğümüz protesto sonrası yaşanan gelişmelerdir. Şiddet içermeyen bu demokratik tepki karşısında koskoca bir camianın taraftarlarına ağza alınmayacak hakaretler bakan ve bürokratların ağzından kamuoyuna yansımıştır" dedi.

Rakip takım taraftarlarının birbirlerini kucaklayarak destek verdikleri eylem sloganlarla sona erdi.

İHD’den eylemler...

İHD’den kayıp eylemi

İHD İzmir Şubesi 22 Ocak günü Eski Sümerbank önünde Serdar Tanış ile Ebubekir Deniz’in akıbetini sordu. Kayıp resimlerinin taşındığı eylemde “Kayıplar belli, failler nerede / İHD İzmir Şube” pankartı açıldı. Serdar Tanış ve Ebubekir Deniz’in 10 yıldır kayıp oldukları söylenerek kayboluş öyküleri anlatıldı.

Basın açıklamasını İHD Yöntim Kurulu adına Meryem Çağ okudu. Bitlis ve Diyarbakır İHD tarafından yapılan çalışmaların sonucunda Mutki’de 12 kişilik mezar açıldığını ve 8 kişinin kemiklerine ulaşıldığını söyleyen Çağ, mezarlardan çıkan 12 insanın infaz edildiğini gösteren belirtiler olduğuna dikkat çekti. Böyle mezarların çok olduğunu vurguladı.

Basın açıklamasının ardından 5 dakikalık

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

oturma eylemi gerçekleştirildi.

Bursa’dan açıklama

Bursa İHD üçüncüsünü gerçekleştirdiği cumartesi eylemlerinde bu kez “Anadilde eğitim haktır, engellenemez!” dedi. Nalbantoğlu girişinde yapılan açıklamada önce BDP adına bir konuşma yapıldı.

Kürtçe olarak yapılan konuşmada anadilde eğitimin bir hak olduğu, fakat geçmişten beri bu talebin baskı ve cezalarla karşılandığı ifade edildi. Açıklama ile Bursa’da yürütülecek imza kampanyasının startının verildiği de belirtildi.

Ardından İHD Bursa Şube Başkanı Mustafa Yağcı bir açıklama yaptı.

Kızıl Bayrak / İzmir - Bursa

Mücadele Postası

Görüntü ve gerçek

Bir endişeli bekleyiş içinde bugün gökyüzü her an, her şeye hazır. Ağaçların düşmüş birer birer süngüsü katliama uğramış yapraklardan belli. Bir rüzgar, sinsice sızlatıyor kemiklerimi dinlemek istiyorum oysa, çiseleyen yağmurun ahenginde uğuldayan rüzgarı sessizce ne ki savruluyor rüzgarda serpintisi suyun gözlerime. Şu iskele işçileri, bir hummalı faaliyet içinde tepelerinde ötüşen kuşların senfonik orkestrası ile. İnsanlık manzarası tuhaf, bakın şurda iki büküm duran adama fırlatarak şapkasını yerlere tek tüfek bir isyan örgütlüyor ekseninden kaymış dengesiyle, ve kavgası, kara bir kütle gibi yaprakların arasında umarsız akan insan selinin kendisiyle. Ve hangi maksatla olduğu belli olmayan bir iyi niyet kollarından tuttuğu bu adama adeta yalvararak, ve ağlayanın kendisinden çok yerde yatan şapkasına yanarak, yani gerçeğin yerine görüntüyü kullanarak zamanın nabzını barbarlığın akrebiyle buluşturuyor. Ve sefil bir güç gösterisiyle ağlayan adam çaresizliğin suratına tokat gibi patlayarak kırıyor, yağmurlaşan göz damlacıklarını zalimin, tehdit kapasitesine aldırarak.

H. Coşkunel

Fabrika yolunda...

Sabahın dördünde saatimin ziliyle uyanıyorum. Otobüsün kalkmasına yarım saatim var. Aceleyle hazırlanıp yola çıkıyorum. Daha önümde, bir otobüs durağı bir de tren garı var. Her sabah yaşadığım bu yolculuğun en ilginç yeri tren garı. Normal saatlerde bu garda kimseyi bulamazsınız. Burası sadece sabahın erken saatlerinde işçilerin kullandığı bir yer. Yüzlerce işçi burada otobüslere, trenlere binerek işlerine gidiyorlar. İnsanlar bir koşuşturma ve telaş içindeler. Bir de son günlerde yaygın olan işe geç kalma korkusu... İşsizliğin çok yoğun olduğu dönemlerde her işçinin yaşadığı bir korkudur bu. İşe geç kalırsa iş arkadaşları hoş karşılamayacak, kısım şefi sorguya çekecek, bir daha işe geç kalırsa, ihtar bile yiyecek... Kurulan fabrika çarkı seni zamanında makinenin başında olmanı, saniye geçirmeksizin üretmeni istiyor! İş kartı herbir dakika geciktiğinde 15 dakikanı kesiyor, bu bir fabrika yasası...

Bu tren garında insanların umutlarını, heyecanlarını, bekleyişlerini yüzünden okuyorum. Kimileri çok değer biçtiği Bild gazetesini büyük bir heyecanla okumaya dalıyor. Kimi de sabırsız bir şekilde trenin bir an evvel gelmesini bekliyor. Henüz çok genç olan, işçiler ordusuna yeni katılan genç soğuk merdiven üzerinde uykunun tadını çıkartmaya çalışıyor. Buradan başka düşüncelere gidiyorum... Bizim gördüğümüz kentler, yüksek binalar, hiç durmadan üreten fabrikalar şu erken saatte uyanan insanların sırtından dönüyor.

Çalıştıkça, ömür tükettikçe yoksullaşıyorlar... Kimi büyük bir umutsuzluk, çaresizlik ve gelecek korkusu yaşıyor. Bundan bir 20 yıl önce her şey daha başkaydı... İşçi sınıfının belli sosyal hakları vardı, Doğu Bloğu'nun yıkılmasından sonra her şey değişti. İşçilerin birçok hakları elinden alındı. İzin parası, Weihnachts parası ödenmemeye başlandı. İşyeri Teşkilat Kanunu değiştirilerek 100 binlerce kiralık işçi firmasının önü açıldı. 100 binlerce genç düşük ücrete çalışmaya zorlandı. Her türlü haktan mahrum bırakıldı. Aynı fabrikada aynı işte çalışan işçilerin ücretleri farklılaştı... Eski işçilerin saat ücreti 15 Euro ise, yeni gelen genç işçiler 7 Euro'ya çalışmaya mahkum ediliyor... Eşit işe eşit ücret ödenmiyor. Birçok sosyal haktan mahrum

bırakıldığı gibi her an işten atılabiliyor. Kriz öncesi Almanya'da kiralık işçi firmalarında çalışan işçilerin sayısı 700 bine ulaşmıştı. Krizle birlikte 100 binlerce işçiyi kapı dışarı ettiler.

Tüm bunları düşünürken fabrikanın kapısına yaklaştığımı farkediyorum.

Sema ve arkadaşları dert yaşıyorlar. "Bu kiralık işçi firması işi çok zor abi, dün akşam geç saatlerde telefonla beni işe çağırdılar. Telefonumu kapatamıyorum. Yaptığımız iş anlaşmasında telefonumu hep açık tutmamı istiyorlar. Yanımda çalışan bayan benim iki katım para alıyor. Benim 15 gün izin hakkın var. Onunsa 30 gün. Halbuki, aynı makinada aynı işi yapıyoruz. Bu çok büyük bir haksızlık abi. İki yıldır ben böyle çalışıyorum."

Sema 23 yaşında genç bir kız. Okulda pek başarılı olamayınca, İş ve İşçi bulma Kurumu'na gidiyor. Bu kurumda Sema'yı kiralık işçi firmasına gönderiyor. Sema bu fabrikada sabah, öğle ve gece çalışıyor. Eline 1100 Euro geçmiyor. Nişanlandığı halde ailesinin yanından taşınmıyor. Aldığı aylık kendisine yetmiyor. Evinden taşınırsa kirayı, elektriği, ısınma parasını nasıl ödeyeceğini düşünüyor.

Sema'nın anlattıkları aklımdan gitmiyor... Sema gibi yaşları çok genç olan (23-24 yaş arası) 300 binin üzerinde genç işçi bu kiralık işçi firmalarında çalışıyor, hiçbir hakka ve hukuka sahip değiller. Gerekli olmadıkları zaman rahatlıkla kapının önüne konuluyorlar. Bu kapitalist sistem her şeye boyun eğen hiçbir hak ve hukuka sahip olmayan modern kölelik istiyor. Ama nereye kadar? Tüm bu hayaller içinde, ben de makinanın başına geçiyorum. Sema'ya işçi sınıfının tarihini ve mücadelesini anlatan romanlar vermeye karar veriyorum. Öğle molasında Sema'nın yanına gidiyorum: "Sema sana sürprizim var" diyerek Aymasan işçilerinin direnişini anlatan kitabı uzatıyorum. Bu Sema'yla ilk ciddi iletişimimiz oluyor. Artık Sema gibi genç işçileri devrimcileştirme zamanı... Kendi hakları için, daha iyi bir dünya için onları örgütleme zamanı. Sizin de yanbaşınızda mutlaka Sema gibi insanlar vardır!

Frankfurt'tan bir işçi

Bir işçi kadın mücadelesini anlatıyor

İşçi olarak haklarımızı savunmak çok önemli, ama bunu haksızlıklar karşımıza gelmeden önce yaparsak hepimiz için en doğrusu olacaktır. Belki başımıza gelmeden anlamıyor olabiliriz. Ama o zaman da anladıktan sonra bu hakkımızı savunmalıyız.

MC Donalds'ta çalıştım ama hiçbir zaman ne kendimi, ne de arkadaşlarımı ezdirmedim. Arkadaşlarım diyorlar çünkü haklarını savunamayan birçok arkadaşım vardı. Bazıları yıllardır çalışmış insanlar, ama haklarını savunamıyorlar. Ben de çok kötü koşullarda çalıştım ama farkına vardığım anda işçinin köle olmadığını göstermeye çalıştım. Hergün 10 saat çalıştırıldım, bazen 2 gün evime gitmediğim oldu. Bunun karşılığında ise hakkımın çalındığını gördüm. Bunun üzerine onlara köle olmadığımı gösterdim.

Bunun için elimden gelen her şeyi yaptım, Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

susmadım. Bunları çalışırken yaptım ve yaptıklarımın işe yaradığını gördüm. Tabi ki bu safhaya gelene kadar çok zorluk çektim. Kadın kimliğime hakarete varan uygulamalarla karşılaştım.

Herkes bilir ki bir işçi sigortalıysa bir yıl çalıştıktan sonra patronlar tazminat ödememek için işçiyi yıldırma çabası. Ama ben ona da izin vermedim. Çünkü emek verdim ve emeğimin karşılığını aldım.

Şunu söyleyebilirim ki, para alamasam da en azından kendimi savunabildim. Para kazanmasam da insanlığımı kazandım.

Şunu biliyorum ki eğer biz böyle davranmazsak hem hakkımız hem de insanlığımız elimizden gidecektir. Birlikte olalım ki herkes işçi sınıfının ne kadar güçlü olduğu anlasın.

Bir işçi kadın / Adana

EKSEN Yayıncılık Büroları

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit / **KOCAELİ**

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

**Tunus'tan Mısır'a
emekçiler ayakta...**

**Kapitalist sömürü
ve köleliğe karşı
isyan büyüyor!**

